

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/4855. számú törvényjavaslat

**a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló
2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a
miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes
törvények módosításáról**

**Előadó:
Dr. Navracsics Tibor
közigazgatási és igazságügyi
miniszter**

Budapest, 2011. november

2011. évi ... törvény

a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról

1. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítása

1. §

(1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 327/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész akkor kérheti a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát, ha a határozat az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívásban (a továbbiakban: ügyészi felhívás) a törvénysértés orvoslására megállapított határidő elteltét követően sem felel meg a jogszabályok rendelkezéseinek.”

(2) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 337. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Eljárás ügyészi felhívás, illetve felügyeleti intézkedés esetében”

2. §

(1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 332. §-a a következő (2a)–(2c) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A keresetlevél benyújtásának a végrehajtásra nincs halasztó hatálya, a felperes azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztését kérheti. A végrehajtás a kérelemnek a végrehajtást fogantatosító szerv tudomására jutásától annak elbírálásáig nem fogantatosítható, kivéve ha a hatóság a határozatot végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánította.

(2b) A végrehajtás felfüggesztésének hatálya kiterjed a határozaton alapuló jogok gyakorlására is.

(2c) Nincs helye a végrehajtás felfüggesztésének, ha a határozat

a) a polgári védelmi szolgálat ellátásával kapcsolatos kötelezettséget állapít meg,

b) jogerős bírósági döntés végrehajtását szolgálja,

c) a honvédelmi kötelezettségek részét képező gazdasági és anyagi szolgáltatással kapcsolatos kötelezettséget állapít meg,

d) a honvédelmi és katonai célú építmények, ingatlanok építésügyi hatósági engedélyezésére, illetve működési és védőterületeik kijelölésére vonatkozik,

e) végrehajtása felfüggesztésének törvényben meghatározott feltételei nem teljesülnek vagy azt törvény kizárja.”

(2) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 332. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a keresetlevél a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelmet tartalmaz, a bíróság annak tárgyában az iratoknak a bírósághoz való érkezését követő nyolc napon belül határoz. A későbbiek során a bíróság a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztését – már a tárgyalás kitűzése előtt is – kérelemre bármikor elrendelheti. A bíróság a végrehajtást foganatosító szervet haladéktalanul értesíti a végrehajtás felfüggesztéséről. A végrehajtás felfüggesztéséről szóló végzés meghozatala során a bíróságnak figyelemmel kell lennie arra, hogy a végrehajtást követően az eredeti állapot helyreállítható-e, vagy hogy a végrehajtás elmaradása nem okoz-e súlyosabb károsodást, mint amilyennel a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása járna.”

(3) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 339. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha törvény ettől eltérően nem rendelkezik, a bíróság – az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével – a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a közigazgatási határozatot hozó szervet új eljárásra kötelezi.”

3. §

(1) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 394/B. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A polgári perben – és ha törvény más polgári eljárás vonatkozásában előírja – 2012. május 31. és 2013. március 31. napja között a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:]

„a) ha a vállalkozások közötti perben kötelező a jogi képviselet, a keresetlevél és minden egyéb beadvány, okirati bizonyíték benyújtására kizárólag elektronikus úton, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályai szerinti biztonságos kézbesítési szolgáltatás igénybe vételével kerülhet sor, és a bíróság is valamennyi hivatalos iratot elektronikusan kézbesíti, az elektronikus úton benyújtott keresetlevelet a bíróság az alperes részére papír alapú okiratként kézbesíti azzal a kiegészítő tájékoztatással, hogy az eljárásban kötelező a jogi képviselet, ezért védekezését, nyilatkozatát jogi képviselővel eljárva, kizárólag elektronikus úton nyújthatja be;”

(2) A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 394/C. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A polgári perben – és ha törvény más polgári eljárás vonatkozásában előírja – 2013. április 1. napjától a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:]

„a) a keresetlevelet, továbbá minden egyéb beadványát, okirati bizonyítékát kizárólag elektronikusan nyújtja be a bírósághoz, és a bíróság is valamennyi hivatalos iratot elektronikusan kézbesíti;”

4. §

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 332. § (2) bekezdésében az „óvás” szövegrész helyébe a „felhívás” szöveg, 337. § (1) bekezdésében az „óvást nyújtott be” szövegrész helyébe a „felhívással élt” szöveg, az „óvás elbírálásáig, illetőleg” szövegrész helyébe az „ügyési felhívás elbírálásáig, illetve” szöveg, 337. § (2) bekezdésében az „óvás” szövegrész helyébe az „ügyési felhívás” szöveg, 337. § (3) bekezdésében az „óvás” szövegrész helyébe az „ügyési felhívás” szöveg lép.

5. §

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdésében a „keresetlevelet az elsőfokú” szövegrész helyébe a „keresetlevelet jogszabálysértésre hivatkozással az elsőfokú” szöveg lép.

6. §

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (3) bekezdésében az „aláírást” szövegrész helyébe az „aláírást vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírást” szöveg, 195. § (5) bekezdésében az „aláírással” szövegrész helyébe az „aláírással vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással” szöveg, 196. § (1) bekezdés *f* pontjában az „aláírást” szövegrész helyébe az „aláírást vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírást” szöveg, 196. § (2) bekezdésében az „aláírással” szövegrész helyébe az „aláírással vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással” szöveg lép.

7. §

Hatályát veszti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 337. § (4) bekezdése.

*2. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény
hatálybaléptetéséről, végrehajtásáról szóló 1952. évi 22. törvényerejű
rendelet módosítása*

8. §

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény hatálybaléptetéséről, végrehajtásáról szóló 1952. évi 22. törvényerejű rendelet a következő 35/A. §-sal egészül ki:

„35/A. § A Pp.-nek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi ... törvény 2. §-ával és 5. §-ával módosított rendelkezéseit a módosítások hatálybalépését követően indult közigazgatási hatósági ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perekben kell alkalmazni.”

3. *A külföldiek magyarországi befektetéseiről szóló 1988. évi XXIV. törvény módosítása*

9. §

Hatályát veszti a külföldiek magyarországi befektetéseiről szóló 1988. évi XXIV. törvény 39. § (2) bekezdése.

4. *A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása*

10. §

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 6. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bíróság és a felek közötti írásbeli közlésekre a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. Természetes személyek esetén a beadványokat és más hivatalos iratokat papír alapon is be lehet nyújtani, illetve kézbesíteni.”

5. *A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosítása*

11. §

A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 24. § (4) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy megállapítsa:]

„*a)* a miniszter e törvényben meghatározott feladatainak részletes szabályait és kijelölje az e törvény 5/A. § (2)–(3) bekezdésében, 8. § (3) bekezdésében, 14. § (4) és (6) bekezdésében, 16. § (1) és (3) bekezdésében, 17. § (1) és (4) bekezdésében, (6) bekezdésében, (8) bekezdésében az előterjesztést kivéve, a 19. § (2) és (3) bekezdésében, 20. §-ában, továbbá a 20/A. § (3) bekezdésében meghatározott feladatokat a miniszter nevében ellátó állampolgársági ügyekben eljáró szervet,”

12. §

A magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 11. § (1) bekezdésében az „A miniszter” szövegrész helyébe az „Az állampolgársági ügyekben eljáró szerv” szöveg, 12. §-ában az „a miniszter” szövegrész helyébe az „az állampolgársági ügyekben eljáró szerv” szöveg, 13. § (1) bekezdés *d)* pontjában az „ügyintézésért felelős” szövegrész helyébe az „ügyekben eljáró” szöveg, 17. § (2) bekezdésében az „ügyintézésért felelős” szövegrész helyébe az „ügyekben eljáró” szöveg, 17. § (3) bekezdésében az „a miniszter” szövegrész helyébe az „az állampolgársági ügyekben eljáró szerv” szöveg, 17. § (7) bekezdésében az „ügyben” szövegrész helyébe az „ügyekben” szöveg, 17. § (9) bekezdésében az „a miniszter” szövegrész helyébe az „az állampolgársági ügyekben eljáró szerv” szöveg, 19. § (1) bekezdésében az „ügyintézésért felelős” szövegrész helyébe az „ügyekben eljáró” szöveg lép.

6. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása

13. §

(1) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 2. § (1) bekezdés *k)–l)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és 2. § (1) bekezdése a következő *m)–n)* ponttal egészül ki:

[Az állami feladatok:]

„k) a vizek kártételei elleni védelem érdekében a vízkárelhárítási tevékenység szabályozása;

l) a vizek kártételei elleni védelem érdekében a vízkárelhárítási tevékenység szervezése, irányítása, ellenőrzése, a helyi közfeladatokat meghaladó védekezés;

m) vízgyűjtő-gazdálkodási terv készítése;

n) az állami tulajdonú vízi utak fenntartásának, valamint fejlesztésének felügyelete.”

(2) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 2. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és 2. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az (1) bekezdésben felsorolt feladatok közül

a) a Kormány az *a), f), i)* és az *m)* pontban;

b) a vízgazdálkodásért felelős miniszter a c), d), e), g), j) és a k) pontban;

c) a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter az l) és n) pontban;

d) a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter és a vízgazdálkodásért felelős miniszter együttesen a b) és a h) pontban

meghatározott feladatokat látja el.

(3) Az (1) bekezdésben felsorolt feladatok közül a *c)* és a *d)* pontban említetteket a vízgazdálkodásért felelős miniszter a Kormány által meghatározott munkamegosztás szerinti rendben az érdekelt miniszterek közreműködésével látja el.”

(3) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vízügyi igazgatási szervezet látja el az állam kizárólagos tulajdonában lévő vizeknek és vízilétesítményeknek a vagyonkezelését.”

(4) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 16. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vízügyi igazgatási szervek feladata a folyók vízkárelhárítási célú szabályozása, a kettőnél több települést szolgáló vízkárelhárítási létesítmények – az árvízvédelmi fővédvonalak, vízkárelhárítási célú tározók, belvízvédelmi főművek (a továbbiakban: védművek) – építése, ezek, valamint az állam kizárólagos tulajdonában lévő védművek fenntartása és fejlesztése, azokon a védekezés ellátása, továbbá a mezőgazdasági vízszolgáltatás és vízkárelhárítás feladatainak ellátása.”

(5) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 17. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az árvíz- és belvízvédekezés országos irányítása

a) a rendkívüli védekezési készülség beálltaig a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter;

b) a rendkívüli védekezési készülség tartama alatt, ha veszélyhelyzet kihirdetésére nem kerül sor, a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter;

c) veszélyhelyzet kihirdetése esetén a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvény szerinti kormányzati koordinációs szerv

hatáskörébe tartozik.”

(6) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 45. § (7) bekezdés *t*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány]

„*t*) a vizek kártételei elleni védekezés részletes feladatainak és módjának;”

[rendeletben történő megállapítására.]

14. §

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 7/A. § (6) bekezdésében a „vízügyi igazgatási és hatósági feladatokat ellátó szervek” szövegrész helyébe a „vízgazdálkodásért felelős miniszter” szöveg, 10. § (1) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „vízgazdálkodásért felelős miniszter” szöveg, 11. § (1) bekezdés *a*) pontjában a „miniszter” szövegrész helyébe a „vízgazdálkodásért felelős miniszter” szöveg, 14. § (6) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „vízgazdálkodásért felelős miniszter” szöveg, 17. § (4) bekezdésében a „megyei közgyűlés” szövegrész helyébe a „megyei, fővárosi védelmi bizottság” szöveg, 17. § (5) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter” szöveg, 17. § (6) bekezdésében a „megyei közgyűlés” szövegrész helyébe a „megyei, fővárosi védelmi bizottság” szöveg, 20. § (1) bekezdésében a „vízügyi igazgatási szervnek” szövegrész helyébe a „vízügyi hatóság” szöveg, 20. § (2) bekezdésében a „vízügyi igazgatási szerv” szövegrész helyébe a „vízügyi hatóság” szöveg, 24. § (7) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „vízgazdálkodásért felelős miniszter” szöveg, 39. § (1) bekezdésében a „környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság” szövegrész helyébe a „vízügyi igazgatási szerv” szöveg, 45. § (8) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „vízgazdálkodásért felelős miniszter” szöveg, 45. § (9) bekezdésében az „a Magyar Köztársaság” szövegrész helyébe a „Magyarország” szöveg lép.

15. §

Hatályát veszti a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 45. § (7) bekezdés *u)* pontja, az 1. számú melléklet 5. pontjában a „ – miniszter által – ” szövegrész.

7. A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosítása

16. §

(1) A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény 2. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E törvényt az adó- és vámügyi eljárásokban képzett azonosító kódokra is alkalmazni kell.”

(2) A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény a 10. §-t követően a következő alcímmel és 10/A–10/B. §-sal egészül ki:

„Összerendelési nyilvántartás

10/A. § (1) A különböző adatkezelők által az ügyfélnek kiadott valamely azonosító kóddal nyilvántartott adatoknak más azonosító kód alapján nyilvántartást vezető, vagy a polgárt az alapján azonosító adatkezelőhöz történő adattovábbításánál a továbbított adat személyhez rendelhetősége érdekében a külön jogszabályban kijelölt szervezet összerendelési nyilvántartást vezet. A nyilvántartásból a különböző azonosítókkal nyilvántartott adatok cseréje, továbbítása esetén az adatkezelők e törvényben meghatározottak szerint adatokat igényelhetnek.

(2) Az összerendelési nyilvántartás vezetését végző szervezet nem tartozhat az (1) bekezdés szerinti adatkezelői körbe.

(3) Az összerendelési nyilvántartásba új személyhez tartozó bejegyzés felvétele történhet

a) magyar állampolgár esetében a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény alapján vezetett nyilvántartás kezelőjének kezdeményezésére,

b) nem magyar állampolgár esetében jogszabályban kijelölt nyilvántartás kezelőjének kezdeményezésére.

(4) A (3) bekezdés *a)* és *b)* pontjában megadott nyilvántartás kezelője polgár adatainak nyilvántartásba vételekor kapcsolati kódot képez, azt az azonosító kódhoz rendelt nyilvántartásba veszi, és csak általa visszafejthető titkosítással a kapcsolati kódot annak típus megjelölésével az összerendelési nyilvántartásnak átadja, amely új összerendelési nyilvántartási elemet hoz létre.

(5) A (3) bekezdés alá nem tartozó nyilvántartás kezelője azonosító kód érintett polgárral való közlését megelőzően kapcsolati kódot képez, azt az azonosító kódhoz rendelt nyilvántartásba veszi, és csak általa visszafejthető titkosítással a kapcsolati kódot annak típus megjelölésével az összerendelési nyilvántartásnak az összerendelési bejegyzés kiegészítése céljából átadja

a) a természetes azonosító adatokkal, ha az azonosító kiadása azokon alapult, vagy

b) összerendelési nyilvántartásban nyilvántartott más azonosító kódra vonatkozó kapcsolati kóddal, ha az azonosító kiadásakor már rendelkezésre állt.

(6) Az összerendelési nyilvántartás az egyes személyekre vonatkozóan eltérő azonosító kódonként külön-külön kapcsolati kódokat tartalmaz, egyéb azonosítót nem tárol.

(7) Az összerendelési nyilvántartás kezelője az összerendelési bejegyzés újabb kapcsolati kóddal történő kiegészítéséhez számára megküldött természetes azonosítókat csak a (3) bekezdés szerinti nyilvántartásokból a természetes azonosítókkal azonosított személyhez tartozó kapcsolati kód titkosított formájának lekérdezéséhez használja fel, a természetes azonosítókat nem tárolja.

(8) Az összerendelési nyilvántartásban aktuálisan tárolt kapcsolati kód lecserélését kezdeményezheti

a) az összerendelési nyilvántartás kezelője a nála nyilvántartott titkosított formájú kapcsolati kód megküldésével, illetve

b) bármely azonosító kód nyilvántartás kezelője az aktuálisan tárolt illetve az újonnan használandó kapcsolati kód titkosított változatának az összerendelési nyilvántartásnak megküldésével.

(9) A kapcsolati kódok meghatározott időnként vagy feltételek szerinti lecserélését jogszabály kötelezővé teheti.

10/B. § (1) Az adatkezelő, amely a természetes azonosítóktól eltérő azonosító kódot használ,

a) a személy természetes azonosító adatait elsősorban a 10/A.§ (3) bekezdése szerinti nyilvántartásokból, az összerendelési nyilvántartás adatainak felhasználásával éri el,

b) az informatikai nyilvántartásaiban az azonosító kódtól és a nyilvántartott egyéb adatoktól csak elkülönítetten tárolhatja és kezelheti a természetes azonosító adatokat.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adatkezelő a természetes személyazonosító adatokat saját nyilvántartásából csak akkor használhatja fel, ha

a) nincs megfelelő számítógép hálózati kapcsolata,

b) nem jogosult a 10/A. § (3) bekezdésben meghatározott nyilvántartásoktól adatot kérni,

c) az összerendelési nyilvántartás, vagy a 10/A. § (3) bekezdés szerinti nyilvántartások nem érhetők el,

d) olyan feladat elvégzése során használja fel azokat, amelynél az adatok hálózaton keresztül történő elérése a számítógépes hálózat, az összerendelési nyilvántartás vagy a 10/A. § (3) bekezdés szerinti nyilvántartások indokolatlan túlterhelésével járna.

(3) Az összerendelési nyilvántartás védelméről a nyilvántartást vezető szerv jogszabályban meghatározott intézkedésekkel gondoskodik.”

(3) A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény a 40. §-t követően a következő alcímmel és 40/A. §-sal egészül ki:

„Felhatalmazó rendelkezések

40/A. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben jelölje ki az összerendelési nyilvántartást működtető szervezetet.

(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza az összerendelési nyilvántartás működését.”

8. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosítása

17. §

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 51. § (1) bekezdésében a „miniszter” szövegrész helyébe a „természetvédelmi hatóság” szöveg lép.

9. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása

18. §

(1) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 43/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 43/A. § a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A tárgyévben az (1) bekezdés szerinti célokra rendelkezésre álló, de fel nem használt összeg a következő évre átvihető és ugyanezen célokra felhasználható. Az előző két évben befolyt bírság teljes összege egy évre számított átlagának öt százalékát minden évben az OECD-GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központ működtetésével kapcsolatos dologi és felhalmozási kiadásokra kell felhasználni.

(3) A Gazdasági Versenyhivatal eljárásaiért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj teljes összege a Gazdasági Versenyhivatal saját bevétele, amelyet a Gazdasági Versenyhivatal a működésével kapcsolatos kiadások fedezésére használ fel.

(4) A Gazdasági Versenyhivatal a (3) bekezdés szerinti bevételeiből legfeljebb a tényleges adott évi bevétel 15%-ának megfelelő mértékig tartalékot képezhet. Az így képzett tartalék a következő években kizárólag a működés fedezetére használható fel, az más célra nem vonható el.”

(2) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 62. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Igazgatási szolgáltatási díj és eljárási költség

62. § (1) Ha az eljárás a 67. § (2) bekezdése alapján kérelemre indul, az eljárásért – a jogorvoslati eljárást ide nem értve – igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni. Az igazgatási szolgáltatási díj mértéke

a) ha az eljáró versenytanács a 24. § alapján indított eljárásban a 63. § (4) bekezdése alapján a 63. § (3) bekezdés *b)* pontjának alkalmazásáról dönt, tizenhatmillió forint,

b) egyéb esetben négymillió forint.

(2) Az eljárás kezdeményezésekor meg kell fizetni az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti igazgatási szolgáltatási díjat.

(3) Ha az eljáró versenytanács a 24. § alapján indított eljárásban a 63. § (4) bekezdése alapján a 63. § (3) bekezdés *b)* pontjának alkalmazásáról dönt, végzésében – nyolcnapos határidő megjelölésével és a jogkövetkezményekre való figyelmeztetés mellett – felszólítja a kérelmezőt az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti igazgatási szolgáltatási díj a (2) bekezdés szerint megfizetett összegén túli részének megfizetésére. Ha a kérelmező a kitűzött határidőn belül a fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az eljárást meg kell szüntetni; az igazgatási szolgáltatási díjnak a (2) bekezdés szerint megfizetett része visszatérítésének ebben az esetben nincs helye.

(4) Az eljárásnak a hiánypótlási felhívás nemteljesítése miatt történő megszüntetése esetén az eljárás díjmentes, a már megfizetett igazgatási szolgáltatási díjat vissza kell téríteni.

(5) Az eljárásnak a kérelem visszavonása miatt történő megszüntetése esetén a már megfizetett igazgatási szolgáltatási díj felét vissza kell téríteni.

(6) Az igazgatási szolgáltatási díjba valamennyi eljárási költség beleszámít.”

(3) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény a 62. §-t követően a következő 62/A. és 62/B. §-sal egészül ki:

„62/A. § (1) Az igazgatási szolgáltatási díjat – az ügyfelek eltérő megállapodása hiányában – a kérelmező köteles megfizetni.

(2) Az igazgatási szolgáltatási díjat a Gazdasági Versenyhivatalnak a Magyar Államkincstárnál vezetett, a Gazdasági Versenyhivatal előirányzat-felhasználási keretszámlája javára történő átutalással kell megfizetni.

(3) Az átutalási megbízáson fel kell tüntetni a kérelmező ügyfél nevét és az összefonódás közvetlen résztvevőinek nevét, vagy – ha az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére az eljárás megindítását követően kerül sor – az ügyiratszámot, illetve – a 62. § (3) bekezdése szerinti esetben – a 63. § (3) bekezdés *b)* pontjának alkalmazásáról hozott döntés iktatószámát.

(4) A 62. § (4) bekezdése szerinti esetben az igazgatási szolgáltatási díjat, a 62. § (5) bekezdése szerinti esetben pedig az igazgatási szolgáltatási díj megfelelő részét a Gazdasági Versenyhivatal haladéktalanul hivatalból visszatéríti arra a fizetési számlaszámra történő átutalással, ahonnan az igazgatási szolgáltatási díjat befizették. Túlfizetés esetén a díjtöbbletet hivatalból vagy kérelemre harminc napon belül kell visszatéríteni a befizető részére.

(5) Az igazgatási szolgáltatási díjra alkalmazni kell az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 28. § (2) bekezdés *a)* és – a 62. § (4) és (5) bekezdése szerinti eset kivételével – *b)* pontját, 28. § (3) bekezdését, valamint 31. § (3) bekezdését. Az igazgatási szolgáltatási díj megfizetése alól mentesség nem adható.

(6) A díjak kezelésére, elszámolására, nyilvántartására az államháztartás szervezeti beszámolási és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló külön jogszabály rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

62/B. § (1) A 67. § (3) bekezdése alapján hivatalból indított eljárásban felmerült eljárási költség viselésére azt az ügyfelet kell kötelezni, amelyik a kérelem benyújtására a 68. § (1) bekezdése alapján köteles lett volna.

(2) A hivatalból indított eljárásban felmerült egyéb eljárási költséget a törvénybe ütköző magatartás megállapítása esetén az ügyfél viseli. Ha több vállalkozás együttesen valósította meg a törvénybe ütköző magatartást, az eljárási költség megfizetéséért egyetemlegesen felelnek.

(3) Az eljárási költség megfizetése alól mentesség nem adható.”

(4) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény a következő 95/B. §-sal egészül ki:

„95/B. § E törvénynek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi ... törvény (a továbbiakban: Ket-módtv.) 18. §-ával megállapított, az igazgatási szolgáltatási díjra és eljárási költségekre vonatkozó rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépése után indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.”

19. §

(1) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 43/F. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43/F. § Az, akire nézve a végzés rendelkezést tartalmaz, a végzés közzétételétől számított tizenöt napon belül a 43/C. § (2) bekezdése szerinti eljárási bíróságot kiszabó végzés, valamint a 43/D. § (3) bekezdése szerinti, az iratok üzleti titokként kezelését elutasító végzés bírósági felülvizsgálatát kérheti. A kérelmet a bíróság soron kívül bírálja el.”

(2) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 43/G. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bejelentéssel és a panasszal kapcsolatos eljárás nem része a versenyfelügyeleti eljárásnak, e törvény X–XII. Fejezetének rendelkezései – az 54. §-ban, az 55. § (5) bekezdésében, az 59. §-ban, valamint a 65. § (7) és (9) bekezdésében foglaltak kivételével – a bejelentéssel és a panasszal kapcsolatos eljárásban nem alkalmazhatók. Az 54. § és az 59. § alkalmazásában ügyfél alatt a bejelentőt és a panaszost, valamint a bejelentettet, illetve azt kell érteni, akinek a magatartására a panasz vonatkozik, az 55. § (5) bekezdésének, valamint a 65. § (7) bekezdésének alkalmazásában ügyfél alatt a bejelentőt és a panaszost, az eljárás egyéb résztvevője alatt pedig azt kell érteni, akinek a magatartására a bejelentés, illetve a panasz vonatkozik.”

(3) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 43/H. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 43/H. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A bejelentés alapján indult eljárásra – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – megfelelően alkalmazni kell a Ket. 17. §-át, 17/A. §-át, 26. §-át, 33. § (3) bekezdését, 39. §-át, 40–40/A. §-át, 58–59. §-át, 69. § (1), (3), (5) és (6) bekezdését, 72. § (2) bekezdését, 73. §-át, 73/A. § (1) és (3) bekezdését, 78. § (2), (4)–(8) és (10) bekezdését, 79–80. §-át, 81–81/B. §-át és 153. §-át azzal, hogy a Ket. 17. §-ának és 39. §-ának alkalmazásában ügyfél alatt a bejelentőt, az eljárás egyéb résztvevője, illetve érintett személy alatt pedig a bejelentettet, a Ket. 17/A. §-ának, 26. §-ának, 78. §-ának, 80–81. §-ának és 153. §-ának alkalmazásában ügyfél alatt a bejelentőt, a Ket. 40–40/A. §-ának, 58–59. §-ának, 72. § (2) bekezdésének, 73. §-ának, 79. §-ának és 81/A. §-ának alkalmazásában ügyfél alatt a bejelentőt és – ahol az értelmezhető – a bejelentettet kell érteni.

(3) A vizsgáló az eljárás során felmerült kérdésekben végzést bocsát ki.”

(4) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 43/H. § (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A (8) bekezdés *b)* pontja szerinti végzés ellen kizárólag a bejelentő élhet a közléstől számított nyolc napon belül jogorvoslati kérelemmel. A jogorvoslati kérelemre a közigazgatási hatósági eljárásban hozott végzés elleni bírósági felülvizsgálatra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy ha a bíróság álláspontja szerint a (8) bekezdés *a)* pontja alkalmazásának van helye, a vizsgálót a vizsgálat harminc napon belül történő elrendelésére kötelezi.”

(5) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 44. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § (1) A versenyfelügyeleti eljárásra – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a Ket. rendelkezéseit kell alkalmazni a Ket. 15. § (4) bekezdése, 18. §-a, 29. § (3)–(11) bekezdése, 30. § *a)* és *b)* pontja, 31. § (1) bekezdés *j)* pontja, 33/A. §-a és 33/B. §-a, 38. §-a, 43. § (6a) bekezdése, 46. § (2) bekezdése, 47. §-a, 51. § (1) és (5) bekezdése, 61. § (1) bekezdése, 70. §-a, 71. § (7) bekezdése, 74. § (2)–(5) bekezdése, 88. §-a, 91. §-a, 93. §-a, 94. §-a, 94/A. §-a,

102. § (3) bekezdése, 109. § (2) bekezdése, 116. §-a, 127. § (1)–(4) és (6) bekezdése, 128. § (1) és (3) bekezdése, 130. §-a, valamint 134. § *b)* és *c)* pontja kivételével.

(2) A Ket. szabályainak alkalmazásakor

a) első fokú döntés alatt a vizsgálónak a versenyfelügyeleti eljárás során hozott végzését, illetve az eljáró versenytanácsnak a *b)* pontban nem említett döntését,

b) másodfokú döntés alatt az eljáró versenytanácsnak a vizsgáló végzésével szembeni jogorvoslati eljárásban hozott végzését

kell érteni.”

(6) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 59. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Kézbesítés

59. § (1) A magyarországi lakcímmel vagy székhellyel nem rendelkező ügyfél kézbesítési meghatalmazottat akkor köteles megnevezni, ha nincs magyarországi lakcímmel vagy székhellyel rendelkező képviselője.

(2) A magyarországi lakcímmel vagy székhellyel nem rendelkező ügyfél részére hirdetményi kézbesítésnek, illetve – amennyiben annak feltételei fennállnak – kézbesítési ügygondnok útján történő kézbesítésnek kézbesítési meghatalmazott megnevezésének hiánya miatt csak akkor van helye, ha nemzetközi jogsegély útján vagy az igénybe vehető egyéb közlési módok alkalmazásával a közlés – annak megtörténte igazolásával – nem biztosítható.

(3) A külföldön teljesített postai úton való kézbesítést szabályszerűnek kell tekinteni, ha az akár a hivatalos irat kézbesítésére vonatkozó belföldi jogszabályok rendelkezéseinek, akár a kézbesítés helyén irányadó jogszabályok rendelkezéseinek megfelel.”

(7) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 60. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„60. § Az eljárás felfüggesztése tárgyában hozott végzéssel szemben a 67. § (2) bekezdése szerint kérelemre indult eljárásban van helye külön jogorvoslatnak (82. §).”

(8) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény a 60. §-t követően a következő alcímmel és 60/A. §-sal egészül ki:

„Az eljárás megszüntetése

60/A. § Az eljárásnak a Ket. 31. § (1) bekezdés *e)* és *i)* pontja alapján történő megszüntetéséről hozott végzést a bejelentővel is közölni kell.”

(9) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény. 61. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 61. § a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az eljárási bírság legkisebb összege ötvenezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az előző üzleti évben elért nettó árbevételének egy százaléka, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint.

(4) Eljárási kötelezettség teljesítésére megadott határidő túllépése esetén az eljárási bírság napi összege vállalkozás esetében legfeljebb az előző üzleti évben elért nettó árbevétel egy napra jutó összegének egy százaléka, a vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében legfeljebb napi ötvenezer forint.

(5) Az eljárási bírságot kiszabó végzését a kötelezett javára a vizsgáló, illetve az eljáró versenytanács hivatalból jogszabálysértés hiányában is módosíthatja.”

(10) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 63. § (3) bekezdés *a)* pontjának bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

[Vállalkozások összefonódásának ellenőrzése során az eljárást befejező döntést a hiánytalan kérelem, illetve a hiánypótlás beérkezését követő naptól számított]

„*a)* negyvenöt napon belül kell meghozni a 25. § alapján benyújtott kérelem esetében, továbbá amennyiben”

[kell meghozni.]

(11) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 63. § (5) bekezdés *i)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ügyintézési határidő számításánál – a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvényben foglaltakon túl – nem kell figyelembe venni]

„i) ha az eljáró versenytanács végzésének bírósági felülvizsgálata iránti kérelemről való döntés hiánya a döntés meghozatalának akadályát képezi, a bírósági felülvizsgálati eljárásban a jogerős döntés meghozataláig”

[eltelt időt.]

(12) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 68. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„68. § (1) Az eljárás megindítására irányuló kérelmet az nyújthat be,

a) akit az összefonódás engedélyezése iránti kérelem benyújtására a 28. § (1) bekezdése kötelez,

b) aki a 25. § szerinti elidegenítési kötelezettségnek egy éven belül nem tudott eleget tenni.

(2) A 24. § szerinti engedély iránti kérelmet a Gazdasági Versenyhivatal által közzétett formátumú, megfelelően kitöltött összefonódási kérelem űrlapon kell benyújtani. A kérelemnek az ügy elbírálásához szükséges valamennyi tény, adatot tartalmaznia kell, és ahhoz csatolni kell az űrlapban megjelölt iratokat.

(3) Ha a 24. § szerinti engedély iránti kérelmet a 28. § (2)–(4) bekezdésében meghatározott határidőn túl nyújtják be, de a 67. § (3) bekezdése alapján hivatalból az eljárás megindítására még nem került sor, a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának nincs helye.

(4) A vizsgáló hiánypótlási felhívást a kérelem beérkezését követő naptól számított tizenöt napon belül bocsáthat ki.

(5) Hiánypótlási felhívás az eljárás során akkor is kibocsátható, ha a kérelem megfelelt a (2) bekezdésben foglalt követelményeknek, de a tényállás tisztázása során felmerült új adatra tekintettel az szükséges.”

(13) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 72. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az eljáró versenytanács a vizsgáló jelentésének kézhezvételét követően]

„c) végzésében ideiglenes intézkedéssel megtilthatja a valószínűsíthetően a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását, illetve elrendelheti a valószínűsíthetően a törvénybe ütköző állapot megszüntetését, ha erre – az érdekeltek jogi vagy gazdasági érdekeinek védelméhez, valamint a gazdasági verseny kialakulásának, fenntartásának vagy fejlesztésének veszélyeztetése miatt – halaszthatatlanul szükség van.”

(14) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 76. § (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az eljáró versenytanács a vizsgáló jelentése alapján]

„c) az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben a kötelezettség teljesítése esetén az utóvizsgálatot végzéssel megszünteti, nemteljesítés esetén pedig korábbi határozatát a 32. § szerint visszavonja, vagy – ha a kötelezettség teljesítése nem indokolt – módosítja;”

(15) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 82. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„82. § (1) A vizsgálónak, illetve az eljáró versenytanácsnak a versenyfelügyeleti eljárás során hozott végzése ellen külön jogorvoslatnak csak akkor van helye, ha azt a Ket. vagy e törvény megengedi.

(2) A vizsgáló külön jogorvoslattal megtámadható végzésével szembeni jogorvoslatra a fellebbezés szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a fellebbezést az eljáró versenytanács bírálja el. Az eljáró versenytanács végzésével szemben fellebbezésnek nincs helye, annak bírósági felülvizsgálata kérhető.

(3) A vizsgáló végzésével szembeni fellebbezést, illetve az eljáró versenytanács végzésének bírósági felülvizsgálata iránti kérelmet a végzés közlésétől számított nyolc napon belül az ügyfél, valamint az terjeszthet elő, akire nézve a végzés rendelkezést tartalmaz, továbbá az, akivel a végzést e törvény alapján közölni kell.

(4) A vizsgáló végzésével szembeni fellebbezést az eljáró versenytanács tárgyaláson kívül bírálja el.

(5) A versenyfelügyeleti eljárásban újrafelvételi kérelem benyújtásának nincs helye.”

(16) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 83. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A versenyfelügyeleti eljárásban hozott határozattal szemben nincs helye fellebbezésnek, annak bírósági felülvizsgálata kérhető. A keresetlevelet az eljáró versenytanácsnál kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni.”

(17) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 89–91. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„89. § (1) A vizsgáló, illetve – az eljáró versenytanács döntése tekintetében – az eljáró versenytanács hivatalból vizsgálja a 76. § (1) és (2) bekezdésében nem szabályozott végrehajtható döntésben meghatározott kötelezettség teljesítését.

(2) A vizsgáló, illetve – az eljáró versenytanács döntése tekintetében – az eljáró versenytanács hivatalból haladéktalanul, külön végzéssel megindítja a versenyfelügyeleti eljárás során hozott döntésének végrehajtását, ha a 76. § (4) bekezdés *d*) pontjában meghatározott esetben, vagy – az (1) bekezdés szerinti esetben – a rendelkezésére álló adatok alapján megállapítja, hogy a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítése határidőre nem vagy csak részben, vagy nem az előírtaknak megfelelően történt. A végrehajtási eljárás a végrehajtás megindításáról szóló végzésnek a kötelezettel való közlésével indul meg.

90. § (1) Az eljáró versenytanács a döntésében előírt meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartás tanúsítására vonatkozó kötelezettség (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) végrehajtásának megindításával egyidejűleg – ha a meghatározott cselekmény teljesítése más végrehajtási módon keresztül hatékonyan nem biztosítható – végrehajtási bírságot szab ki. A végrehajtási bírság napi összege ötvenezer forintig terjedhet.

(2) Az eljáró versenytanács a kötelezett indokolt kérelmére egy alkalommal, a végrehajtási bírság napi összegének felemelésével egyidejűleg az önkéntes teljesítésre póthatáridőt biztosíthat. A felemelt bírság összege napi százezer forintig terjedhet.

(3) A kötelezett a végrehajtási bírságot a végrehajtás elrendelésétől, a megemelt összegű végrehajtási bírságot pedig a teljesítési póthatáridő lejártától a határozatban foglalt teljesítésének igazolásáig eltelt időszakra köteles megfizetni.

(4) A végrehajtási bírságot mind a vállalkozással, mind a vállalkozás vezetőjével szemben egyidejűleg is ki lehet szabni.

(5) A végrehajtás megindításától, illetve a teljesítési póthatáridő lejártától számított, teljesítés nélkül eltelt minden egyes hónapot követő napon az adott teljesítés nélkül eltelt hónapra eső végrehajtási bírság, illetve megemelt összegű végrehajtási bírság esedékessé válik.

(6) A teljesítés hónapjában a teljesítés napjáig terjedő időre eső végrehajtási bírság, illetve megemelt összegű végrehajtási bírság a teljesítés napján válik esedékessé.

90/A. § (1) A teljesítési határidőben meg nem fizetett bírság, az esedékessé váló végrehajtási bírságot is ideértve, valamint a meg nem fizetett bírság után felszámítandó és meg nem fizetett késedelmi pótlék behajtása iránt a Gazdasági Versenyhivatal a végrehajtási eljárás megindítását követően haladéktalanul megkeresi az adóhatóságot.

(2) A meghatározott cselekmény végrehajtását a Gazdasági Versenyhivatal fogatosítja, kivéve, ha az eljáró versenytanács végrehajtási bírság kiszabásáról döntött. A meghatározott cselekmény végrehajtására irányuló végrehajtási eljárásban kiszabható eljárási bírságra a 61. §

(3) bekezdését kell alkalmazni.

91. § (1) A végrehajtás fogatosítása során hozott törvénysértő döntés vagy intézkedés miatt végrehajtási kifogás a kifogásolt döntésről, illetve intézkedésről való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követő három napon belül, de legkésőbb a döntés közlésétől, illetve az intézkedéstől számított egy hónapon belül terjeszhető elő.

(2) A vizsgáló döntésével vagy intézkedésével szembeni végrehajtási kifogást, valamint a vizsgálónak a Ket. 143. § (1) bekezdése alapján megfellebbezhető végzésével szembeni fellebbezést az eljáró versenytanács nyolc napon belül bírálja el.

(3) Az eljáró versenytanácsnak a végrehajtási eljárásban hozott döntésével szembeni bírósági felülvizsgálat iránti kérelemről a bíróság soron kívül határoz.

(4) A végrehajtási kifogásra az e §-ban foglalt eltérésekkel megfelelően alkalmazni kell a 82. § rendelkezéseit.”

(18) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 91/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„91/G. § (1) Ha az 1/2003/EK rendelet alapján az Európai Bizottság, illetve más tagállam versenyhatósága vagy a 139/2004/EK rendelet alapján az Európai Bizottság vizsgálati cselekmény foganatosítását kéri a Gazdasági Versenyhivattól, a kérelem teljesítése során e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy az eljárás a vizsgálónak a beszerzett bizonyítékok átadásáról szóló végzésével zárul, határozat (77. §) meghozatalának nincs helye.

(2) Ha a Gazdasági Versenyhivatal az 1/2003/EK rendelet 22. cikk (1) bekezdése alapján más tagállam versenyhatóságát vizsgálat vagy ténymegállapító intézkedés elvégzésére kéri fel, ennek költsége egyéb eljárási költség.”

(19) A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 95/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„95/B. § (1) E törvénynek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi ... törvény (a továbbiakban: Ket-módtv.) 18. §-ával megállapított, az igazgatási szolgáltatási díjra és eljárási költségekre vonatkozó rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépése után indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Ket-módtv. 19–21. §-ával megállapított rendelkezéseit – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az e rendelkezések hatálybalépése után indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

(3) E törvénynek a Ket-módtv. 19. § (17) bekezdésével megállapított 89–91. §-át kell alkalmazni az e rendelkezések hatálybalépésekor még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is.”

20. §

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 43/C. § (2) bekezdésében a „bírsággal” szövegrész helyébe az „eljárási bírsággal” szöveg, az „A bírság” szövegrész helyébe az „Az eljárási bírság” szöveg, a „bírság” szövegrész helyébe az „eljárási bírság” szöveg, 43/C. § (3) bekezdésében a „bírság” szövegrész helyébe az „eljárási bírság” szöveg, 43/D. § (3) bekezdésében a „kérelemről való” szövegrész helyébe a „kérelemnek helyt adó végzésben” szöveg, 43/H. § (5) bekezdésében az „azokról történő másolat készítésének” szövegrész helyébe az „azokról másolat vagy

feljegyzés készítésének” szöveg, 43/H. § (9) bekezdésében a „két hónappal” szövegrész helyébe a „legfeljebb két hónappal” szöveg, 43/H. § (10) bekezdésében az „a bejelentővel minden esetben, a bejelentettel pedig akkor kell közölni” szövegrész helyébe az „a bejelentővel kell közölni, a bejelentettel pedig akkor” szöveg, 43/I. § (4) bekezdésében az „átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz” szövegrész helyébe a „megküldi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságnak” szöveg, 52. §-ában az „E törvény alkalmazásában” szövegrész helyébe az „A versenyfelügyeleti eljárásban” szöveg, 53. § (1) bekezdésében az „A kérelemre” szövegrész helyébe az „A 67. § (2) bekezdése szerinti kérelemre” szöveg, 53. § (5) bekezdésében az „a kérelemre” szövegrész helyébe az „a 67. § (2) bekezdése szerinti kérelemre” szöveg, 57. § (2) bekezdésében a „külön jogorvoslati kérelemnek” szövegrész helyébe a „külön jogorvoslatnak” szöveg, 65/A. § (9) bekezdésében az „Az engedély” szövegrész helyébe az „A bírói engedély” szöveg, 67. § (3) bekezdésében a „ha megállapítást nyer, hogy a (2) bekezdésben” szövegrész helyébe a „ha a (2) bekezdésben” szöveg, 67. § (4) bekezdésében a „vizsgálat, ” szövegrész helyébe a „vizsgálat – a jogorvoslati eljárás folytán megismételt eljárást ide nem értve –, ” szöveg, 76. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában a „határozatban foglalt” szövegrészek helyébe a „határozatban foglalt, a 30. § (3) bekezdése szerinti” szöveg, 76. § (4) bekezdés *a)* pontjában az „az ügyfél a kötelezettséget” szövegrészek helyébe az „az ügyfél a vállalt kötelezettséget” szöveg, 76. § (4) bekezdés *d)* pontjában az „a határozat végrehajtását végzéssel elrendeli” szövegrész helyébe a „végzéssel megindítja a végrehajtást” szöveg, 78. § (7) bekezdésében az „a 82. § (3) bekezdése szerinti külön jogorvoslatnak” szövegrész helyébe a „külön jogorvoslatnak (82. §)” szöveg, 78/A. § (3) bekezdésében az „előzetes álláspont kézbesítését” szövegrész helyébe az „előzetes álláspont közlését” szöveg, 83. § (2) bekezdésében az „a keresetlevelet az ügy irataival, valamint” szövegrész helyébe az „a keresetlevelet és az ügy iratait” szöveg, 83. § (5) bekezdésében a „jegybanki alapkamat kétszeres összegének megfelelő” szövegrész helyébe a „jegybanki alapkamattal megegyező mértékű” szöveg, 84. §-ában az „a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezete az irányadó” szövegrész helyébe az „a Polgári perrendtartásról szóló törvény közigazgatási perekre vonatkozó szabályait kell alkalmazni” szöveg lép.

21. §

Hatályát veszti a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény. 29/A. § (1) bekezdésében az „a 29. §-ban foglaltak azzal az eltéréssel alkalmazandók, hogy” szövegrész, 33. § (2) bekezdésében a „ , valamint az árak

megállapításáról szóló törvényben” szövegrész, 55. § (3) bekezdés második mondata, 58. § (3) bekezdése, 71/A. §-a, 72. § (1) bekezdés a) pontja, 72. § (5) bekezdése, 74. § (2) bekezdése, 77. § (1) bekezdés j) pontja, 78. § (4) bekezdése, 78/B. § (7) bekezdés utolsó mondata.

10. *Az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény módosítása*

22. §

Hatályát veszti az egyes sportcélú ingatlanok tulajdoni helyzetének rendezéséről szóló 1996. évi LXV. törvény 5. § (7) bekezdése.

11. *Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása*

23. §

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény 15. § (2) bekezdésében a „kötelezi” szövegrész helyébe a „kötelezheti” szöveg lép.

12. *Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosítása*

24. §

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 159. § (5) bekezdés c) pontjában az „a miniszter” szövegrész helyébe az „az egészségügyi államigazgatási szerv” szöveg lép.

13. *A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény módosítása*

25. §

A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 15/A. § (1) bekezdésében a „természetvédelemért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „természetvédelmi hatóság” szöveg, 15/B. § (1) bekezdésében a „természetvédelemért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „természetvédelmi hatóság” szöveg, 15/B. § (2) bekezdésében a „természetvédelemért felelős minisztert” szövegrész

helyébe a „természetvédelmi hatóságot” szöveg, 15/B. § (3) bekezdésében a „természetvédelemért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „természetvédelmi hatóság” szöveg, 15/C. § (1) bekezdésében a „természetvédelemért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „természetvédelmi hatóság” szöveg, 15/C. § (4) bekezdésében a „természetvédelemért felelős miniszter” szövegrész helyébe a „természetvédelmi hatóság” szöveg lép.

14. A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény módosítása

26. §

Hatályát veszti a közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 1. § (5) bekezdésében a „hatósági” szövegrész, 5. §-ában a „hatósági” szövegrészek, 13. § (1) bekezdésében a „hatósági” szövegrész, 13. § (2) bekezdésében a „hatósági” szövegrész, 13. § (3) bekezdésében a „hatósági” szövegrészek, 13/A. § (1) bekezdésében a „hatósági” szövegrészek, 13/A. § (2) bekezdés c) pontjában a „hatósági” szövegrész, 13/A. § (4) bekezdésében a „hatósági” szövegrész, 29. § b) pont bd) alpontjában a „hatósági” szövegrész.

15. Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény módosítása

27. §

(1) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 2. § 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha jogszabály a következő fogalmakat említi, azokat e § szerint kell értelmezni:]

„4. Aláíró: az a természetes személy, aki az aláírás-létrehozó eszközt birtokolja és a saját vagy más személy nevében aláírásra jogosult, valamint az a jogi személy vagy közhiteles nyilvántartásban szereplő jogi személyiség nélküli szervezet, amely az aláírás-létrehozó eszközt birtokolja, és akinek a nevében az őt képviselő természetes személy az elektronikus aláírást az elektronikus dokumentumon elhelyezi, valamint aki meghatározza, hogy a nevében jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő informatikai eszköz elektronikus aláírást elektronikusan dokumentumon elhelyezzen.”

(2) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 10. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Elektronikus aláírás tanúsítványa kibocsátható olyan céllal is, hogy az az aláíró más személy (szervezet) képviselésében történő aláírásra jogosítsa fel. Ebben az esetben a hitelesítés-szolgáltatás igénybe vevőjére vonatkozó szabályokat a képviselőre kell alkalmazni.”

(3) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény a 10. §-t követően a következő 10/A. §-sal egészül ki:

„10/A. § (1) Elektronikus aláírás tanúsítványa – beleértve a minősített tanúsítványt is – kibocsátható az alábbi célokra is:

a) az aláíró természetes személy az elektronikus aláírást jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő informatikai eszköz útján automatikusan, közvetlen személyi felügyelet nélkül helyezi el az aláíróhoz rendelendő elektronikus dokumentumon,

b) az aláíró jogi személy vagy más jogi személyiség nélküli szervezet az elektronikus aláírást jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő informatikai eszköz útján automatikusan, közvetlen személyi felügyelet nélkül helyezi el az aláíróhoz rendelendő elektronikus dokumentumon.”

(4) Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 13. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az aláíró, illetve a 10. § szerinti képviselt személy, szervezet kérheti a tanúsítvány felfüggesztését, illetve visszavonását.”

28. §

Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 2. számú melléklet c) pontjában a „nevét” szövegrész helyébe a „nevét (jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet esetében elnevezését)” szöveg lép.

16. *A tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény
módosítása*

29. §

A tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az oktatásért felelős miniszter szakmai ellenőrzés keretében az e törvényben meghatározottak szerint ellenőrzi a tankönyvkiadók és tankönyvforgalmazók tevékenységét, indokolt esetben intézkedést kezdeményez, illetve intézkedést hoz.”

17. *A felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény módosítása*

30. §

A felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény 4. § (5) bekezdésében az „a miniszternek” szövegrész helyébe az „az állami szakképzési és felnőttképzési intézetnek” szöveg, 4. § (6) bekezdésében az „A miniszter” szövegrész helyébe az „Az állami szakképzési és felnőttképzési intézet” szöveg, 4/A. § (1) bekezdésében az „A miniszter” szövegrész helyébe az „Az állami szakképzési és felnőttképzési intézet” szöveg, az „a miniszter” szövegrész helyébe az „az állami szakképzési és felnőttképzési intézet” szöveg, 4/A. § (2) bekezdésében az „a miniszter” szövegrész helyébe az „az állami szakképzési és felnőttképzési intézet” szöveg lép.

18. *Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása*

31. §

Hatályát veszti az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (12) bekezdés a) pontjában a „központi elektronikus szolgáltató rendszeren (ügyfélkapun) keresztül” szövegrész, 124. § (5) bekezdése, 9. számú melléklet II. rész 11. pont második mondata.

19. *Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról
szóló 2003. évi CXXV. törvény módosítása*

32. §

(1) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény a következő IV. Fejezettel egészül ki:

„IV. Fejezet

HELYI ESÉLYEGYENLŐSÉGI PROGRAMOK

31. § (1) A község, a város és a főváros kerületeinek önkormányzata (a továbbiakban: települési önkormányzat) ötévente öt évre szóló helyi esélyegyenlőségi programot fogad el.

(2) A helyi esélyegyenlőségi programban helyzetelemzést kell készíteni a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok – különös tekintettel a nők, a mélyszegénységben élők, romák, a fogyatékkal élő személyek, valamint a gyermekek és idősek csoportjára – oktatási, lakhatási, foglalkoztatási, egészségügyi és szociális helyzetéről, illetve a helyzetelemzésen alapuló intézkedési tervben meg kell határozni a helyzetelemzés során feltárt problémák komplex kezelése érdekében szükséges intézkedéseket. A helyzetelemzés és az intézkedési terv elfogadása során figyelembe kell venni a települési kisebbségi önkormányzatok véleményét. A helyi esélyegyenlőségi programot az egyenlő bánásmód biztosításáért és a társadalmi felzárkózásért felelős miniszter által meghatározott részletes szabályok alapján kell elkészíteni. A programalkotás során gondoskodni kell a helyi esélyegyenlőségi program és a települési önkormányzat által készítendő egyéb fejlesztési tervek, koncepciók, továbbá a közoktatási esélyegyenlőségi terv és az integrált településfejlesztési stratégia anti-szegregációs célkitűzéseinek összhangjáról.

(3) A helyi esélyegyenlőségi program elkészítése során kiemelt figyelmet kell fordítani

a) az egyenlő bánásmód, az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás követelményének érvényesülését segítő intézkedésekre,

b) az oktatás és a képzés területén a jogellenes elkülönítés megelőzésére, illetve az azzal szembeni fellépésre, továbbá az egyenlő esélyű hozzáférés biztosításához szükséges intézkedésekre,

c) a közszolgáltatásokhoz, valamint az egészségügyi szolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférés biztosításához szükséges intézkedésekre,

d) olyan intézkedésekre, amelyek csökkentik a hátrányos helyzetűek munkaerő-piaci hátrányait, illetve javítják foglalkoztatási esélyeiket.

(4) A helyi esélyegyenlőségi program időarányos megvalósulását, illetve a (2) bekezdésben meghatározott helyzet esetleges megváltozását két évente át kell tekinteni, az áttekintés alapján szükség esetén a helyi esélyegyenlőségi programot felül kell vizsgálni, illetve a helyzetelemzést és az intézkedési tervet az új helyzetnek megfelelően kell módosítani.

(5) A helyi esélyegyenlőségi programot a települési önkormányzati köztisztviselők vagy közalkalmazottak készítik el. Képzésüket, a helyi esélyegyenlőségi programok elkészültét és felülvizsgálatát esélyegyenlőségi mentorok segítik. A települési önkormányzati köztisztviselők, közalkalmazottak képzését a Kormány által rendeletben kijelölt szerv végzi.

(6) A települési önkormányzat az államháztartás alrendszeréből, az európai uniós forrásokból, illetve a nemzetközi megállapodás alapján finanszírozott egyéb programokból származó, egyedi döntés alapján nyújtott, pályázati úton odaítélt támogatásban csak akkor részesülhet, ha az e törvény rendelkezéseinek megfelelő, hatályos helyi esélyegyenlőségi programmal rendelkezik.

(7) A települési önkormányzatok jogi személyiséggel rendelkező társulása az államháztartás alrendszeréből, az európai uniós forrásokból, illetve a nemzetközi megállapodás alapján finanszírozott egyéb programokból származó, egyedi döntés alapján nyújtott, pályázati úton odaítélt támogatásban csak akkor részesülhet, ha a társulást alkotó települési önkormányzatok mindegyike az e törvény rendelkezéseinek megfelelő, hatályos helyi esélyegyenlőségi programmal rendelkezik.

(8) Esélyegyenlőségi mentor tevékenységet az végezhet, aki

a) rendelkezik felsőfokú végzettséggel,

b) a külön jogszabályban meghatározott képzésen vett részt és,

c) rendelkezik a külön jogszabályban meghatározott szakmai gyakorlattal.”

(2) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény a következő 64/A. §-sal egészül ki:

„64/A. § A 31. § (6) és (7) bekezdését a 2012. november 1-jét követően meghirdetett pályázatokra kell alkalmazni.”

(3) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény a következő 64/B. §-sal egészül ki:

„64/B. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg a 31. § (1) bekezdése szerinti helyi esélyegyenlőségi program elkészítésének szempontjait és eljárását, a helyi esélyegyenlőségi program felülvizsgálatának módját, és az elkészítésében résztvevőkkel szembeni követelményekre vonatkozó részletes szabályokat.

(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg a települési önkormányzatok helyi esélyegyenlőségi program elkészítésében résztvevő köztisztviselőinek, közalkalmazottainak képzésére, továbbá az esélyegyenlőségi mentorok tevékenységére vonatkozó szabályokat.

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben jelölje ki a helyi esélyegyenlőségi program elkészítésében résztvevők képzését végző szervet.

(4) Felhatalmazást kap az egyenlő bánásmód biztosításáért és a társadalmi felzárkózásért felelős miniszter, hogy a helyi esélyegyenlőségi program elkészítésének részletes szabályait rendeletben határozza meg.”

33. §

(1) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 13. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésével kapcsolatos egyes szabályok

13. § Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését ellenőrző, az e törvényben meghatározott feladatkörében nem utasítható közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) költségvetése a felügyeletét ellátó miniszter költségvetési fejezetén belül önálló alcímet képez.”

(2) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 18. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárásokban – így különösen személyiségi jogi per, munkaügyi per során – a társadalmi és érdekképviselői szervezet, valamint a hatóság a jogsérelmet szenvedett fél meghatalmazása alapján – törvény eltérő rendelkezése hiányában – képviselőként járhat el.”

(3) Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A hatóság haladéktalanul törli azokat a személyes és különleges adatokat, amelyek kezelése az (1) bekezdés szerinti hatásköre gyakorlásához nem elengedhetetlenül szükséges.”

34. §

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 12. §-ában az „az e fejezetben” szövegrész helyébe az „a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényben” szöveg lép.

35. §

Hatályát veszti az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 63/A. §-a.

36. §

Hatályát veszti az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 14. § (1) bekezdés *a*) pontja, 15–17/E. §-a, 18. § (2) bekezdése.

20. *A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása*

37. §

Hatályát veszti a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 2. § (6) bekezdés második mondata.

21. *A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása*

38. §

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 20/A. § (3) bekezdés *b*) pontjában az „az elektronikus közszolgáltatásról szóló 2009. évi LX. törvény” szövegrész helyébe az „a külön jogszabály” szöveg lép.

22. *A Tisza-völgy árvízi biztonságának növelését, valamint az érintett térség terület- és vidékfejlesztését szolgáló program (a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése) közérdekűségéről és megvalósításáról szóló 2004. évi LXVII. törvény módosítása*

39. §

A Tisza-völgy árvízi biztonságának növelését, valamint az érintett térség terület- és vidékfejlesztését szolgáló program (a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése) közérdekűségéről és megvalósításáról szóló 2004. évi LXVII. törvény 3/A. §-ában a „vízgazdálkodásért” szövegrész helyébe a „vízügyi igazgatási szervek irányításáért” szöveg lép.

23. *A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosítása*

40. §

(1) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 13. § (2) bekezdése a következő *k*) és *l*) ponttal egészül ki:

[E törvény rendelkezéseit]

„*k*) a kutatás-fejlesztési tevékenység minősítésével kapcsolatos hatósági és szakértői eljárásokban,

l) a jegybanki ellenőrzés során, a fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló törvény szerinti eljárásokban, valamint a forgalomban lévő magyar törvényes fizetőeszközről utánzat készítésével kapcsolatos eljárásokban”

[csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajtára vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.]

(2) A Ket. 14. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Törvény vagy kormányrendelet e törvény rendelkezéseitől eltérő szabályokat állapíthat meg

a) a közbeszerzéssel kapcsolatos jogorvoslati,

b) a honvédelmi és katonai célú építmények, ingatlanok építésügyi hatósági engedélyezésére, illetve működési és védőterületeik kijelölésére vonatkozó, valamint

c) az egészségügyről szóló törvény szerinti rendkívüli halállal kapcsolatos eljárásban.”

(3) A Ket. 20. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A hatóság eljárási kötelezettségének elmulasztása esetén a mulasztás megszüntetésére felszólító, az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívásban (a továbbiakban: ügyészi felhívás) megállapított határidő eredménytelen elteltét követően az ügyész a közigazgatási ügyekben eljáró bírósághoz fordulhat a hatóság eljárásra kötelezése iránt.”

(4) A Ket. 97. § (3) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Hivatalból kerül sor a közigazgatási döntés felülvizsgálatára]

„d) az ügyészi felhívás nyomán.”

(5) A Ket. 100. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[Nincs helye fellebbezésnek]

„f) a képviselő-testület önkormányzati hatósági ügyben hozott határozata ellen.”

(6) A Ket. 100. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés *a), c)–f)* pontjában meghatározott esetben az első fokú döntés bírósági felülvizsgálatának van helye.”

(7) A Ket. 120. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Ügyészi fellépés

120. § Ha az ügyész az e törvény hatálya alá tartozó ügyben lép fel a törvénysértés orvoslása érdekében, annak elbírálására az ügyészségről szóló törvénynek az ügyészség közérdekvédelmi feladatairól szóló fejezetében foglaltak az irányadók.”

41. §

(1) A Ket. 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági – érdekét szem előtt tartva jár el.”

(2) A Ket. 13. § (2) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

[E törvény rendelkezéseit]

„*f)* az audiovizuális médiaszolgáltatás nyújtására és a sajtótermék kiadására irányuló tevékenység felügyeletével, a média- és hírközlési igazgatással, az elektronikus hírközlési szolgáltatások, tevékenységek, az audiovizuális médiaszolgáltatások és a sajtótermékek piaci felügyeletével, piacszabályozásával, ellenőrzésével, valamint a mozgóképszakmai igazgatással kapcsolatos eljárásban,”

[csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajtaára vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.]

(3) A Ket. 14. § (3) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

[A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló külön törvény vagy annak felhatalmazása alapján kormányrendelet e törvénytől és az ügyfajtaára vonatkozó különös eljárási szabályoktól eltérő rendelkezéseket állapíthat meg:]

„f) a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánításra.”

(4) A Ket. 15. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 15. § a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Meghatározott ügyekben jogszabály ügyféli jogosultságokat, illetve ügyféli jogállást biztosíthat azoknak a civil szervezeteknek, amelyeknek a nyilvántartásba vett tevékenysége valamely alapvető jog védelmére vagy valamilyen közérdek érvényre juttatására irányul.

(5a) A hatósági eljárásban azokat a civil szervezeteket, amelyeknek a nyilvántartásba vett tevékenysége valamely alapvető jog védelmére vagy valamilyen közérdek érvényre juttatására irányul, az eljárás során megilleti a nyilatkozattételi jog. A nyilatkozat az eljáró hatóságot nem köti.”

(5) A Ket. 17. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A hatóság eljárásának jogerős befejezését követően az eljárása során megismert és kezelt személyes adatokat zárolja. A hatóság a zárolt személyes adatokat az eljárás tárgyát képező ügy iratainak selejtezéséig vagy levéltári őrizetbe adásáig tárolja, azokat kizárólag a jogerős döntésének végrehajtása, a jogerős döntésében foglaltak ellenőrzése vagy a jogerős döntésével összefüggő jogorvoslat vagy döntés-felülvizsgálat céljából kezelheti, és kizárólag e személyes adatok kezelésére jogosult más szerv vagy személy részére továbbíthatja.

(8) Törvény a (7) bekezdésben meghatározottnál rövidebb adatkezelési időtartamot is megállapíthat.”

(6) A Ket. 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a hatóság eljárási kötelességének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a felügyeleti szerv az erre irányuló kérelem megérkezésétől vagy a hivatalos tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül kivizsgálja a mulasztás okát, és a mulasztó

hatóságot az eljárás során kívüli lefolytatására utasítja. Nincs helye az eljárás lefolytatására történő utasításnak, ha a 71. § (2) bekezdés alkalmazásának van helye.”

(7) A Ket. 20. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ismételten mulasztó hatóságtól az ügy nem vonható el, és az eljárásra más hatóság nem jelölhető ki, ha a hatóság hatásköre hatósági igazolvány vagy hatósági bizonyítvány kiadására, hatósági nyilvántartás vezetésére terjed ki, vagy ha hatásköre kizárólagos. A hatóság legkésőbb a felügyeleti szerv utasításától számított tizenöt napon belül köteles eleget tenni elmulasztott kötelezettségének. A felügyeleti szerv az utasítással egyidejűleg fegyelmi eljárást kezdeményez a mulasztó hatóság vezetője ellen, amely kezdeményezés alapján a fegyelmi eljárás megindítása kötelező.”

(8) A Ket. 26. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A megkeresést a belföldi jogsegélynek a megkeresett szervhez történő beérkezését követően

a) az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjában szabályozott esetben tizenöt napon belül,

b) az (1) bekezdés *c)* pontjában szabályozott esetben nyolc napon belül,

c) ha az tanú meghallgatására, szemle lefolytatására irányul – az *a)* és *b)* ponttól eltérően – harminc napon belül,

d) ha a megkeresésben kért adat elektronikusan rögzített nyilvántartásban áll rendelkezésre, és a hatóságok közötti elektronikus kapcsolattartás nem kizárt, öt napon belül

kell teljesíteni.”

(9) A Ket. 26. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Ha a megkereső hatóság közvetlen elektronikus hozzáféréssel is rendelkezik az eljárásához szükséges adatot nyilvántartó szerv nyilvántartásához, az adatot a nyilvántartásból közvetlen lekérdezéssel szerzi meg, kivéve, ha a nyilvántartáshoz való hozzáférés üzemzavar vagy más elháríthatatlan esemény miatt az (5) bekezdés *d)* pont szerinti határidőn belül nem lehetséges.”

(10) A Ket. 26. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A megkeresett szerv vezetője az (5) bekezdés szerinti határidőt – az (5) bekezdés *d)* pontjában foglalt határidő kivételével – annak letelte előtt indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb tizenöt nappal meghosszabbíthatja. A megkeresett szerv az eljárási határidő meghosszabbításáról szóló végzését közli a megkereső hatósággal és az ügyféllel.”

(11) A Ket. 26. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a megkeresett szerv vagy személy határidőre nem teljesíti a megkeresést, a megkereső hatóság – határidő tűzésével – tájékoztatást kér a megkeresett szervtől vagy személytől ennek okáról. Ha a megkeresett szerv vagy személy nem teljesíti a tájékoztatást, illetve az eljárási cselekmény elvégzésére irányuló megkeresés teljesítését továbbra is megtagadja vagy elmulasztja, akkor a megkereső hatóság – az (1) bekezdés *c)* pontjában foglalt esetet kivéve – jogosult a megkeresett szerv vagy személy egyidejű értesítése mellett az eljárási cselekményt elvégezni, továbbá ha a megkeresett szerv vagy személy felügyeleti szervvel rendelkező hatóság, akkor felügyeleti eljárást kezdeményez, egyéb esetben jelzi a mulasztást a szerv vezetőjének. A felügyeleti szerv tizenöt napon belül intézkedik.

(8) A megkeresés teljesítésének (7) bekezdés szerinti elmaradásából eredő többletköltségeket a megkeresett szerv téríti meg.”

(12) A Ket. 29. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A hivatalból folytatott eljárásra a hivatalból indított eljárás szabályai az irányadók.”

(13) A Ket. 29. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A hatóság a hivatalbóli eljárást kezdeményező személyt vagy szervet kérelmére tájékoztatja az eljárás megindításáról, valamint a foganatosított hatósági intézkedésről.”

(14) A Ket. 31. § (1) bekezdése a következő *i)* és *j)* ponttal egészül ki:

[A hatóság az eljárást megszünteti, ha]

„*i)* hivatalbóli eljárásban a tényállás a határozat meghozatalához szükséges mértékben nem volt tisztázható, és további eljárási cselekménytől sem várható eredmény,

j) a hivatalbóli eljárás jogsértést nem tárt fel.”

(15) A Ket. 33. § (3) bekezdés nyitó szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha jogszabály ezt nem zárja ki, az ügyintézési határidőbe nem számít be:”

(16) A Ket. 33. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az eljáró hatóság vezetője – ha azt jogszabály nem zárja ki – az ügyintézési határidőt annak letelte előtt kivételesen indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb harminc, a (2) bekezdésben meghatározott esetekben legfeljebb tizenöt nappal meghosszabbíthatja. A végzésben a határidő-hosszabbítás indokait kifejezetten meg kell jelölni.”

(17) A Ket. 33/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az eljárások egyesítése esetén a hatóság a legkorábban indult ügy ügyintézési határidején belül jár el.”

(18) A Ket. 34. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Jogszabály előírhatja, hogy az ügyfél a kérelmét az e célra rendszeresített formanyomtatványon vagy elektronikus kapcsolattartás esetén on-line felületen vagy valamely szoftver használatával elektronikus úrlapon nyújtsa be. Ha törvény az elektronikus kapcsolattartást kötelezővé teszi, és a kérelmet on-line felületen vagy valamely szoftver használatával elektronikus úrlapon kell benyújtani, az elektronikus úrlap kitölthető és letölthető, valamint a szoftver letölthető változatát a hatóság az elektronikus tájékoztatás szabályai szerint közzéteszi.”

(19) A Ket. 39. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Jegyzőkönyv, egyszerűsített jegyzőkönyv és hivatalos feljegyzés

39. § (1) A hatóság jegyzőkönyvet készít

a) a lefoglalásról,

b) a szemle lefolytatásáról, ha a hatóság hatósági tanút alkalmaz,

c) a tárgyalásról,

d) a közmeghallgatásról,

e) a biztosítási intézkedés elvégzéséről, ha a hatóság hatósági tanút alkalmaz,

f) a jogszabályban meghatározott eljárási cselekményről.

(2) Ha az ügyfél vagy az eljárási cselekményben érintett személy kéri vagy a hatóság az eljárás érdekében egyébként szükségesnek tartja, a hatóság jegyzőkönyvet készít

a) a szóbeli kérelemről,

b) az ügyfél, a tanú, a szakértő meghallgatásáról,

c) a szemle lefolytatásáról, ha a hatóság nem alkalmaz hatósági tanút,

d) minden más bizonyítási cselekményről.

(3) A jegyzőkönyv tartalmazza

a) a hatóság megnevezését, az ügyintéző nevét, az ügy tárgyát és az ügyiratszámot,

b) az eljárási cselekményben érintett személy nevét és lakcímét, eljárásjogi helyzetét és – ha azt a hatóság tudomására hozta – egyéb elérési lehetőségét,

c) az alkalmazott hatósági tanú nevét,

d) az eljárási cselekményben érintett személy jogaira és kötelességeire való figyelmeztetés megtörténtét,

e) az ügyre vonatkozó lényeges nyilatkozatokat és megállapításokat, az (1) és (2) bekezdésben felsorolt eljárási cselekmények során tapasztalt, az ügy eldöntése szempontjából lényeges körülményeket és megállapításokat, ideértve a hatósági tanú észrevételeit is,

f) a jegyzőkönyv készítésének helyét és időpontját, valamint

g) az eljárási cselekményben érintett személy, az eljárási képességgel nem rendelkező személy képviselője, a hatósági tanú, az eljáró ügyintéző és a jegyzőkönyvvezető oldalankénti aláírását.

(4) Az eljárási cselekményben érintett személy indokolt kérelmére nyilatkozatát, vallomását, szakértői véleményét vagy azok egyes részét a jegyzőkönyv szó szerint tartalmazza.

(5) A hangfelvételre, valamint a kép- és hangfelvételre a jegyzőkönyvre vonatkozó szabályokat azzal kell alkalmazni, hogy azok a (3) bekezdés *a)–f)* pontjában felsoroltakat

tartalmazzák. A hangfelvételt, valamint a kép- és hangfelvételt hordozó eszközt az iratokhoz kell csatolni, vagy arról az eljárás befejezéséig a (3) bekezdésnek megfelelő tartalmú jegyzőkönyvet kell készíteni.

(6) A hatóság a költségtakarékosság és a hatékonyság követelményének megfelelően választja ki a jegyzőkönyv készítésének formáját. Az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője az ezzel járó költségek megtérítése mellett kérheti az általa megjelölt jegyzőkönyvezési forma alkalmazását.

(7) A hatóság egyszerűsített jegyzőkönyvet készít, ha jegyzőkönyv – az ügyfél vagy az eljárási cselekményben érintett személy erre irányuló kérelme vagy a jegyzőkönyvkészítést indokoltá tévő körülmények hiányában – nem készül. Az egyszerűsített jegyzőkönyv tartalmazza felvételének helyét és időpontját, az ügy tárgyát és az ügyiratszámot, az eljárási cselekményben érintett nevét és eljárásjogi helyzetét, a jogokra és kötelezettségekre való figyelmeztetés megtörténtét, az eljárási cselekmény megnevezését és rövid összefoglalását, az eljáró ügyintéző nevét és aláírását, valamint az eljárási cselekményben érintett személy aláírását. A szóbeli kérelemről készült egyszerűsített jegyzőkönyv ezen kívül tartalmazza az ügyfél nevét és lakcímét vagy székhelyét, valamint a kérelem tartalmát.

(8) A több hatóság részvételével végzett eljárási cselekményről közös jegyzőkönyv vagy közös egyszerűsített jegyzőkönyv készíthető, amely együttesen tartalmazza az egyes eljáró hatóságok megnevezését, a képviselőjükben eljáró valamennyi ügyintéző nevét és aláírását, valamint az eljáró hatóságoknál folyamatban lévő ügyek ügyiratszámait.

(9) A hatóság az ügy megítélése szempontjából fontos vagy egyébként az ügy természetére tekintettel lényeges minden egyéb eljárási cselekményről hivatalos feljegyzést vehet fel, vagy az eljárási cselekményt az iratra történő rávezetéssel rögzítheti. A hivatalos feljegyzés az eljárási cselekmény rövid összefoglalását, a készítés dátumát, valamint a feljegyzést készítő nevét és aláírását tartalmazza.

(10) Hivatalos feljegyzés készítése alkalmazható az írásbelinek nem minősülő elektronikus kapcsolattartás során közölt információk írásba foglalására. Az ilyen feljegyzés számítógépes programmal, automatikusan is elkészíthető, ebben az esetben a feljegyzést készítő aláírása helyett a hatóság gépi aláírása is alkalmazható.”

(20) A Ket. a 39/A. §-t követően a következő alcímmel és 39/B. §-sal egészül ki:

„Elveszett, megsemmisült iratok pótlása

39/B. § A hatóság intézkedik az ügy elveszett vagy megsemmisült iratának pótlása iránt, ennek érdekében az eljárásban részt vett személyeket meghallgathatja, illetve kiadmányokat, iratmásolatokat szerezhet be. Az ügy iratainak pótlása mellőzhető, ha az elveszett vagy megsemmisült irat alapján hozott döntés jogerős és végrehajtható, ebben az esetben csak a döntés hiteles kiadmányát kell beszerezni.”

(21) A Ket. 43. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a 43. § a következő (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha nincs kijelölhető másik, azonos hatáskörű hatóság, az a hatóság jár el, amelyikkel szemben kizárási ok áll fenn. Ebben az esetben a hatóság az ügyfelet haladéktalanul, de legkésőbb a kizárási ok felmerülésétől számított nyolc napon belül értesíti a kizárás fennállásáról, és tájékoztatja az irányadó eljárási rendről.

(6a) A (6) bekezdés szerinti esetben a hatóság határozatát és önálló jogorvoslattal megtámadható végzését a felügyeleti szerv vezetőjével is közli.”

(22) A Ket. 44. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott ügyekben és szempontok alapján a hatóság mérlegelheti a szakhatóság megkeresését és maga dönthet a szakkérdésben. Ilyen esetben az adott szakkérdésre vonatkozó szakhatósági eljárásért illeték és díj nem kérhető.”

(23) A Ket. 46. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ügyfél a kérelmére indult eljárásban nem kötelezhető a megjelenésre, kivéve, ha a hatóság

a) a kérelemre indult eljárást hivatalból folytatja,

b) tárgyalást, közmeghallgatást vagy egyezségi kísérletet tart.”

(24) A Ket. 46. §-a a következő (4a)–(4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Ha az idézett személy korlátozottan cselekvőképes, a hatóság a törvényes képviselőjét azzal a felhívással értesíti, hogy a megjelenéséről gondoskodják. Ha az idézett személy cselekvőképtelen, a hatóság törvényes képviselője útján idézi.

(4b) Ha a (4a) bekezdés szerint idézett személy nem jelenik meg, és törvényes képviselője nem igazolja, hogy ez neki nem róható fel, a törvényes képviselő eljárásí bírsággal sújtható.”

(25) A Ket. 50. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Törvény vagy kormányrendelet a tényállás tisztázása és az ügyfél jogának, jogos érdekének védelme és előmozdítása érdekében az eljárás és a hatósági ellenőrzés során együttműködési kötelezettséget írhat elő a feladat- és hatáskörükben érintett hatóságok részére. Az együttműködés formája lehet különösen a hatóságok közötti egyeztetés, valamint az ellenőrzési tevékenység összehangolása. A hatóság eljárásí kötelezettségét nem érinti, ha a törvény vagy kormányrendelet alapján együttműködésre kötelezett másik hatóság e kötelezettségét elmulasztja, a hatóság azonban köteles a mulasztó hatóság felügyeleti szervét, ennek hiányában vezetőjét a mulasztásról tájékoztatni.”

(26) A Ket. 51. §-a a következő (2a)–(2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha az ügyfél cselekvőképtelen, személyes nyilatkozattételre csak akkor hívható fel, ha a nyilatkozatától várható bizonyíték más módon nem pótolható. A meghallgatásnak megfelelő légkörben, a cselekvőképtelen személy számára érthető módon kell megtörténnie, indokolt esetben a cselekvőképtelen személy lakóhelyén. A nyilatkozat megtételére cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes ügyfél esetén csak a törvényes képviselő jelenlétében kerülhet sor, írásbeli nyilatkozat esetén a törvényes képviselő a nyilatkozatot aláírja.

(2b) Ha az ügyfél és törvényes képviselője között érdekellentét van, a törvényes képviselőnek a (2a) bekezdésben meghatározott jogait a gyámhatóság gyakorolja. Ha az ügyfél a törvényes képviselőjével szemben terjeszt elő kérelmet, az érdekellentét fennállását meg kell állapítani. A gyámhatóság a cselekvőképtelen személyt törvényes képviselője jelenléte nélkül is meghallgathatja, ha az a cselekvőképtelen személy érdekében áll.”

(27) A Ket. 53. §-a a következő (4a)–(4c) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Cselekvőképtelen személyt csak akkor lehet tanúként meghallgatni, ha a vallomásától várható bizonyíték mással nem pótolható. Meghallgatása esetén a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetést a hatóság mellőzi. A meghallgatást csak a tanú törvényes képviselőjének jelenlétében lehet lefolytatni.

(4b) Aki korlátozottan cselekvőképes, vagy szellemi, valamint egyéb állapota miatt korlátozottan képes megítélni a tanúvallomás megtagadásának jelentőségét, tanúként csak akkor hallgatható meg, ha vallomást kíván tenni, és a törvényes képviselője ehhez hozzájárul. Meghallgatásánál a tanú törvényes képviselője jelen van.

(4c) Ha a tanú és a törvényes képviselő között érdekellentét van, a (4a) és a (4b) bekezdésben meghatározott jogokat a gyámhatóság gyakorolja.”

(28) A Ket. 54. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„54. § (1) A meghallgatás kezdetén meg kell állapítani a tanú személyazonosságát. A tanúnak nyilatkoznia kell arról, hogy az ügyfelekkel milyen viszonyban van, nem elfogult-e. A tanú esetleges elfogultságát megalapozó tény a nyilatkozat alapján a jegyzőkönyvben rögzíteni kell. A tanút figyelmeztetni kell jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire.

(2) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az ügyfél, más tanú és a szakértő meghallgatásakor.

(3) Ha a hatóság a tanút tárgyaláson kívül hallgatja meg, a meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(4) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú védett adatról tesz vallomást, továbbá ha elrendelték a tanú természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését.

(5) A hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen tanúvallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, az elektronikus okirat formájában elkészített vallomását minősített elektronikus aláírással látja el, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes tanú esetén a törvényes képviselő, érdekellentét esetén a gyámhatóság képviselője is aláírja az írásbeli tanúvallomást. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy a tanút meghallgatása céljából a hatóság idézze.

(6) Ha a tanú meghallgatása nélkül, vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette

meg. Erre a tanút a hatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.”

(29) A Ket. 57. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szemletárgy birtokosát és az 56. § (1) bekezdésében meghatározott személyt (a továbbiakban együtt: szemletárgy birtokosa) a szemléről – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – előzetesen értesíteni kell. Ha a szemle eredményessége érdekében indokolt, az értesítésnek tartalmaznia kell a szemletárgy birtokosának személyes jelenlétére, a szükséges iratok előkészítésére irányuló felhívást.”

(30) A Ket. 61. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A hatóság az ügyfelet vagy az eljárás egyéb résztvevőjét az okozott többletköltségek megfizetésére kötelezi, ha

a) eljárási bírságot szab ki,

b) az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője jogellenes magatartása folytán vált szükségessé valamely eljárási cselekmény megisméltése, vagy

c) a többletköltség azért keletkezett, mert az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője valamely eljárási cselekményét nem a célszerűség figyelembevételével teljesítette.”

(31) A Ket. 63. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közmeghallgatáson elhangzottakról készített jegyzőkönyv

a) a hatóság megnevezését, az ügyintéző nevét, az ügy tárgyát és az ügyiratszámot,

b) a közmeghallgatás helyét és időpontját,

c) a közmeghallgatáson elhangzottak összefoglalását,

d) a jegyzőkönyv készítésének helyét és időpontját, valamint

e) az eljáró ügyintéző és jegyzőkönyvvezető oldalankénti aláírását

tartalmazza.”

(32) A Ket. 73. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jegyzőkönyvbe foglalt vagy az ügyiratra feljegyzett döntésben a 72. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában, *d)* pont *da), dc)–dg)* alpontjában és *g)* pontjában foglalt adatokat, ezeken kívül azokat a 72. § (1) bekezdés szerinti adatokat kell szerepeltetni, amelyek az iratból nem tűnnek ki.”

(33) A Ket. a 73. §-t követően a következő alcímmel és 73/A. §-sal egészül ki:

„A hatósági döntések jogereje

73/A. § (1) A hatóság első fokú döntése jogerőssé válik, ha

- a)* ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelt,
- b)* a fellebbezésről lemondtak vagy a fellebbezést visszavonták,
- c)* a fellebbezésnek – ideértve a végzések elleni önálló fellebbezést – nincs helye, vagy
- d)* a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta.

(2) A fellebbezésről lemondás vagy a fellebbezés visszavonása esetén jogerőre emelkedik a döntés

- a)* az első fokú döntés közlésekor, ha az ügyfél a kérelem teljesítése esetére már a döntés közlése előtt lemondott a fellebbezésről, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél,
- b)* az utolsóként kézhez kapott lemondás vagy visszavonás hatóságához való megérkezésének napján, ha a fellebbezési határidő tartama alatt valamennyi fellebbezésre jogosult lemond a fellebbezésről vagy visszavonja fellebbezését.

(3) Az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben az elsőfokú döntés, valamint a másodfokú döntés a közléssel válik jogerőssé.

(4) Az (1) bekezdés *d)* pontja szerinti esetben az elsőfokú döntés a másodfokú döntés közlésével válik jogerőssé.

(5) A fellebbezési eljárás megszüntetése esetén a hatóság önállóan fellebbezhető első fokú végzése vagy a határozata a fellebbezési eljárás megszüntetéséről szóló végzés jogerőre emelkedésének napján válik jogerőssé.

(6) Az első fokú döntés fellebbezéssel nem érintett rendelkezései az (1)–(5) bekezdésben meghatározottak szerint jogerőssé válnak, ha

- a) csak az eljárás egyéb résztvevője fellebbezett a döntés rá vonatkozó rendelkezése ellen,
- b) jogszabály így rendelkezik arra tekintettel, hogy kizárólag a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak be fellebbezést, és az ügy jellegéből adódóan a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre.”

(34) A Ket. 76. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A hatósági szerződés tartalmazza

- a) a szerződő felek személyét azonosító és a szerződés teljesítéséhez szükséges adatokat,
- b) a szerződés tárgyát,
- c) a felek közötti kapcsolattartás módját,
- d) a felmondási okokat,
- e) a szerződésszegésnek minősülő magatartásokat és azok jogkövetkezményeit, valamint
- f) ha a szerződés tárgya ezt indokoltá teszi, a tevékenység ellenőrzésének gyakoriságát és rendjét.”

(35) A Ket. 77. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az ügyfél a szerződésben foglaltakat megszegi, a hatóság a hatósági ellenőrzés során feltárt tények, a szerződésszegés súlya, a szerződéssel érintett társadalmi, gazdasági és jogviszonyok jellege, valamint a szerződés alapját képező közérdek hatékony érvényesülése szempontjából, továbbá az addigi teljesítések figyelembevételével mérlegeli, hogy hivatalból megindítja eljárását, intézkedik a végrehajtás megindítása iránt, vagy a hatósági szerződés módosítását kezdeményezi.”

(36) A Ket. 80. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A hirdetmény hatóság hirdetőtábláján való kifüggesztésének és elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapján való megjelentetésének azonos napon kell megtörténnie. A hirdetményi közléshez kapcsolódó határidők számításánál a hirdetménynek a hatóság

hirdetőabláján való kifüggesztését kell alapul venni. Hirdetményi közlés esetén a hirdetmény hatóság hirdetőabláján való kifüggesztésének és levételének napját az iraton meg kell jelölni, az internetes honlapon történő közzététel idejét pedig visszakereshető módon dokumentálni kell.”

(37) A Ket. VI. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„VI. Fejezet

Hatósági ellenőrzés

A hatósági ellenőrzés általános szabályai

87. § E törvény rendelkezéseit a hatósági ellenőrzésre az e fejezetben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.

88. § A hatóság – a hatáskörének keretei között – ellenőrzi a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását, valamint a végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.

89. § A hatósági ellenőrzés eszközei:

a) adatszolgáltatás, iratbemutatás és egyéb tájékoztatás kérésével megvalósuló ellenőrzés,

b) helyszíni ellenőrzés, vagy

c) ha jogszabály lehetővé teszi, a helyszínen vagy a hatósági nyilvántartáshoz telepített, illetve a folyamatba beépített ellenőrző rendszerből történő táv-adatszolgáltatás útján történő ellenőrzés.

90. § (1) Jogszabály időszakos vagy folyamatos adatszolgáltatási kötelezettséggel megvalósuló és folyamatos ellenőrzést is elrendelhet.

(2) Jogszabály az ellenőrzési eljárás megindítására vonatkozó és a helyszíni ellenőrzést megelőző értesítési kötelezettség tekintetében eltérő szabályokat állapíthat meg, ha a hatóság az ügyfélnél folyamatosan lát el ellenőrzési feladatot.

91. § (1) A hatóság ellenőrzési tervet készít, amely tartalmazza legalább az előre ütemezett ellenőrzések tárgyát, az ellenőrzési időszakot, az ellenőrzések ütemezését, eszközét, valamint

a hatóság vezetője által meghatározott egyéb adatokat. Az ellenőrzési tervben nem kell megjeleníteni a folyamatos ellenőrzési feladatot.

(2) A hatóság az ellenőrzési tervben foglaltak, valamint az ellenőrzési tervben nem szereplő, de az ellenőrzési időszakban lefolytatott hatósági ellenőrzések végrehajtásáról, a levont következtetésekről a következő ellenőrzési időszak lezárása előtt ellenőrzési jelentést készít, amely tartalmazza legalább az ellenőrzések számát, az ellenőrzések eredményét, a megállapított jogsértések típusait, továbbá a hatóság vezetője által meghatározott egyéb statisztikai adatokat.

(3) Az ellenőrzési tervet és jelentést a hatóság a honlapján és ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségében közzéteszi. Az ellenőrzési tervet úgy, illetve azon részeit kell közzétenni, hogy az ne veszélyeztesse az ellenőrzések célját.

92. § A helyszíni ellenőrzésre e törvénynek a szemlére vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A hatósági ellenőrzés lezárása

93. § (1) A hatóság a hatósági ellenőrzésről készített jegyzőkönyv egy példányát az ügyfélnek a helyszínen átadja, vagy azt az ügyfél részére az ellenőrzés befejezésétől számított tíz napon belül megküldi.

(2) A 94. § (1) bekezdés *b*) pontjának alkalmazása esetén a hatóság értesítheti a jelen lévő ügyfelet a hivatalbóli eljárás megindításáról a 29. § (5) bekezdésében meghatározott, rendelkezésre álló adatok közzétételével, valamint a helyszínen közölheti döntését.

(3) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés során jogsértést nem tapasztal, jegyzőkönyv felvétele helyett egyszerűsített jegyzőkönyvet is készíthet, amelyet az ügyfél kérelmére a hatóság az ügyfélnek a helyszínen átad, vagy az ügyfél részére az ellenőrzés befejezésétől számított tíz napon belül megküld.

(4) Ha törvény a hatósági ellenőrzés lefolytatását az ügyfél kérelmére lehetővé teszi, a hatóság az eljárás befejezésekor az ügyfélnek megküldi az ellenőrzésről készített jegyzőkönyv vagy egyszerűsített jegyzőkönyv személyes adatot nem tartalmazó kivonatát.

(5) Ha a döntés kizárólag a jegyzőkönyv megállapításain alapul, a hatóság mellőzheti a hatósági ellenőrzésről készült jegyzőkönyv ügyfél részére történő megküldését.

94. § (1) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés befejezéseként megállapítja, hogy az ügyfél a jogszabályban, illetve hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette,

a) és a jogszabály vagy hatósági döntés megsértése a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával orvosolható, a hatóság felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre, és legalább húsznapos határidő megállapításával, valamint a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel végzésben kötelezi annak megszüntetésére,

b) ha az *a)* pont szerinti felhívásban meghatározott határidő eredménytelenül telt el, vagy az *a)* pont alkalmazása kizárt, a hatóság hivatalból megindítja a hatáskörébe tartozó eljárást, ideértve a hatáskörébe tartozó eljárási cselekmények megtételét és a jogkövetkezmény megállapítását is,

c) ha az *a)* és a *b)* pont azért nem alkalmazható, mert a hatóság az adott jogszabálysértés tekintetében nem rendelkezik hatáskörrel vagy illetékességgel, a hatóság a jegyzőkönyv jogszabálysértésre vonatkozó információkat tartalmazó részének megküldésével kezdeményezi a hatáskörrel rendelkező hatóság eljárását, illetve fegyelmi, szabálysértési, büntető-, polgári vagy egyéb eljárást kezdeményez.

(2) Nem alkalmazható az (1) bekezdés *a)* pontja, ha

a) a jogszabályban vagy hatósági döntésben foglalt előírások megsértése kizárólag újabb hatósági eljárás lefolytatásával orvosolható,

b) azt jogszabály – a jogszabálysértés és a jogkövetkezmény alkalmazását megalapozó jogszabályi rendelkezés tételes megjelölésével – azért zárja ki, mert a jogszabálysértés, a hatósági döntés megsértése vagy az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti határidő biztosítása az életet, a testi épséget, a nemzetbiztonságot, a honvédelmi érdeket, a vagyonbiztonságot, a közlekedés biztonságát, a környezet vagy a természet állapotának fenntarthatóságát, közteherviselési kötelezettség teljesítését, az Európai Unió pénzügyi érdekeit, vagy harmadik személy alapvető jogát közvetlenül veszélyezteti vagy veszélyeztetné,

c) a hatóság ugyanazon ügyféllel szemben az (1) bekezdés *a)* pontja szerinti felhívás eredménytelensége miatt két éven belül jogerősen jogkövetkezményt állapított meg,

d) a hatóság ugyanazon ügyféllel szemben ugyanazon jogszabályi vagy hatósági határozatban megállapított rendelkezés megsértése miatt két éven belül az (1) bekezdés *a)* pontja alapján járt el,

e) az adott ügyben autonóm államigazgatási szerv vagy önálló szabályozó szerv jár el,

f) a 13. § (2) bekezdés *b)* pontja hatálya alá tartozó jogszabályi rendelkezést sértik meg,

g) az adatszolgáltatási vagy bejelentési kötelezettséget előíró jogszabályi rendelkezés megsértését a 13. § (2) bekezdés *d)* vagy *e)* pontja szerinti eljárásban állapítják meg, vagy

h) az ügyfél a közhiteles hatósági nyilvántartásba való, jogszabály által előírt bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget.

(3) A hatóság az (1) és (2) bekezdésben foglaltak ellenőrzése céljából nyilvántartást vezet, amely tartalmazza

a) az ügyfél nevét,

b) az ügyfélnek a hatóság által törvény alapján kezelhető azonosítóját, ennek hiányában természetes személy ügyfél esetén a természetes személyazonosító adatait, lakcímét, illetve székhelyét,

c) a jogszabály vagy hatósági döntésben foglalt rendelkezés megsértése miatti felhívást a jogszabályi rendelkezés vagy hatósági döntésben foglalt rendelkezés, valamint felhívást tartalmazó végzés közlése időpontjának a megjelölésével, és

d) a felhívást tartalmazó végzés eredménytelensége tényét, valamint az emiatt megállapított jogkövetkezményt tartalmazó döntés jogerőre emelkedésének a napját.

(4) A hatóság a (3) bekezdésben meghatározott adatokat azok keletkezésétől számított két évig kezeli.

(5) Az (1) bekezdés *c)* pontja alapján megkeresett szerv a megkeresést érdemben – közigazgatási hatóság esetén az (1) bekezdés alkalmazásával – megvizsgálja, és saját intézkedéséről vagy az ilyen intézkedés mellőzésének okáról a megkereső hatóságot harminc napon belül tájékoztatja.”

(38) A Ket. a 94. §-t követően a következő VI/A. Fejezettel egészül ki:

„VI/A. Fejezet

Közigazgatási bírság kiszabásának eljárásjogi alapjai

94/A. § (1) Ha jogszabály bírság kiszabását teszi lehetővé – ide nem értve a 61. § szerinti eljárási bírságot –, a hatóság az eset összes körülményeire tekintettel dönt a bírság kiszabásáról és a bírság összegének meghatározásáról. Ennek keretében – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – mérlegeli különösen:

a) a jogsértéssel okozott hátrányt, ideértve a hátrány megelőzésével, elhárításával, helyreállításával kapcsolatban felmerült költségeket, illetve a jogsértéssel elért előny mértékét,

b) a jogsértéssel okozott hátrány visszafordíthatóságát,

c) a jogsértéssel érintettek körének nagyságát,

d) a jogsértő állapot időtartamát,

e) a jogsértő magatartás ismétlődését és gyakoriságát,

f) a jogsértést elkövető eljárást segítő, együttműködő magatartását, valamint

g) a jogsértést elkövető gazdasági súlyát.

(2) Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, nem indítható a jogsértés megállapítására és bírság kiszabására eljárás, ha a jogsértő magatartásnak a bírság kiszabására jogosult hatóság tudomására jutásától számított egy év, vagy az elkövetéstől számított öt év eltelt. Az ötéves határidő kezdő napja

a) az a nap, amikor a jogsértő magatartás megvalósul,

b) jogellenes állapot fenntartása esetén az a nap, amikor ez az állapot megszűnik.

(3) Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, a (2) bekezdés szerinti egyéves határidő a hatóság számára újratekődik

a) a 94. § (1) bekezdés a) pontja szerinti végzés jogerőre emelkedésének napján,

b) ha a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.”

(39) A Ket. 101. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„101. § (1) A fellebbezéssel megtámadott döntésben foglalt jogok nem gyakorolhatók és a fellebbezésnek a döntés végrehajtására halasztó hatálya van, kivéve, ha a döntés e törvény alapján fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, vagy a hatóság nyilvánította a döntést a fellebbezés halasztó hatályának kizárásával végrehajthatónak.

(2) A döntésben foglaltakat a fellebbezésre tekintet nélkül teljesíteni kell, ha az ügyfél javára megállapított egyszeri vagy rendszeres pénzkifizetést, pénzbeli ellátást – ideértve a pénzegyenértékben kifejezhető természetbeni ellátást – tartalmaz, és az ügyfél fellebbezése csak a megállapított összegem felüli többletigényre vonatkozik.

(3) Az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, valamint az iratbetekintési jog korlátozása iránti kérelemnek helyt adó végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.

(4) Az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos döntés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya a döntés fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezése tekintetében.

(5) A döntés akkor nyilvánítható fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak, ha

a) életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges,

b) nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekből vagy a közbiztonság fenntartása érdekében, illetve fontos közrendvédelmi okból szükséges,

c) a végrehajtás késedelme jelentős vagy helyrehozhatatlan kárral járna,

d) a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik,

e) azt törvény élelmiszerlánc-felügyelettel kapcsolatos, továbbá közegészségügyi, járványügyi, tűzvédelmi, katasztrófavédelmi, munkaügyi, munkavédelmi, fogyasztóvédelmi, kulturális örökségvédelmi, termőföld-, környezet- vagy természetvédelmi okból, továbbá a közérdekű közlekedési infrastruktúra kialakítása, illetve az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében lehetővé teszi, vagy

f) a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő.

(6) A hatóság a döntésében a fellebbezésre tekintet nélküli végrehajthatóságot külön kimondja, és megindokolja, valamint a döntésben rendelkezik a végrehajtásról és a foganatosítás módjáról. Ha az ilyen döntésben a hatóság teljesítési határidőt állapított meg, a végrehajtás megindítására csak e határidő eredménytelen eltelte után kerülhet sor.”

(40) A Ket. 102. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„102. § (1) A fellebbezést annál a hatóságnál kell előterjeszteni, amely a megtámadott döntést hozta. Ha a fellebbezést a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnál nyújtják be, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság a fellebbezést megküldi az első fokú döntést hozó hatóság részére. Elkésettség címén a fellebbezés nem utasítható el, ha a fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőben a fellebbezést az elbírálására jogosult hatóságnál terjeszti elő.

(2) A fellebbezésben új tények és bizonyítékok is felhozhatók.

(3) Az elkésett fellebbezést, a fellebbezésre nem jogosulttól származó fellebbezést, valamint az önálló fellebbezéssel meg nem támadható végzés ellen irányuló fellebbezést az első fokú döntést hozó hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasítja. Ha az ügyfél a fellebbezéssel együtt nyújt be kérelmet a fellebbezési eljárásban való költségmentessége iránt, erről a kérelemről az első fokú döntést hozó hatóság dönt.

(4) Az első fokú döntést hozó hatóság megküldi a fellebbezést a szakhatóságnak.

(5) Az első fokú döntést hozó hatóság a fellebbezést a fellebbezési határidő leteltétől számított nyolc – szakhatóság közreműködése esetén tizenöt – napon belül terjeszti fel a fellebbezés elbírálására jogosult hatósághoz, kivéve, ha a hatóság a megtámadott döntést a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően kijavítja, kiegészíti, módosítja, visszavonja vagy a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, valamint ha a fellebbezést a felterjesztést megelőzően visszavonták. A fellebbezést az első fokú döntést hozó hatóság az ügy összes iratával együtt terjeszti fel és a fellebbezésről kialakított álláspontjáról is nyilatkozik.

(6) Ha az ügyfél a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet nyújtott be, a határidő az ennek helyt adó döntés jogerőssé válását követően kezdődik. Ha az ügyfél költségmentesség iránti kérelmet nyújtott be, a határidő a döntés jogerőssé válását követően kezdődik. Ha a fellebbezést a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnál nyújtották be, a felterjesztésre nyitva álló határidő a fellebbezésnek az első fokú döntést hozó hatósághoz érkezésével kezdődik.

(7) Az első fokú döntést hozó hatóság az ügyfél erre irányuló kérelme esetén a fellebbezés és az iratok felterjesztését követően tájékoztatja a nem fellebbező ügyfelet arról, hogy a döntés fellebbezés benyújtása folytán nem vált jogerőssé.”

(41) A Ket. 105. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A másodfokú döntés végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánítható, ha a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánítás feltételei fennállnak. A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánításra a 101. § (6) bekezdése alkalmazandó.”

(42) A Ket. 109. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„109. § (1) Az önállóan nem fellebbezhető végzések kivételével a döntés bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető

a) a 100. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben, vagy

b) ha a hatósági eljárásban a fellebbezésre jogosultak valamelyike a fellebbezési jogát kimerítette.

(2) Bírósági felülvizsgálat kezdeményezése esetén az első fokú döntést hozó hatóság erről az ügy iratainak felterjesztésével, illetve a bíróságra történő továbbításával egyidejűleg értesíti azokat, akiknek jogát vagy jogos érdekét a felülvizsgálat érinti. Ha a kezdeményező a döntés végrehajtásának felfüggesztését is kéri, akkor erről a hatóság a végrehajtást fogatosító szervet is értesíti, kivéve, ha a másodfokú döntést a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánította.

(3) Ha a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság az ügy érdemében határozott, a hatóságnál ugyanabban az ügyben azonos tényállás mellett – a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által elrendelt új eljárás kivételével – nincs helye új eljárásnak.

(4) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.”

(43) A Ket. VIII. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„VIII. Fejezet

Végrehajtás

124. § A közigazgatási végrehajtás szabályait kell alkalmazni

a) a hatóság döntésében megállapított,

b) a hatóság által jóváhagyott egyezségben vállalt,

c) a hatósági szerződésben vállalt, illetve a szerződés megszegése esetén a szerződés alapján az ügyfél által igénybe vett támogatás és egyéb kedvezmény visszatérítése iránti, és

d) a jogsegély keretében a külföldi hatóság hatósági ügyben hozott határozatában foglalt

kötelezettség érvényesítésére, ha annak önkéntes teljesítése elmaradt.

125. § (1) A végrehajtási eljárásban e törvény rendelkezéseit az e fejezetben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában végrehajtási eljárásban a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényt (a továbbiakban: Vht.) a (3)–(7) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) Nem alkalmazható a Vht. 9. §-a, II. Fejezete, XI–XX. Fejezete.

(4) A Vht. III. Fejezetéből az eljárás időpontjára, a követelés csökkenésének, megszűnésének bejelentésére és a helyszíni kényszerselekményekre, valamint az adós és a végrehajtási eljárásban részt vevő személyek adatainak beszerzésére, ellenőrzésére és kezelésére vonatkozó rendelkezések alkalmazásának van helye.

(5) Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, ahol a Vht. bíróságot említ, azon végrehajtást megindító hatóságot, ahol végrehajtót, azon végrehajtást foganatosító szervet, ahol végrehajtható okiratot, azon végrehajtható döntést, ahol adóst, azon kötelezettet kell érteni. Ahol a Vht. végrehajtói letéti számlára teljesítésről rendelkezik, a végrehajtást foganatosító szerv számlájára kell teljesíteni. A végrehajtási eljárás során felmerülő költségek előlegezésére és viselésére, valamint az eljárási bírság kiszabására e törvény szabályait kell alkalmazni. Az eljárási bírság végrehajtására a pénzfizetési kötelezettség végrehajtására vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(6) A Vht. ingó és ingatlan elektronikus árverésére vonatkozó szabályai alkalmazásának akkor van helye, ha önálló bírósági végrehajtó foganatosítja a végrehajtást.

(7) Az ingatlan értékesítése során a végrehajtást foganatosító szerv – kivéve az önálló bírósági végrehajtót – a Vht. rendelkezéseit azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy a második árverést akkor nem kell megtartani, ha az árverési vevő a második árverés megkezdése előtt befizette a vételárat vagy azt átutalta, és az arról szóló terhelési értesítőt a végrehajtást foganatosító szervnek bemutatta vagy másolatát átadta, és megtérítette a második árverés kitűzésével felmerült költséget.

Végrehajtható döntések

126. § (1) A hatóság döntése végrehajtható, ha

a) pénzfizetésre, továbbá meghatározott cselekményre vagy magatartásra irányuló kötelezettséget állapít meg, a döntés jogerőre emelkedett, és a teljesítésre megállapított határidő vagy határnap (a továbbiakban együtt: határidő) eredménytelenül telt el,

b) a tűrésre vagy valamely cselekménytől vagy magatartástól való tartózkodásra irányuló kötelezettséget megállapító döntés jogerőre emelkedett, és az ügyfél a kötelezettséget – a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül – megszegte,

c) a döntés fellebbezésre vagy végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélküli végrehajtását, vagy biztosítási intézkedésként való alkalmazását rendelték el,

d) a teljesítési határidőt nem tartalmazó döntés jogerőre emelkedett.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a hatóság által jóváhagyott egyezségben vállalt és a hatósági szerződésből eredő kötelezettségekre is.

A végrehajtás megindítása

127. § (1) Az első fokú hatóság hivatalból indult eljárásban hivatalból, kérelemre indult eljárásban az ügyfél kérelmére vizsgálja, illetve – ha a kérelemre indult eljárásban az ügyfél erre irányuló kérelmet nem terjesztett elő, a hatóság azonban az eljárást hivatalból is lefolytathatta volna – vizsgálhatja a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítését. Ha a teljesítés a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, szükség esetén

a hatóság a teljesítési határidő leteltét, kérelemre indult eljárásban az ellenőrzés iránti kérelem beérkezését követő nyolc napon belül hatósági ellenőrzést tart.

(2) Az első fokú hatóság megindítja a végrehajtást, ha megállapította, hogy a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítése határidőre nem vagy csak részben, vagy nem az előírásoknak megfelelően történt.

(3) Ha az első fokú hatóság foganatosítja a végrehajtást, a végrehajtás megindításáról nem kell külön végzést hozni, hanem a foganatosítást az önkéntes teljesítés elmaradásának megállapításától számított nyolc napon belül meg kell kezdeni.

(4) Ha a végrehajtást nem az első fokú hatóság foganatosítja, a végrehajtás megindításáról az első fokú hatóság – a rendelkezésére álló adatok vagy a hatósági ellenőrzés eredménye alapján – végzést hoz, amelyet közöl a végrehajtást foganatosító szervvel is. Ilyen esetben a végrehajtás a végrehajtást foganatosító szervvel való közlést követő napon indul meg.

(5) A végzés tartalmazza

a) az első fokú hatóság nyilvántartásában vagy az ügy irataiban rendelkezésre álló, a végrehajtáshoz szükséges adatokat, és

b) pénzfizetési kötelezettség végrehajtása esetén a késedelmi pótlék mértékét.

(6) A végzés ellen a kötelezett kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással élhet fellebbezéssel. A fellebbezésben elő kell adni annak alapjául szolgáló tényeket, és csatolni kell az azt alátámasztó bizonyítékokat. A fellebbezésnek a végzés végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(7) A hatósági szerződésben foglalt kötelezettség megszegését az első fokú hatóság végzésbe foglalja. Az ügyfél e végzéssel szemben a közigazgatási ügyekben eljáró bírósághoz a végrehajtásra halasztó hatályú keresettel fordulhat.

A végrehajtás foganatosítása

128. § (1) Törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a végrehajtást az első fokú hatóság foganatosítja.

(2) A végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtásra önálló bírósági végrehajtóval szerződést köthet, a végrehajtás során azonban csak a végrehajtást megindító hatóság jogosult végzést hozni.

(3) Törvény vagy kormányrendelet elrendelheti, hogy ha nem az első fokú hatóság foganatosítja a végrehajtást, akkor a döntés végrehajtását a végrehajtást foganatosító szerv az első fokú hatóság bevonásával foganatosítsa, ha ehhez olyan szakmai ismeretek vagy egyéb feltételek szükségesek, amelyekkel a végrehajtást foganatosító szerv nem rendelkezik.

Pénzfizetési kötelezettség végrehajtása

129. § A közigazgatási végrehajtás során a pénzfizetési kötelezettség végrehajtására elsősorban a biztosítási intézkedés során lefoglalt, pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeget, ha ez az összeg a követelést nem vagy csak részben fedezi, a kötelezett szabad rendelkezése alatt álló, pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeget, vagy ha ez természetes személy esetében nem lehetséges, a kötelezett munkabérét kell végrehajtás alá vonni.

130. § (1) Ha a kötelezett a végrehajtás foganatosítása során bizonyítja, hogy a teljesítés elmaradása neki nem róható fel, és hogy rajta kívül álló ok lehetlenné teszi a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene, kérelmére a végrehajtást foganatosító szerv a jogosult meghallgatása után – a 74. § megfelelő alkalmazásával – fizetési kedvezményt engedélyezhet, ha azt jogszabály nem tiltja, és ahhoz a végrehajtást megindító hatóság előzetesen hozzájárult.

(2) A végrehajtási eljárásban fizetési kedvezményként a késedelmi pótlék is elengedhető vagy mérsékelhető, akár önállóan, akár más fizetési kedvezmény mellett. A késedelmi pótlék elengedéséhez, mérsékléséhez a jogosult hozzájárulása szükséges.

(3) A fizetési kedvezményt megállapító végzésben foglalt feltételek fennállásáig a kötelezettel szemben végrehajtási cselekmény nem foganatosítható, és erre az időszakra késedelmi pótlék nem számítható fel. Ha a kötelezett a fizetési kedvezményt megállapító végzésben foglalt feltételeket megszegi, a végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtást a hátralék teljes összegére folytatja a késedelmi pótlék visszamenőleges felszámításával.

131. § (1) Ha a végrehajtás nem vezetett vagy aránytalanul hosszú idő múlva vezetne eredményre, a kötelezett bármely lefoglalható vagyontárgya végrehajtás alá vonható.

Elsősorban az a vagyontárgy vonható végrehajtás alá, amelyre biztosítási intézkedést rendeltek el.

(2) Ingatlan-végrehajtásnak akkor van helye, ha a követelés összege az ötszázezer forintot meghaladja, illetve ennél kisebb összeg esetén, ha a tartozás a végrehajtás alá vont ingatlan értékével arányban áll.

(3) A jogszabályban meghatározott lakásigény mértékének felső határát meg nem haladó nagyságú, a kötelezett és a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakástulajdon a végrehajtás során csak akkor értékesíthető, ha a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre.

(4) Ha az ingatlan-végrehajtás megindításának nincs helye, és a kötelezett egyéb vagyonára vezetett végrehajtás is eredménytelen volt, a végrehajtást foganatosító szerv a kötelezett ingatlanát – a jogosult javára a behajthatatlan pénzkövetelés összege és járulékai összegéig – jelzálogjoggal terheli meg.

(5) Az ingatlanügyi hatóság – a végrehajtást foganatosító szerv megkeresésére – a jelzálogjogot az ingatlan-nyilvántartásba soron kívül bejegyzi.

Késedelmi pótlék

132. § (1) A kötelezett késedelmi pótlékot köteles fizetni, ha

a) pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tett eleget, kivéve, ha törvény másként rendelkezik,

b) a hatósági szerződés alapján igénybe vett támogatást vagy kedvezményt vissza kell térítenie, vagy

c) azt a törvény elrendeli.

(2) A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

(3) A késedelmi pótlékot pénzfizetési kötelezettség esetén a teljesítési határidő utolsó napját követő naptól, a hatósági szerződés alapján igénybe vett támogatás vagy kedvezmény

visszatérítése esetén az igénybevétel első napjától a teljesítés vagy a visszatérítés napjáig terjedő időszakra, részleges teljesítés esetén a hátralékra kell felszámítani.

133. § (1) Késedelmi pótlékot kell felszámítani a végrehajtási eljárás során a költségviselésre, a pénzgyenérték vagy az eljárási bírság megfizetésére irányuló kötelezettség késedelmes teljesítése esetén, továbbá az állam által előlegezett költség után a megelőlegezés időtartamára. A késedelmesen megfizetett késedelmi pótlék után nem számítható fel késedelmi pótlék.

(2) A késedelmi pótlék azt illeti, akinek javára a végrehajtható döntés alapján a fizetési kötelezettséget teljesíteni kell.

Meghatározott cselekmény végrehajtása

134. § Ha a végrehajtás meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) irányul, a teljesítés elmaradása esetén a végrehajtást foganatosító szerv

- a) a meghatározott cselekményt a kötelezett költségére és veszélyére elvégeztetheti,
- b) feljogosíthatja a jogosultat, hogy a meghatározott cselekményt a kötelezett költségére és veszélyére elvégezze vagy mással elvégeztesse,
- c) a jogosult kérelmére a kötelezettet a szolgáltatás pénzgyenértékének megfizetésére kötelezheti,
- d) ha a teljesítés elmaradása a kötelezettnek felróható, a kötelezettel szemben vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai vizsgálata nélkül eljárási bírságot szabhat ki,
- e) a rendőrség közreműködésével kényszerítheti ki a meghatározott cselekményt.

135. § (1) Ha a meghatározott cselekmény elvégzéséhez szükséges költségek egy százaléka az eljárási bírság felső határánál nagyobb összeg, a végrehajtási eljárásban kiszabható eljárási bírság felső határa a teljesítési költség egy százalékáig terjedhet.

(2) Az eljárási bírság ismételten kiszabható, ha a kötelezett a meghatározott cselekményt a bírságot kiszabó végzésben megállapított végrehajtási határidő alatt nem teljesítette, továbbá ha a meghatározott magatartásra vonatkozó rendelkezést ismételten megszegi.

136. § A végrehajtás módjáról a végrehajtást foganatosító szerv – szükség esetén a jogosult, illetve a kötelezett meghallgatása után – dönt. A végrehajtást foganatosító szervnek azt az intézkedést kell megtennie, amely – az eset összes körülményét mérlegelve – a leghatékonyabban biztosítja a kötelezettség teljesítését.

Külföldi határozat végrehajtása

137. § (1) Külföldi hatóság hatósági ügyben hozott határozatát (a továbbiakban: külföldi határozat) törvény vagy kormányrendelet rendelkezése, az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusa vagy viszonyosság alapján lehet végrehajtani.

(2) Külföldi határozat végrehajtásánál – az (1) bekezdés szerinti eltérő szabály hiányában – e törvény szerint kell eljárni.

(3) A külföldi határozat végrehajtása a határozatot kibocsátó vagy a külföldi jog szerint a végrehajtásra hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresése alapján indítható meg.

138. § (1) A külföldi határozat végrehajtására irányuló megkeresést a kormányrendeletben kijelölt hatósághoz (a továbbiakban e §-ban: kijelölt hatóság) kell megküldeni.

(2) A kijelölt hatóság megvizsgálja, hogy a megkeresés megfelel-e az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusában, a nemzetközi szerződésben megállapított feltételeknek vagy a viszonyossági gyakorlatnak, illetve mindezek hiányában a 137. §-ban foglalt feltételeknek. A viszonyosság kérdésében a külpolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó, amelyet az ügyfajta tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszterrel egyetértésben alakít ki. Ha a megkeresés hiányos vagy e törvény alapján nem hajtható végre, a kijelölt hatóság a megkeresést az ok közlésével visszaküldi a külföldi hatóságnak.

(3) Ha a megkeresés a magyar jog szerint bírósági hatáskörbe tartozó kötelezettség végrehajtására irányul, a megkeresést a hatáskörrel rendelkező illetékes bírósághoz kell megküldeni.

(4) Ha a külföldi határozat végrehajtható, a megkeresést a végrehajtás foganatosítása céljából meg kell küldeni a végrehajtás foganatosítására hatáskörrel rendelkező illetékes szervhez.

(5) Ha a magyar jog szerint hatáskörrel rendelkező hatóság nincs, és a bíróság hatásköre sem állapítható meg, a kijelölt hatóság a közigazgatás-szervezésért felelős miniszter állásfoglalását kéri. A közigazgatás-szervezésért felelős miniszter az érintett miniszterrel vagy központi államigazgatási szerv vezetőjével egyeztetett állásfoglalását tizenöt napon belül megküldi a kijelölt hatósághoz. A külpolitikáért felelős miniszter az ügyfajta tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszterrel egyetértésben tizenöt napon belül nyilatkozik a viszonyosságról. A kijelölt hatóság a megkeresést átteszi az állásfoglalásban meghatározott hatósághoz.

Magyar közigazgatási hatóság döntésének külföldön történő végrehajtása

139. § (1) A magyar hatóság döntésének külföldön történő végrehajtására az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusa, törvény vagy kormányrendelet rendelkezése vagy viszonyosság alapján kerülhet sor.

(2) Ha a magyar hatóság döntésének külföldön történő végrehajtása szükséges, és – az (1) bekezdés szerinti szabályokból más nem következik –, az első fokú hatóság keresi meg a külföldi jog szerint hatáskörrel rendelkező hatóságot, vagy ha azt saját gyakorlata vagy felügyeleti szerve bevonásával nem tudja megállapítani, a megkeresést továbbítás céljából a külpolitikáért felelős miniszterhez küldi meg. A külpolitikáért felelős miniszter a megkeresésnek a külföldi állam külügyekért felelős miniszteréhez történő továbbításáról – a megkereső hatóság egyidejű tájékoztatásával – tizenöt napon belül intézkedik.

A végrehajtás felfüggesztése

140. § (1) A végrehajtást megindító hatóság, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság, a felügyeleti szerv vagy a bíróság függesztheti fel a végrehajtást. A végrehajtási eljárásban az eljárás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket a (2)–(6) bekezdésekben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A végrehajtást fel kell függeszteni, ha

a) a végrehajtás alá vont vagyontárggyal kapcsolatos igényper van folyamatban, vagy a vagyontárgyat a bírósági végrehajtó más követelés végrehajtása érdekében korábban lefoglalta, feltéve, hogy más lefoglalható vagyontárgy nincs,

b) a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmet terjesztettek elő, és a kérelemben előadott tények és körülmények a kérelem elfogadását valószínűsítik,

c) a kötelezett meghalt vagy megszűnt, a jogutódlás tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedéséig,

d) azt az ügyész a végrehajtható döntés elleni ügyészi felhívásban indítványozza,

e) a végrehajtás folytatása életveszéllyel vagy helyrehozhatatlan kárral járna, vagy az közegészségügyi vagy közbiztonsági okból szükséges,

f) a kötelezett fizetési kedvezmény iránt kérelmet terjeszt elő, kivéve, ha az ügyfél korábbi, ilyen tárgyú kérelmét jogerősen már elbírálta, vagy a fizetési kedvezmény engedélyezését jogszabály kizárja, valamint

g) azt jogszabály elrendeli.

(3) A végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.

(4) A felfüggesztés alatt a végrehajtható döntésben foglaltak végrehajtása szünetel, a felfüggesztésig foganatosított végrehajtási cselekmények azonban hatályosak maradnak.

(5) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott felfüggesztési okokról és a felfüggesztés megszüntetésének lehetőségéről a végrehajtást megindító hatóságot értesíti.

(6) A végrehajtást megindító hatóság dönt a végrehajtás folytatásáról, ha a felfüggesztésre okot adó körülmény megszűnt.

A végrehajtás megszüntetése

141. § (1) A végrehajtást megindító hatóság a végrehajtást megszünteti, ha

a) a végrehajtható döntést visszavonták, megsemmisítették vagy hatályon kívül helyezték,

b) jogutód hiányában a végrehajtás nem folytatható,

c) a végrehajtáshoz való jog elévült,

d) a jogosult a végrehajtás megszüntetését kéri,

e) a további végrehajtási eljárási cselekményektől eredmény nem várható,

f) a végrehajtást foganatosító szerv a pénzkövetelést a pénzforgalmi szolgáltatóra vagy a munkáltatóra vonatkozó felelősségi szabály alapján vagy a kötelezett tartozásaiért jogszabály alapján helyállásra kötelezettel szemben érvényesítette,

g) a hatóság a jogutódlásra tekintettel a teljesítési határidőt a végrehajtás megindítását követően meghosszabbította,

h) a végrehajtást foganatosító szerv a kötelezettel szemben felszámolási eljárást kezdeményezett, illetve a kötelezett ellen felszámolási eljárás indult, vagy

i) törvény vagy kormányrendelet a végrehajtás megszüntetését egyéb okból lehetővé teszi.

(2) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott megszüntetési okokról és a végrehajtás befejezéséről a végrehajtást megindító hatóságot értesíti.

(3) A végrehajtást megszüntető végzést haladéktalanul közölni kell a jogosulttal és a kötelezettel, továbbá meg kell küldeni a végrehajtást foganatosító szervnek.

A végrehajtáshoz való jog elévülése

142. § (1) A végrehajtáshoz való jog a kötelezettséget megállapító döntés jogerőre emelkedésétől, vagy ha a döntés teljesítési határidőt vagy határnapot állapított meg, annak utolsó napjától, illetve a határnapot követő naptól számított öt év elteltével évül el. Jogszabály ennél rövidebb elévülési határidőt is megállapíthat.

(2) Nyugszik az elévülés a végrehajtás felfüggesztése, a végrehajtási eljárásban engedélyezett fizetési kedvezmény, továbbá a pénzfizetési kötelezettség folyamatos végrehajtásának időtartama alatt.

(3) A végrehajtás elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. Az elévülés megszakadásával az elévülési idő újra kezdődik. Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól számított tíz év elteltével azonban a határozat nem hajtható végre.

(4) Ha a határozat elévülés miatt nem hajtható végre, a behajthatatlan pénztartozást törölni kell.

Biztosítási intézkedések

143. § (1) Ha az eljárás tárgyát képező kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van, a teljesítési határidő lejárta előtt, az erre okot adó körülmény felmerülésétől számított öt napon belül biztosítási intézkedésként pénzkövetelés biztosítása vagy meghatározott dolog zárlata rendelhető el.

(2) A biztosítási intézkedést az első fokú hatóság rendeli el, és a végrehajtást foganatosító szerv hajtja végre.

(3) A biztosítási intézkedést vissza kell vonni, ha

a) azt pénzfizetési kötelezettség biztosítására rendelték el, és ezt az összeget a végrehajtást foganatosító szervnél letétbe helyezték,

b) azt meghatározott cselekmény biztosítása érdekében rendelték el, és a kötelezett kétséget kizáró módon igazolja, hogy az önkéntes teljesítéshez minden szükséges előkészületet megtett, és azt már csak a biztosítási intézkedés akadályozza, vagy

c) elrendelésének oka egyébként megszűnt.

(4) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.

Jogorvoslat a végrehajtási eljárásban

144. § (1) Ha e törvény a hatóság valamely első fokú döntése ellen önállóan lehetővé teszi a fellebbezést, a végrehajtást megindító hatóságnak a végrehajtási eljárásban hozott döntése ellen is van helye fellebbezésnek.

(2) A kötelezett, a jogosult, továbbá az, akinek jogát vagy jogos érdekét a végrehajtás sérti, a végrehajtást foganatosító szerv törvénysértő döntése, intézkedése ellen vagy az intézkedés elmulasztása esetén a végrehajtást foganatosító szervnél végrehajtási kifogást terjeszthet elő. A végrehajtási kifogást az intézkedésről való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követő nyolc napon belül, de legkésőbb az intézkedéstől számított három hónapon belül lehet előterjeszteni.

(3) A fellebbezést és a végrehajtási kifogást a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság tizenöt napon belül bírálja el. A végrehajtási kifogást a végrehajtást megindító hatóság döntései elleni fellebbezés elbírálására jogosult hatóság bírálja el, ha a végrehajtást bírósági végrehajtó

foganatosítja. Az önálló bírósági végrehajtót megillető díjazással kapcsolatos végrehajtási kifogást a végrehajtó székhelye szerint illetékes helyi bíróság bírálja el.

(4) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a fellebbezésnek és a végrehajtási kifogásnak a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya. A végrehajtási kifogásra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.”

(44) A Ket. IX. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„IX. Fejezet

Eljárási költség, az eljárás költség előlegezése és viselése

Az eljárás költségei

153. § Eljárási költségek:

1. az eljárás illeték,
2. az igazgatási szolgáltatási díj,
3. az ügyfél megjelenésével kapcsolatos költség,
4. az anyanyelv használatával kapcsolatos költség,
5. az iratbetekintési jog gyakorlásával kapcsolatos költség,
6. az ügyfél képviseletében eljáró személy költsége,
7. a tanú és a hatósági tanú költségtérítése,
8. a hatósági közvetítő költsége, továbbá a tevékenységével kapcsolatban indokoltan felmerült kiadás,
9. a szakértői díj, ideértve a szakértő költségtérítését,
10. a fordítási költség a 11. § (2) bekezdésében szabályozott eseten kívül,
11. az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevője részéről felmerült levelezési, dokumentumtovábbítási költség,

12. a végrehajtási költség és a végrehajtási költségátalány,
13. az eljárásban közreműködő rendőrségnél felmerült költség,
14. a helyszíni szemlével, valamint a szakértői tevékenységgel jogszerűen okozott kárért járó kártalanítás összege,
15. jogszabályban meghatározott, az 1–14. pont alá nem tartozó eljárási költség.

Az eljárási költségre vonatkozó általános szabályok

154. § (1) A 153. § 3–15. pontjában felsorolt költségek (a továbbiakban: egyéb eljárási költség) vonatkozásában

a) a hatóság az eljárás során köteles költségkímélő módon és a célszerűség figyelembevételével eljárni,

b) az ügyfél, valamint az eljárás egyéb résztvevői kötelesek eljárási cselekményeiket a célszerűség figyelembevételével teljesíteni.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak megsértésével okozott költséget az azt okozó hatóság, ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője viseli.

Az eljárási költség előlegezése

155. § (1) Kérelemre indult eljárásban az egyéb eljárási költséget – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a kérelmező ügyfél előlegezi meg. Több azonos érdekű ügyfél esetén az ügyfelek – eltérő megállapodásuk hiányában – egyetemlegesen felelősek az egyéb eljárási költség előlegezéséért. Az ügyfél az előleg összegét letétbe helyezi a hatóságnál.

(2) Hivatalból indult vagy folytatott eljárásban az egyéb eljárási költséget a 153. § 3., 6., 10. és 11. pontjában meghatározott, az ügyfél részéről felmerült költség kivételével a hatóság előlegezi.

(3) Az előlegezésről a hatóság a költségek felmerülésekor dönt, ha azonban már előre valószínűnek mutatkozik, hogy a felmerülő költségek jelentősebb összeget érnek el, vagy más körülmények ezt indokoltá teszik, a hatóság azt is elrendelheti, hogy az ügyfél a költségek fedezésére előreláthatóan szükséges összeget a hatóságnál előzetesen helyezze letétbe.

- (4) Az ügyfél nem kötelezhető olyan eljárási költség előlegezésére, amelyet a díj tartalmaz.
- (5) A bizonyítási eljárással járó költségeket a bizonyítást indítványozó fél előlegezi.
- (6) A rendőrség igénybevételevel kapcsolatos költséget az igénybevételt kérő hatóság előlegezi.

Az eljárási költség viselése

156. § Ha a hatóság az ügyfelet vagy az eljárás egyéb résztvevőjét marasztalja el valamely eljárási cselekmény költségében, azonnal kötelezi a költségek megfizetésére. Ugyanígy járhat el a hatóság akkor is, ha valamely eljárási cselekmény költségének összege és a viselésére kötelezett személy az ügy eldöntésére tekintet nélkül megállapítható.

157. § (1) A kérelemre indult eljárásban az egyéb eljárási költséget – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a kérelmező ügyfél viseli. Több azonos érdekű ügyfél esetén az ügyfelek – eltérő megállapodásuk hiányában – egyetemlegesen felelősek az eljárási költség viseléséért.

(2) Az ellenérdekű ügyfelek részvételével folyó eljárásban a hatóság – ha egyes költségek tekintetében jogszabály másként nem rendelkezik – a 153. §-ban meghatározott eljárási költségek viselésére kötelezi

a) a kérelem elutasítása esetén a kérelmező ügyfelet,

b) a kérelemnek megfelelő döntés esetén az ellenérdekű ügyfelet,

c) az eljárás megszüntetése esetén azt az ügyfelet, akinek eljárási cselekménye folytán az eljárási költség felmerült.

(3) Ha a határozat a kérelemnek részben ad helyt, a hatóság az eljárási költség általa megállapított arányban való viselésére kötelezi a kérelmező ügyfelet, illetve az ellenérdekű ügyfelet.

(4) Ha a hatóság az ügyfél részére kötelezettséget állapít meg, a kötelezettség alapjául szolgáló jogszabálysértés bizonyításával összefüggésben felmerült költség viselésére – ha jogszabály másként nem rendelkezik – az ügyfelet kötelezi. Ha a hatóság több ügyfél részére állapít meg kötelezettséget, a költségek ügyfelek közötti megosztásáról is rendelkezik.

157/A. § (1) Ha a hatáskörrel rendelkező illetékes hatóság mulasztása miatt a felügyeleti szerv más hatóságot jelöl ki az eljárás lefolytatására, a hatáskörrel rendelkező illetékes hatóság megtéríti a kijelölt hatóságnak az e törvény alapján az utóbbit terhelő egyéb eljárási költséget.

(2) A belföldi jogsegély keretében a megkeresett szerv vagy más szerv eljárása során felmerült egyéb eljárási költséget a megkereső hatóság vagy más szerv megtéríti.

(3) A szakhatóság viseli a szakhatósági állásfoglalás módosításával okozott többletköltségeket, kivéve, ha a szakhatósági állásfoglalás módosítását jogszabályváltozás tette szükségessé.

(4) A hatóság a szakértői díj jogerősen megállapított összeg letéttel fedezett részét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a szakértő által benyújtott számla alapján tizenöt napon belül kiutalja. Ha a letét nem fedezi a szakértői díjat, kérelemre indult eljárás esetén a hatóság kötelezi az ügyfelet a szakértői díj viselésére és a még szükséges összeg letétbe helyezésére.

(5) Az iratbetekintést kérő viseli az iratbetekintési jog gyakorlásával okozott költséget.

(6) A végrehajtási eljárás során felmerülő költséget az viseli, aki a végrehajtás megindítására és foganatosítására okot adott.

Döntés az eljárási költség viseléséről

158. § (1) Az eljárási költséget a hatóság összegszerűen határozza meg, és dönt a költség viseléséről, illetve a megelőlegezett költség esetleges visszatérítéséről.

(2) Az egyéb eljárási költség összegét általában az érintett által bemutatott bizonyíték alapján kell megállapítani.

(3) A hatóság a szakértő díját – a szakértő által benyújtott díjjegyzék alapulvételével – a szakvélemény beérkezését, a szakértő meghallgatása esetében a meghallgatását követően tizenöt napon belül állapítja meg. A szakértő díját az eljáró hatóság állapítja meg akkor is, ha a szakértőt a megkeresett hatóság rendelte ki.

(4) A hatóság – tekintettel a 154. § (1) bekezdés *b)* pontjában foglaltakra – az indokolatlanul magas egyéb eljárási költség helyett alacsonyabb összeget állapít meg.

Költségmentesség

159. § (1) A hatóság annak a természetes személy ügyfélnek, aki kereseti, jövedelmi és vagyoni viszonyai miatt az eljárási költséget vagy egy részét nem képes viselni, jogai érvényesítésének megkönnyítésére költségmentességet engedélyezhet.

(2) A költségmentesség az illeték, a díj és az egyéb eljárási költség előlegezése és viselése alóli teljes vagy részleges mentességet jelenti.

(3) A költségmentesség a kérelem előterjesztésétől kezdve az eljárás egész tartamára és a végrehajtási eljárásra terjed ki. Az ügyfél által első alkalommal előterjesztett költségmentesség iránti kérelem benyújtásától a költségmentességről szóló döntés jogerőre emelkedéséig terjedő időszakban felmerült olyan eljárási költséget, amelynek előlegezése az ügyfelet terhelné, a hatóság előlegezi.

(4) A költségmentességhez alapul szolgáló feltételeknek az eljárás folyamán történő bekövetkezése, illetve megváltozása esetén költségmentesség engedélyezhető, illetve az módosítható vagy visszavonható.

(5) A költségmentességet engedélyező, a költségmentesség módosításáról és visszavonásáról szóló végzést a hatóság közli az eljárásban részt vevő azon hatóságokkal, amelyek eljárása illeték- vagy díjfizetési kötelezettség alá esik.

(6) Az illeték vagy díj tekintetében nem részesíthető költségmentességben az egyetemleges fizetési kötelezettség alapján fizetésre kötelezett ügyfél, kivéve, ha egyébként költségmentességben részesült.

(7) Törvény költségmentességet jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet részére is megállapíthat.

(8) Törvény vagy kormányrendelet meghatározhat olyan ügyet, amelyben az ügyfelet költségmentesség illeti meg. Ilyen esetben – törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – az egyéb eljárási költségeket az állam előlegezi és viseli.”

(45) A Ket. a 169/A. §-t követően a következő X/A. Fejezettel egészül ki:

„X/A. Fejezet

Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésével kapcsolatos hatósági eljárások

Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indított hatósági eljárás általános szabályai

169/B. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését ellenőrző hatóság (e fejezetben a továbbiakban: hatóság) az e fejezetben meghatározott feladatkörében nem utasítható.

(2) A hatóság

a) kérelem alapján vagy hivatalból vizsgálatot folytat annak megállapítására, hogy megsértették-e az egyenlő bánásmód követelményét, valamint

b) kérelem alapján vizsgálatot folytat annak megállapítására, hogy az arra kötelezett munkáltatók elfogadtak-e esélyegyenlőségi tervet.

(3) A hatóság nem vizsgálhatja az Országgyűlés, a köztársasági elnök, az Alkotmánybíróság, az Állami Számvevőszék, az alapvető jogok biztosa, valamint a bíróságok és az ügyészség közhatalmi döntéseit és intézkedéseit.

169/C. § (1) Az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének vizsgálatát a sérelmet szenvedett fél választása szerint

a) a hatóság, vagy

b) az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének elbírálására hatáskörrel rendelkező más közigazgatási szerv

folytatja le.

(2) Az eljárás megindításáról, annak jogerős befejezéséről, valamint a döntéssel kapcsolatos bírósági felülvizsgálat során hozott jogerős ítéletről vagy végzésről a hatóság a külön törvény alapján hatáskörrel rendelkező közigazgatási szervet, illetve e közigazgatási szerv a hatóságot értesíti.

(3) Ha az (1) bekezdés alapján valamely közigazgatási szerv előtt eljárás indult, úgy más közigazgatási szerv ugyanazon törvénytértés tekintetében

a) azonos személy ellen elkövetett törvénytértés esetén nem járhat el,

b) más személy ellen elkövetett törvénysértés esetén a megindult eljárását az ügy jogerős elbírálásáig felfüggeszti.

(4) Ha az ügyet valamely közigazgatási szerv elbírálta, más közigazgatási szerv ugyanazon törvénysértés tekintetében

a) azonos személy ellen elkövetett törvénysértés esetén nem járhat el,

b) más személy ellen elkövetett törvénysértés esetén megindult eljárásában a jogerős határozatban megállapított tényállást alapul véve jár el.

(5) A hatóság hivatalból is eljár az egyenlő bánásmód követelményének az egyenlő bánásmódról és esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) 4. § a)–d) pontjában meghatározott szervek általi megsértésével kapcsolatban, ha az adott ügyben más közigazgatási szerv előtt nincs folyamatban eljárás.

(6) A hatóság a más közigazgatási szerv által az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével kapcsolatban hozott közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálata során a perben beavatkozóként részt vehet.

169/D. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárásokban az Ebktv. 3. § e) pontja szerinti szervezet (e fejezetben a továbbiakban: szervezet), valamint a hatóság a jogsérelmet szenvedett fél meghatalmazása alapján – törvény eltérő rendelkezése hiányában – képviselőként járhat el.

(2) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult hatósági eljárásban a szervezetet megilletik az ügyfél jogai.

(3) Ha az egyenlő bánásmód követelményének megsértése vagy annak közvetlen veszélye olyan tulajdonságon alapult, amely az egyes ember személyiségének lényegi vonása, és a jogsértés vagy annak közvetlen veszélye személyek pontosan meg nem határozható, nagyobb csoportját érinti, a szervezet a hatóság előtt eljárást indíthat.

169/E. § Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indított eljárásban az Ebktv. 19. §-ában meghatározott bizonyítási szabályok alkalmazásának van helye.

169/F. § (1) Ha az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt a jogsérelmet szenvedett fél vagy a szervezet bíróság előtt eljárást indított, a hatóság vagy a 169/C. § (1)

bekezdés *b)* pontjában meghatározott más közigazgatási szerv az eljárását az ügy jogerős elbírálásáig felfüggeszti és az erről hozott végzést közli a bírósággal.

(2) A bíróság az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt hozott jogerős határozatát, vagy az előtte folyamatban levő eljárást felfüggesztő végzését a hatóságnak vagy a 169/C. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott más közigazgatási szervnek megküldi.

(3) A hatóság vagy a 169/C. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott más közigazgatási szerv az eljárása során ugyanazon törvénysértés tekintetében a bíróság határozatának kézhezvételét követően az abban megállapított tényállást alapul véve jár el.

(4) A bíróság határozatának jogerőre emelkedését követően az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt közigazgatási szerv előtt ugyanazon törvénysértés tekintetében

a) azonos személy ellen elkövetett törvénysértés miatt eljárás nem indítható,

b) más személy ellen elkövetett törvénysértés esetén a hatóság vagy a 169/C. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott más közigazgatási szerv a bíróság határozatában megállapított tényállást alapul véve jár el.

169/G. § (1) A kérelemre indult eljárásban az egyéb eljárási költségeket a hatóság, illetve az eljárásban való részvételével kapcsolatban felmerülő költségek tekintetében az eljárás alá vont, a sérelmet szenvedett ügyféllel ellenérdekű ügyfél előlegezi meg.

(2) A kérelem elutasítása esetén a sérelmet szenvedett ügyfél csak akkor viseli az egyéb eljárási költségeket, ha a hatóság megállapította, hogy rosszhiszemű volt.

Az egyenlő bánásmód követelmények megsértése esetén alkalmazható jogkövetkezmények

169/H. § Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülését vizsgáló hatósági eljárás akkor indítható meg, ha a jogsértésről való tudomásszerzéstől számított egy év, vagy a jogsértés bekövetkezésétől számított három év még nem telt el.

169/I. § (1) Ha a hatóság megállapította az egyenlő bánásmód követelményének megsértését,

a) elrendelheti a jogsértő állapot megszüntetését,

b) megtilthatja a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását,

c) elrendelheti a jogsértést megállapító jogerős határozatának nyilvános közzétételét,

d) bírságot szabhat ki,

e) külön törvényben meghatározott jogkövetkezményt alkalmazhat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jogkövetkezményeket a 94/A. § (1) bekezdésének megfelelő alkalmazásával kell meghatározni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott jogkövetkezmények együttesen is alkalmazhatóak.

(4) A bírság összege ötvenezer forinttól hatmillió forintig terjedhet.

(5) Ha a hatóság megállapította, hogy az arra kötelezett munkáltató elmulasztotta az esélyegyenlőségi terv elfogadását, felszólítja a munkáltatót a mulasztás pótlására, és – a (2) és (3) bekezdés megfelelő alkalmazásával – az (1) bekezdés c)-e) pontjában meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazhatja.

169/J. § (1) A hatóság döntése ellen fellebbezésnek nincs helye.

(2) A hatóságnak az egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában folyamatban lévő eljárásban hozott döntését felügyeleti jogkörben megváltoztatni vagy megsemmisíteni nem lehet.

(3) A bírósági felülvizsgálat során a Fővárosi Bíróság három hivatásos bíróból álló tanácsban jár el, ha azt a fél a keresetlevélben, illetve a hatóság a keresetlevélben foglaltakra vonatkozó nyilatkozatában kéri.

169/K. § (1) A hatóság az egyenlő bánásmód követelménye megtartásával kapcsolatos adatoknak más szervek eljárásában történő felhasználása céljából hatósági nyilvántartást vezet, amely tartalmazza azoknak a foglalkoztatóknak az adatait, amelyekre vonatkozóan a hatóság jogerős és végrehajtható határozata, illetőleg – a határozat bírósági felülvizsgálata esetén – jogerős bírósági határozat jogsértést állapított meg.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza

a) a foglalkoztató nevét, székhelyét, adószámát, adószámmal nem rendelkező természetes személy foglalkoztató nevét, lakcímét, adóazonosító jelét,

b) a jogsértést megállapító határozat keltét és számát, jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának időpontját,

c) a jogsértés megjelölését,

d) az alkalmazott jogkövetkezményt és mértékét az annak alapjául szolgáló jogszabályhelyre történő utalással,

e) a határozat bírósági felülvizsgálata esetén a jogerős és végrehajtható bírósági határozat keltét és számát, jogerőre emelkedésének napját, valamint azt, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozattal összefüggésben a bíróság hatályon kívül vagy hatályon kívül helyező és új eljárást elrendelő, vagy a keresetet elutasító döntést hozott.

(3) A hatósági nyilvántartás adatait a hatóság az általa létrehozott informatikai rendszerben kezeli. A (2) bekezdésben meghatározott adatoknak az informatikai adatbázisban történő rögzítését a hatóság végzi, a jogsértést megállapító határozat jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának napján, a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén a bíróság határozatáról való tudomásszerzést követő munkanapon.

(4) A hatóság a nyilvántartásban szereplő, illetve a nyilvántartásból a honlapon nyilvánosságra hozott adatokat a bejegyzés alapjául szolgáló határozat jogerőre emelkedésének és végrehajthatóvá válásának napjától számított két év elteltével törli.

169/L. § (1) A hatóság – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – az általa vezetett nyilvántartás adataiból a jogerős és végrehajtható közigazgatási vagy – a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén – bírósági határozattal két éven belül azonos jogsértés ismételt elkövetése miatt bírsággal sújtott munkáltatókra vonatkozó, a 169/K. § (2) bekezdés *a)–d)* pontjában meghatározott adatokat, valamint a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata esetén a 169/K. § (2) bekezdés *e)* pontjában foglalt adatokat abban az esetben, ha a bíróság a keresetet elutasító vagy a közigazgatási határozatot megváltoztató döntést hozott, a honlapján történő közzététel útján akkor hozza nyilvánosságra, amikor a korábbival azonos jogsértés két éven belüli ismételt elkövetésének megállapítására az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 15. § (7) bekezdésének *b)* pontja alapján jogerős és végrehajtható közigazgatási határozattal sor került.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában – több telephellyel rendelkező munkáltató esetében – azonos jogsértés ismételt elkövetésén az ugyanazon telephelyen kétéves időszakon belül jogerős és végrehajtható határozattal megállapított azonos jogsértést kell érteni.

(3) Ha a hatóság tudomására jutott, hogy határozatának bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottak,

a) az (1)–(2) bekezdésben foglalt adatokat a bíróság jogerős és végrehajtható határozatában foglalt döntésre figyelemmel teszi közzé,

b) – amennyiben a (1)–(2) bekezdés szerinti adatok nyilvánosságra hozatalára már sor került – intézkedik a honlapon nyilvánosságra hozott adatok törléséről.

(4) A hatóság nyilvántartásba vételi és közzétételi kötelezettségét nem érinti, ha a foglalkoztató a jogerős közigazgatási határozatban vagy jogerős bírósági határozattal elbírált közigazgatási határozatban foglalt kötelezettségét az előírt határidőben vagy határnapon teljesíti.

Adatkezelésre vonatkozó különös szabályok

169/M. § (1) A hatóság haladéktalanul törli azokat a személyes és különleges adatokat, amelyek kezelése a 169/B. § (2) bekezdés *a)*–*b)* pontja szerinti eljárása során a hatásköre gyakorlásához nem elengedhetetlenül szükséges.

(2) Az eljárás alá vont ügyfél az ügyvel összefüggő iratokat és elektronikus adathordozón tárolt adatokat felhívásra rendelkezésre bocsátja, illetve az egyenlő bánásmód követelményének megsértése ellenőrzéséhez szükséges tények, körülmények, egyéb feltételek megismerését biztosítja. Nem kötelezhető az ügyfél olyan nyilvántartás, összesítés elkészítésére, amelyet jogszabály nem ír elő, ha annak elkészítése aránytalan ráfordítást igényelne.

(3) A hatóság a (2) bekezdés alapján csak olyan különleges adat rendelkezésre bocsátására hívhat fel, amely kezelése az eljárás céljára tekintettel elengedhetetlenül szükséges, és amely hiányában az eljárás eredményessége nem lenne biztosítható.

(4) A közigazgatási hatósági eljárásban a hatóság jogosult a személyes adatokat tartalmazó nyilvántartás vagy adatbázis szemletárgyként való lefoglalására is.”

(46) A Ket. 171. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„171. § (1) E törvény rendelkezéseitől a 2005. július 1-je előtt jogszabályban kihirdetett nemzetközi szerződés eltérhet.

(2) A (3)–(7) bekezdésben foglalt kivétellel

a) e törvény rendelkezéseit a törvény,

b) e törvénynek a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvény 58. alcímével módosított rendelkezéseit az e rendelkezések,

c) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi ... törvény (a továbbiakban: Módtv.) 40–48. §-ával módosított rendelkezéseit az e rendelkezések

hatálybalépését követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

(4) E törvénynek a Módtv. 41. §-ával megállapított 91. § (2) bekezdése szerinti ellenőrzési jelentést első alkalommal az e rendelkezés hatálybalépését követő ellenőrzési időszak elteltével kell elkészíteni és közzétenni.

(5) E törvénynek a Módtv. 41. §-ával megállapított VIII. Fejezetét kell alkalmazni az e rendelkezés hatálybalépésekor még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is.

(6) E törvénynek a Módtv. 41. §-ával megállapított 169/H. §-át az e rendelkezés hatálybalépését követően elkövetett jogsértésekre kell alkalmazni.

(7) E törvénynek a Módtv. 41. §-ával megállapított X/A. Fejezete szerinti eljárás a Módtv. hatálybalépését megelőzően elkövetett jogsértések tekintetében az e rendelkezés hatálybalépését követő harminc napon belül indítható.”

(47) A Ket. a következő 176. §-sal egészül ki:

„176. § E törvény X/A. Fejezete

- a) a férfiakkal és a nőkkel való egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló, 1978. december 19-i 79/7/EGK tanácsi irányelvnek,
- b) a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének végrehajtásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvnek,
- c) a foglalkoztatási és munkahelyi egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvnek,
- d) a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvnek,
- e) a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek

való megfelelést szolgálja.”

42. §

- (1) A Ket. 17. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A hatóság az eljárás során a személyes adatot és a védett adatot – az ugyanazon ügyben folyó, e törvényben szabályozott eljárások kivételével – csak akkor továbbíthatja más szervhez, ha azt törvény megengedi, vagy ha az érintett ehhez hozzájárult. A hozzájárulást az érintett az ügyintézési rendelkezésben is megadhatja.”

- (2) A Ket. a 17. §-t követően a következő 17/A. §-sal egészül ki:

„17/A. § (1) A természetes személy ügyfelekre vonatkozó, az ügyfelekkel vagy más hatóságokkal való kapcsolattartásra használt azonosító adatokat a hatóság más adatoktól elkülönítve, olyan módon kezeli, hogy a nyilvántartások összekapcsolását mindkét nyilvántartáshoz történő jogosulatlan hozzáférés esetén is műszaki megoldás akadályozza meg.

- (2) Ha a hatóság különleges adatot az ügyfél hozzájárulása alapján továbbít, az ügyfél a hozzájárulását az alábbi módokon is megadhatja:

a) hozzájárulás adása az ügyintézési rendelkezésben,

b) hozzájárulás az ügyfél ügyintézési rendelkezésében meghatározott módon hitelesített elektronikus nyilatkozatában.”

(3) A Ket. 28/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28/A. § (1) A hatóság

a) írásban

aa) postai úton,

ab) írásbelinek minősülő elektronikus úton, ideértve a telefaxot,

ac) személyesen átadott irat útján,

ad) kézbesítési meghatalmazott útján,

ae) a hatóság kézbesítője útján,

af) kézbesítési ügygondnok útján,

ag) hirdetményi úton, vagy

b) szóban

ba) személyesen

bb) hangkapcsolatot biztosító elektronikus úton, ideértve a telefont, vagy

c) írásbelinek nem minősíthető elektronikus úton

tart kapcsolatot az ügyféllel.

(2) Az (1) bekezdést megfelelően alkalmazni kell az ügyfél és a hatóság, valamint a hatóságok egymással történő kapcsolattartására.

(3) Több igénybe vehető kapcsolattartási forma közül a hatóság a költségtakarékosság és a hatékonyság szempontjai alapján választ, előnyben részesítve az elektronikus utat.

(4) Az első kapcsolatfelvétel alkalmával a hatóság felhívja az ügyfél figyelmét a kapcsolattartás lehetséges formáira, és tájékoztatást ad a kapcsolattartásra szolgáló elérhetőségéről, valamint a hatóság által nyújtott elektronikus tájékoztatás elérhetőségéről.

(5) Az ügyfél a választott kapcsolattartási formáról más – a hatóságnál rendelkezésre álló – formára áttérhet. A hatóság akkor tagadhatja meg az ügyfél által választott új kapcsolattartási forma alkalmazását, ha az ügyfél visszaélészerűen kívánja azt igénybe venni.

(6) Az ügyfél kapcsolattartási forma változtatása esetén nem követelheti az eljárás korábbi szakaszában készült iratok, nyilatkozatok új formában történő megküldését.

(7) Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet esetén, valamint jogszabály rendelkezése alapján bármilyen módon tarthat kapcsolatot a hatóság és az ügyfél, a kapcsolattartás időpontját és módját az iratra feljegyzéssel, vagy más módon az információ megőrzését biztosító módon rögzíteni kell.

(8) Az ügyfélre vonatkozó kapcsolattartási szabályokat az eljárás egyéb résztvevőjére is alkalmazni kell.”

(4) A Ket. 28/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28/B. § (1) Ha törvény, eredeti jogalkotói hatáskörben kiadott kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet eltérően nem rendelkezik, az ügyfél – jogszabályban meghatározott feltételekkel – jogosult elektronikus úton kapcsolatot tartani a hatósággal, kivéve, ha az az adott kapcsolattartás tekintetében nem értelmezhető.

(2) Az ügyfél akkor köteles elektronikus úton kapcsolatot tartani a hatósággal, ha azt törvény az adott ügyben vagy eljárási cselekmény vonatkozásában előírja.

(3) Törvény eltérő rendelkezése hiányában nem alkalmazható elektronikus út a 20. § (6) bekezdése és a 24. § (1) bekezdése szerinti kérelem vonatkozásában, valamint a hatóság döntésének bírósági felülvizsgálatával kapcsolatos eljárásban.

(4) A hatóság elektronikus úton tartja a kapcsolatot az ügyféllel, ha az ügyfél azt igényli, továbbá ha az ügyfél a kérelmet elektronikus úton nyújtotta be, és az alkalmazandó kapcsolattartási formáról másként nem rendelkezett.

(5) A hatóság – ahol technikai felkészültsége lehetővé teszi – jogszabályban meghatározott feltételekkel a szóbeli és az írásbelinek nem minősülő elektronikus nyilatkozaton alapuló kapcsolattartást is alkalmazza, illetve az ügyfél által alkalmazott ilyen kapcsolattartást is elfogadja, így különösen a rövid szöveges üzenet, elektronikus levél formákat. Ilyen esetben az írásban történő kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseket azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a hatóság a szóbeli és az írásbelinek nem minősülő elektronikus nyilatkozatról szükség esetén jegyzőkönyvet, egyszerűsített jegyzőkönyvet vagy hivatalos feljegyzést készít.”

(5) A Ket. 71. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a technikai lehetőségek adottak, a hatóság papír alapú kapcsolattartás esetén is elektronikusan hozza meg döntését.”

(6) A Ket. 78. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A hatóság a döntését a 28/A. § (1) bekezdésében meghatározott módon közölheti. A 71. § (7) bekezdése szerinti esetben a hatóság a nem elektronikusan kézbesítendő iratokat az elektronikus döntésről készített hiteles papír alapú másolatként kézbesíti.”

(7) A Ket. 78. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a hatóság a döntést elektronikus úton közölte, és az (1) és (2) bekezdésben meghatározott személy a döntés átvételét öt napon belül nem igazolja vissza, a hatóság másik írásbeli formában közli vele a döntést. Ilyen esetben a döntés közlésének napja a második közlés napja. Törvény vagy kormányrendelet ettől eltérően állapíthatja meg a döntés elektronikus úton való közlésének szabályait.”

(8) A Ket. a 79. §-t követően a következő 79/A. §-sal egészül ki:

„79/A. § (1) Elektronikus kapcsolattartás esetén az elektronikus nyilatkozat az alábbiak szerint kézbesítettnek minősül, feltéve, hogy a kézbesítésére biztonságos kézbesítési szolgáltatás útján kerül sor:

a) ha a kézbesítési szolgáltató a nyilatkozat kézhezvételét igazolja vissza, az átvétel napján,

b) ha a kézbesítési szolgáltató azt igazolja vissza, hogy a nyilatkozat átvételét a címzett megtagadta, az átvétel megtagadásának napján, vagy

c) ha a kézbesítési szolgáltató azt igazolja vissza, hogy a nyilatkozatot a címzett kétszeri értesítése ellenére nem vette át, a második értesítést követő ötödik munkanapon.

(2) Az ügyfélnek az elektronikus ügyintézés teljes körben vagy az érintett eljárási cselekmény vonatkozásában kizáró ügyintézési rendelkezése az elektronikus nyilatkozatra vonatkozó kézbesítési vélelem beálltát is kizárja.

(3) A biztonságos kézbesítési szolgáltatásnak nem minősülő kézbesítési megoldásokkal jogszabályban előírtak szerint igazolható a kézbesítés ténye, kézbesítési vélelem e megoldásoknál nem alkalmazható.”

(9) A Ket. X. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„X. Fejezet

Elektronikus ügyintézés

Az elektronikus ügyintézéssel kapcsolatos alapelvek

160. § (1) Az elektronikus ügyintézés szabályozásával kapcsolatos jogszabályi rendelkezések nem fogalmazhatnak meg olyan követelményt, amely valamely meghatározott műszaki megvalósítás (megoldás) alkalmazását teszi kötelezővé, ide nem értve a kormányzati célú hálózatokról szóló kormányrendeletben meghatározott kormányzati célú hírközlési szolgáltatást, valamint az állam által ingyenesen biztosított szolgáltatások igénybe vételét. Ezen túlmenően a jogszabályok a műszaki megvalósítás módjától független követelményeket kell, hogy tartalmazzanak (technológiasemlegesség).

(2) Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a hatóság nem elektronikus kapcsolattartás esetén is jogosult az eljárást vagy annak eljárási cselekményeit elektronikus ügyintézés keretében lefolytatni, az ügyféllel való kapcsolattartás során ilyen esetben is az ügyfél ügyintézési rendelkezését figyelembe véve köteles eljárni.

A szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatás bejelentése és engedélyezése, nyújtásának általános feltételei

161. § (1) Ha a szabályozott ügyintézési szolgáltató nem hatóság, vagy a hatóság a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatást más hatóság számára is biztosítja, vagy a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatást nem csak saját ügyfelei számára biztosítja,

tesz, vagy az ügyfél az ügyintézési rendelkezése szerint az adott hatósággal meg kívánt osztani.

(3) Az ügyfél ügyintézési rendelkezésében nyilatkozhat úgy, hogy az eljárást lefolytató hatóság elektronikus úton időszakonként összesítve tájékoztassa az ügyfelet érintően lezajlott, jogszabályban meghatározott eljárási cselekményekről, feltéve, hogy az adott hatóság ezt a szolgáltatást biztosítja. Ha az ügyfél kéri, a nyilvántartó szerv a tájékoztatást a hatóságok nevében együttesen adja meg az ügyfélnek.

(4) Az ügyfél ügyintézési rendelkezésében nyilatkozhat úgy, hogy az adatainak változásáról a nyilvántartó szerv az ügyintézési rendelkezésben meghatározott hatóságot automatikusan vagy az ügyfél eseti előzetes hozzájárulásával elektronikus úton értesítse. A hatóság a nyilvántartó szerv általi szabályszerű értesítés esetén az ügyfél adatait a változásnak megfelelően módosítja, és erről a nyilvántartó szervet és az ügyfelet értesíti.

Azonosítás

163. § (1) A hatóság vagy felügyeleti szerve az azonosítási szolgáltatás által teljesített biztonsági szinteket figyelembe véve, a biztonsági kockázatokkal arányos védelmet biztosítva valamennyi ügyfélre egységesen határozza meg, hogy az elektronikus ügyintézési folyamat során az ügyfél legalább milyen biztonsági szint szerint azonosíthatja magát. Kormányrendelet az államigazgatási és rendvédelmi szervek vonatkozásában ettől eltérően rendelkezhet.

(2) Az ügyfél az ügyintézési rendelkezésben jogosult a kívánt biztonsági szintnél magasabb biztonsági szintű azonosítási módot választani a hatóság által használt azonosítási szolgáltatások közül.

(3) Az ügyfél ügyintézési rendelkezésében az (1) bekezdés szerint meghatározott kívánt biztonsági szintnél – saját kockázatára – alacsonyabb biztonsági szintű azonosító módot is választhat, ha ezt – az ügyintézés kockázattal arányos biztonsága, különösen a személyes adatok védelme érdekében – az adott ügyfajta vonatkozásában törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki.

(4) Az azonosítási szolgáltató – ha nem azonos a hatósággal – a hatóság számára jelzi, hogy az általa átadott adatot vagy nyilatkozatot milyen biztonsági szintnek megfelelően ellenőrizte.

Az azonosítási szolgáltató e tájékoztatást az azonosítással kapcsolatos eljárásrendjét beazonosító – a hatóság számára elérhető – iratra hivatkozással is megadhatja.

164. § Az ügyfél személyes megjelenése esetén a hatóság a természetes személy azonosítását az alábbiak szerint elektronikus út alkalmazásával is elvégezheti:

a) a természetes személy hatóságnál, közhiteles nyilvántartásban vagy a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványban elektronikusan tárolt képmásával, írásképpével vagy más biometrikus adataival összevetve, vagy

b) az elektronikus ügyintézési eljárásban használható azonosítás útján.

Kézbesítési szolgáltatás

165. § (1) A kézbesítési szolgáltatást nyújtó személy vagy szervezet (a továbbiakban: kézbesítési szolgáltató) jogszabályban meghatározott módon közreműködik a döntések és más elektronikus nyilatkozatok (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: üzenet) kézbesítésében.

(2) Ha a hatóság által használt kézbesítési szolgáltatás nem biztonságos kézbesítési szolgáltatás, a hatóság elektronikus kézbesítést akkor alkalmazhat, ha a címzett ügyintézési rendelkezésében vagy külön nyilatkozatában (külön megállapodásban vagy az eljárás során) az ilyen módon történő kézbesítéshez hozzájárult. Ilyen esetben az üzenet akkor tekinthető kézbesítettnek, ha az ügyfél nyilatkozik az üzenet fogadásáról. A döntések közlésére kizárólag biztonságos kézbesítési szolgáltatás alkalmazható.

Biztonságos elektronikus igazolási szolgáltatás

166. § (1) A biztonságos elektronikus igazolási szolgáltatás során a szolgáltató az igazolásban foglalt tény, állapot, jogosultság vagy más adat (a továbbiakban: az igazolt adat) fennállásáról jogszabályban meghatározottak szerint hitelesített elektronikus igazolást állít ki.

(2) A szolgáltató köteles az igazolt adat valódiságáról vagy az igazolt adat alapjául szolgáló papíralapú vagy elektronikus igazolás hitelességéről jogszabályban meghatározott módon meggyőződni.

(3) A szolgáltató az elektronikus igazolás kiállítása alapjául más által kiállított igazolást csak közokirati formában fogadhat el.

(4) A hatóság az elektronikus igazolást köteles befogadni, ha az elektronikus igazolást közhiteles elektronikus nyilvántartást vezető szerv vagy a Kormány által biztonságos elektronikus igazolási szolgáltatás nyújtására kijelölt szolgáltató állította ki. Az igazolás befogadása nem jelenti azt, hogy a hatóság az elektronikus igazolás tartalmával kapcsolatosan az adott eljárás szerint irányadó bizonyítási szabályokat mellőzni volna köteles.

Iratérvényességi nyilvántartás

167. § (1) Az iratérvényességi szolgáltatás keretében a szolgáltató lehetővé teszi, hogy az igénybe vevő birtokában lévő hiteles papír alapú vagy elektronikus okiratok hitelességét, illetve – amennyiben erre adatok rendelkezésre állnak – tartalmát ellenőrizze.

(2) A másolatkészítő aláírása és bélyegzőlenyomata nélkül is az eredeti okirattal azonos bizonyító ereje van az elektronikus okiratról jogszabályban kijelölt szervezet által jogszabályban meghatározott eljárásban kibocsátott papír alapú másolatnak, feltéve, hogy az okirat a jogszabályban meghatározott szerv által vezetett iratérvényességi nyilvántartásban szerepel.

(3) Az iratérvényességi szolgáltatás igénybe vevője az iratérvényességi nyilvántartásban rögzíti az általa kiállított okiratoknak a szolgáltató által meghatározott egyes adatait, illetve tartalmi elemeit. Az iratérvényességi nyilvántartás nyilvánosan elérhető, abban bárki ellenőrizheti a birtokában lévő, a nyilvántartásban rögzített okiratnak a nyilvántartásban elérhető adatait, valamint adott esetben az okirat hitelességét is.

Az elektronikus ügyintézés során az elektronikus iratok kezelésével kapcsolatos sajátos
feltételek

167/A. § (1) Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a hatóság papír alapon beérkező irat esetén is jogosult az eljárását a papíralapú irat elektronikus másolata alapján folytatni, ha a papíralapú iratról elektronikus úton történő másolat készítésének jogszabályban foglalt követelményeit teljesíti.

(2) Ha az elektronikus ügyintézés során egyes eljárási cselekmények teljesítéséhez elektronikus iratot az ügyfél rendelkezése vagy jogszabály alapján nem lehet felhasználni, és az adott elektronikus irat információtartalma papír alapon megjeleníthető, a hatóság az eljárási cselekmény teljesítéséhez az elektronikus iratról jogszabályban meghatározottak szerint papíralapú kiadmányt vagy másolatot készíthet.

(3) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, a hatóság jogosult az olyan papíralapú irat selejtezésére, amelyet elektronikus irattá alakított, feltéve, hogy

a) az eljárást lezáró döntés két éven túl jogerőssé vált, és határozat esetén ezen két éves időtartam alatt nem kérték annak bírósági felülvizsgálatát vagy újrafelvételét, és a hatóság tudomása szerint a határozattal szemben alkotmányjogi panaszt nem nyújtottak be, és az átalakított papíralapú irat elektronikus másolatának megőrzését a hatóság biztosítja, vagy

b) Az irat tartalmát valamely más iratba belefoglalmazták, amely iratot a selejtezendő irat készítője igazolhatóan megismert, és a legalább 60 napos kifogásolási időszak alatt eltérésre vonatkozó kifogással nem élt.

Az állam által kötelezően biztosítandó szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások

168. § (1) Az alábbi szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatásokat a Kormány köteles biztosítani:

a) az ügyfél ügyintézési rendelkezésének nyilvántartása,

b) az ügyfél időszaki értesítése az elektronikus ügyintézési cselekményekről,

c) az ügyfél adataiban bekövetkező változás átvezetése,

d) összerendelési nyilvántartás szolgáltatás,

e) azonosítási szolgáltatás természetes személy ügyfelek részére,

f) biztonságos kézbesítési szolgáltatás,

g) elektronikus dokumentumtárolási szolgáltatás,

h) biztonságos elektronikus igazolási szolgáltatás,

i) hitelesítésszolgáltatás,

j) a hatóság nyilatkozattételével kapcsolatos elektronikus igazolás szolgáltatása,

k) adatelérési felület biztosításával kapcsolatos szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatás,

l) elektronikus tájékoztatási szolgáltatás, valamint

m) jogszabályban kötelezően nyújtandóként előírt további szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások.

(2) Jogszabály egyes szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások nyújtását más szervek számára is előírhatja.

Az elektronikus tájékoztatás

169. § (1) A hatóság és a 38/A. § szerinti közreműködő hatóság által az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény szerint nyújtott elektronikus tájékoztatás – az ott meghatározott adatokon túl – tartalmazza

a) az ügyek intézése során az elektronikus ügyindítási vagy ügyintézési lehetőségekről, az elektronikus kapcsolattartásról, így különösen a központi szolgáltatások igénybevételének feltételeiről, a szükséges kérelem és más beadvány, nyomtatvány, űrlap, informatikai alkalmazás elérhetőségéről, alkalmazásáról szóló tájékoztatást, és

b) az elektronikus kapcsolattartás technikai szabályairól és az üzemzavarról szóló tájékoztatást.

(2) A hatóság és a 38/A. § szerinti közreműködő hatóság köteles arról gondoskodni, hogy a közzétett információk hitelesek, pontosak, naprakészek és az interneten keresztül folyamatosan hozzáférhetőek legyenek.

(3) A hatóság és az integrált ügyfélszolgálati iroda az ügyfelek személyes megjelenéséhez kötött hatósági ügyek intézését elektronikus úton vagy telefonon történő előzetes időpontfoglalással teszi lehetővé.

(4) A hatóság köteles biztosítani, hogy az általa az elektronikus ügyintézésel kapcsolatosan elektronikus úton közzétett és automatikusan elérhető tájékoztatás legalább egy éven belül közzétett tartalma visszakereshető legyen, és arról kérelemre bárki másolatot kapjon.

(5) A számítógépes rendszerrel lefolytatott eljárási cselekmények köréről a hatóság köteles részletes tájékoztatást közzétenni, automatikus döntés esetén a döntési algoritmusokat is nyilvánosságra hozva.

Hatósági szolgáltatás

169/A. § (1) Jogszabályban arra feljogosított hatóság, valamint az integrált ügyfélszolgálati iroda az ügyfél számára jogszabályban meghatározott eljárások tekintetében

a) ügyintézési lehetőséget biztosít más hatóságok hatáskörébe tartozó eljárásokra, ahol a jogszabály erre feljogosítja és a hatóságok informatikai rendszerei ezt lehetővé teszik,

b) az ügyfél nevében, jogszabályban meghatározott feltételek esetén a közhiteles nyilvántartásokból történő adatszolgáltatási, másolatkészítési kérelmet terjeszthet elő, illetve a hatóság nevében ilyen igazolást adhat ki,

c) a személyes és különleges adatok védelmére vonatkozó szabályokra figyelemmel az ügyfél nevében hatósági bizonyítvány kiállítását kérheti, illetve hatósági bizonyítványt állíthat ki.

(2) Az integrált ügyfélszolgálati iroda az (1) bekezdésben megjelölt hatósági szolgáltatásokon túl az ügyfél számára

a) más hatóságok elektronikus tájékoztatásához, illetve elektronikus kapcsolattartási rendszeréhez történő hozzáférést biztosíthat, valamint

b) az ügyfél azonosítását követően egyedi hatósági ügye intézéséhez internetes kapcsolati lehetőséget, szakmai és informatikai segítséget nyújthat.

(3) Jogszabályban arra feljogosított szervezet az ügyfél számára az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában és a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott hatósági szolgáltatást biztosíthatja.

(4) Az (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjában és a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában meghatározott hatósági szolgáltatás teljesítésére jogszabály az érintett hatóságok számára soronkívüliséget vagy rövidített ügyintézési határidőt is megállapíthat.”

(10) A Ket. 171. § (2) bekezdése nyitó szövegrésze helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A (3)–(10) bekezdésben foglalt kivétellel”

(11) A Ket. 171. §-a a következő (8)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(8) E törvénynek a Módtv. 42. §-ával megállapított, az elektronikus kapcsolattartásra és elektronikus ügyintézésre vonatkozó rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

(9) A Módtv. 42. §-ának hatálybalépésekor már nyújtott nem engedélyköteles elektronikus ügyintézési szolgáltatások tekintetében e törvénynek a Módtv. 42. §-ával megállapított rendelkezéseit 2013. január 1-jétől kell alkalmazni. Az ilyen szolgáltatásokat a felügyeletnek 2013. január 1-jéig kell bejelenteni.

(10) A Módtv. 42. §-ának hatályba lépésekor már nyújtott engedélyköteles elektronikus ügyintézési szolgáltatás 2013. január 1. napjától akkor folytatható, ha a szolgáltatást nyújtó az e törvény szerinti engedélyt eddig az időpontig megszerezte.”

(12) A Ket. 172. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„172. § E törvény alkalmazásában:

a) elektronikus igazolás: valamely tény, állapot vagy egyéb adat, illetve az ügyfél adatainak vagy jogainak igazolására szolgáló elektronikus okirat, amelyet a hatóság vagy más szervezet abból a célból állít ki, hogy az abban foglaltakat e törvény hatálya alá tartozó eljárásban az ügyfél vagy a hatóság felhasználja,

b) elektronikus levél: az egyedi levelezési címek között levelezőprogram segítségével küldhető és fogadható adategyüttes,

c) elektronikus ügyintézés: azok az eljárási cselekmények, amelyek során az ügyfél vagy az ügyintézését biztosító szerv elektronikus nyilatkozatot tesz, vagy az ügyintézését biztosító szerv az ügyfél vagy más ügyintézését biztosító szerv nem elektronikus nyilatkozatát elektronikus nyilatkozattá alakítja át és azt az eljárás során felhasználja,

d) elektronikus ügyintézéssel kapcsolatos szolgáltatás:

da) a hatóság által az elektronikus ügyintézés megvalósítása érdekében kialakított informatikai háttér tekintet nélkül arra, hogy az informatikai háttér biztosítása során harmadik fél szolgáltatásait igénybe vette-e és milyen mértékben, vagy

db) a *da)* pontban meghatározott eseten kívül jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet által a hatóság vagy az ügyfél számára az elektronikus ügyintézés megvalósítása vagy

használata érdekében ingyenesen vagy ellenérték fejében nyújtott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás,

e) *az eljárás egyéb résztvevői*: a tanú, a hatósági tanú, a szakértő, a tolmács, a szemletárgy birtokosa, az ügyfél képviselője és a hatósági közvetítő,

f) *életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet*: egy vagy több embert az élet elvesztésével, illetve a testi épség vagy az egészség súlyos károsításával, továbbá a természeti vagy az épített környezet, valamint az anyagi javak jelentős vagy helyrehozhatatlan károsodásával közvetlenül fenyegető rendkívüli helyzet, állapot vagy esemény, amelynek megelőzése vagy káros hatásainak elhárítása hatósági intézkedést igényel,

g) *hivatás gyakorlásához kötött titok*: különösen az orvosi, ügyvédi, közjegyzői, lelkészi-egyházi személyi hivatás gyakorlásához kötött titok,

h) *hozzátartozó*: az egyeneságbeli rokon és annak házastársa; az örökbe fogadó és a nevelőszülő; az örökbe fogadott és a nevelt gyermek; a testvér, a házastárs, az élettárs; a házastársnak, az élettársnak egyeneságbeli rokona, testvére és a testvér házastársa,

i) *irat, okirat, közokirat, magánokirat*: a Polgári perrendtartásról szóló törvény szerinti irat, okirat, közokirat és magánokirat,

j) *szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatás*: az alábbi elektronikus ügyintézéssel kapcsolatos szolgáltatások:

1. az ügyfél ügyintézési rendelkezésének nyilvántartása,
2. az ügyfél időszaki értesítése az elektronikus ügyintézési cselekményekről,
3. az ügyfél adataiban bekövetkező változás átvezetése,
4. összerendelési nyilvántartás vezetése,
5. azonosítási szolgáltatás,
6. kézbesítési szolgáltatás,
7. elektronikus dokumentumtárolási szolgáltatás,
8. hitelesítésszolgáltatás,

9. nyilatkozattételi jogosultsággal kapcsolatos elektronikus igazolás szolgáltatása,
10. hozzáférés az elektronikus iratkezelő rendszeréhez,
11. hozzáférés olyan elektronikus nyilvántartások adataihoz, amely elektronikus nyilvántartás adatait jogszabály alapján más közigazgatási szerv, bíróság vagy ügyészség is jogosult előzetes döntés nélkül vagy teljes mértékben automatizálható döntést követően megismerni, és abból adatszolgáltatást kérni,
12. hozzáférés az adott informatikai rendszer működésével kapcsolatos adatokhoz a közigazgatás működésének optimalizálását végző központi informatikai rendszerek felé,
13. elektronikus irat hiteles papíralapú irattá alakítása,
14. papíralapú irat átalakítása hiteles elektronikus irattá,
15. elektronikus iratról hiteles elektronikus másolat készítése,
16. elektronikus iratról hiteles, más formátumú elektronikus másolat készítése,
17. elektronikus iratok kezelése, nyilvántartása,
18. a hatóság informatikai rendszeréhez automatikus adatelérési felület (hozzáférés) biztosítása más hatóság számára,
19. biztonságos elektronikus igazolási szolgáltatás,
20. iratellenőrzési szolgáltatás,
21. elektronikus tájékoztatási szolgáltatás,
22. elektronikus formában tett nyilatkozat személyhez rendelése, valamint
23. az e törvényben vagy e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatásként nevesített további elektronikus ügyintézéssel kapcsolatos szolgáltatás,

k) szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltató:

ka) a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások elemeit saját ügyfelei számára nyújtó, illetve saját belső működése körében biztosító hatóság,

kb) a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatást más hatóság ügyfelei számára is nyújtó hatóság,

kc) a hatóságnak nem minősülő olyan személy, aki a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatást ügyfelek vagy hatóságok számára ingyenesen vagy ellenérték fejében elérhetővé teszi,

l) *törvény által védett titok:* a minősített adat, továbbá az üzleti, a bank-, a biztosítási, az értékpapír-, a pénztártitok, valamint a magántitok,

m) *ügyintézési rendelkezés:* az ügyfélnek az elektronikus ügyintézéssel kapcsolatos, jogszabályban meghatározott tartalmú, a jogszabályban rendszeresített űrlap szerinti formában tett és a jogszabályban kijelölt szerv (a továbbiakban: nyilvántartó szerv) által nyilvántartásba vett rendelkezése,

o) *üzemzavar:* az ügyfél és a hatóság, valamint a hatóságok egymás közötti elektronikus úton történő kapcsolattartása során felmerült, az elektronikus kapcsolattartás eszközéül használt informatikai rendszer átmeneti vagy tartós meghibásodása, valamint karbantartásának időtartama, ami miatt az informatikai rendszerek nem tudják biztosítani az elektronikus tájékoztatást, az elektronikus úton történő kapcsolattartást, valamint az elektronikus irat feltöltését, letöltését, továbbítását.”

(13) A Ket. a következő 175. §-sal egészül ki:

„175. § (1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben jelölje ki

a) az elektronikus ügyintézési felügyeletet,

b) az ügyintézési rendelkezést nyilvántartó szervet,

c) az állam által kötelezően nyújtandó szabályozott ügyintézési szolgáltatások szolgáltatóit.

(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza

a) az elektronikus ügyintézés és az elektronikus kapcsolattartás részletes szabályait,

- b) a szabályozott ügyintézési szolgáltatás igénybe vételének részletes szabályait,
- c) az elektronikus ügyintézési felügyelet hatáskörét és eljárását,
- d) a hatóság azonosításával kapcsolatos részletes követelményeket,
- e) az elektronikus iratok kezelésével és megőrzésével kapcsolatos sajátos követelményeket,
- f) a biztonsági szintek meghatározásának szabályait és az elfogadott biztonsági szintek meghatározását a hatóság esetén,
- g) a kormányzati hitelesítésszolgáltató működésének részletes szabályait, valamint
- h) az elektronikus ügyintézés céljaira felhasználható elektronikus aláírásokra, az elektronikus aláíráshoz tartozó tanúsítványokra, illetve az azokkal összefüggésben nyújtott elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatásokra vonatkozó sajátos követelményeket.

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza

- a) az írásbelinek nem minősülő elektronikus nyilatkozat írásbelinek minősülő elektronikus nyilatkozattá történő átalakításának, elektronikus iratról hiteles papíralapú kiadmány vagy másolat készítésének, papíralapú iratról hiteles elektronikus másolat készítésének részletes szabályait,
- b) az ügyintézési rendelkezés vételének és nyilvántartásba vételének részletes szabályait,
- c) az azonosítási hibából eredő kockázat és a biztonsági szintek közötti kapcsolatot, az azonosítási hiba bekövetkezéséből származó lehetséges kár jellege és súlyosságának mérlegelése során figyelembe veendő részletes szempontokat,
- d) a szabályozott ügyintézési szolgáltatásnyújtás részletes eljárási rendjét, valamint a szabályozott ügyintézési szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szervezési feltételeket,
- e) a szabályozott ügyintézési szolgáltató által teljesítendő személyi és pénzügyi feltételeket, valamint
- f) az elektronikus ügyintézési szolgáltatás engedélyezéséért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, valamint a díj megfizetésével, beszedésével, kezelésével, nyilvántartásával és csökkentésével kapcsolatos szabályokat.

(4) Felhatalmazást kap az informatikáért felelős miniszter, hogy az elektronikus közigazgatásért felelős miniszterrel egyetértésben a technikai előírásokat igénylő szabályozott ügyintézési szolgáltatások részletes műszaki, technikai feltételeit rendeletben állapítsa meg.”

43. §

A Ket. 71. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában, ha az ügyfél kérelme jog megszerzésére irányul és ellenérdekű ügyfél az első fokú eljárásban nem vett részt,

a) az ügyfelet megilleti a kérelmezett jog gyakorlása, ha a hatóság az előírt határidőben nem hoz döntést,

b) a szakhatóság hozzájárulását megadottnak kell tekinteni, ha a szakhatóság az előírt határidőn belül nem ad ki állásfoglalást.”

44. §

(1) A Ket. 9. § (1) bekezdésében az „A Magyar Köztársaságban” szövegrész helyébe a „Magyarországon” szöveg, 18. § (1) bekezdésében az „a Magyar Köztársaság” szövegrész helyébe a „Magyarország” szöveg, 18. § (2) bekezdésében az „a Magyar Köztársaság” szövegrész helyébe a „Magyarország” szöveg, 27. § (1) bekezdésében az „a Magyar Köztársaságnak” szövegrész helyébe a „Magyarországnak” szöveg, 28. § (1) bekezdés a) pontjában az „a Magyar Köztársaság” szövegrész helyébe a „Magyarország” szöveg, 94. § (2) bekezdés a) pontjában az „autonóm államigazgatási szerv vagy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete” szövegrész helyébe az „autonóm államigazgatási szerv vagy önálló szabályozó szerv” szöveg, 100. § (1) bekezdés d) pontjában az „a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke, autonóm államigazgatási szerv” szövegrész helyébe az „autonóm államigazgatási szerv, önálló szabályozó szerv” szöveg, 109. § (2) bekezdésében az „a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke, autonóm államigazgatási szerv vagy” szövegrész helyébe az „autonóm államigazgatási szerv, önálló szabályozó szerv” szöveg, 117. § (1) és (2) bekezdésében az „alkotmányellenessé” szövegrész helyébe az „alaptörvényellenessé” szöveg, 117. § (2) bekezdésében az „alkotmányellenes” szövegrész helyébe az „alaptörvény-ellenes” szöveg lép.

(2) A Ket. 114. § (2) bekezdésében az „óvás” szövegrész helyébe a „felhívás” szöveg, 114. § (5) bekezdésében az „intézkedés” szövegrész helyébe a „felhívás” szöveg, 148. § (2) bekezdés *d)* pontjában az „óvásban” szövegrész helyébe az „ügyészi felhívásban” szöveg lép.

45. §

A Ket. 3. § (2) bekezdés *a)* pontjában a „rendeli el” szövegrész helyébe az „indítja meg” szöveg, 13. § (2) bekezdés *d)* pontjában a „segédeszközök” szövegrész helyébe a „segédeszközök és egészségügyi technológiák” szöveg, 15. § (7) bekezdésében az „Az” szövegrész helyébe a „Ha eziránt kétség merül fel, az” szöveg, 18. § (1) bekezdésében a „törvény” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 20. § (3) bekezdésében az „az ügyben irányadó ügyintézési határidőn belül” szövegrész helyébe a „soron kívül” szöveg, 29. § (6) bekezdésében a „törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 29. § (10) bekezdésében a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 29/A. § (1) bekezdésében az „intézkedésként” szövegrész helyébe az „intézkedésként az erre okot adó körülmények felmerülésétől számított öt napon belül” szöveg, 33. § (5) bekezdésében az „illetve az eljárás hivatalból történő megindításának” szövegrész helyébe a „hivatalbóli eljárás esetén az első eljárási cselekmény elvégzésének” szöveg, 37. § (3) bekezdésében az „ügyfél a” szövegrész helyébe az „ügyfél a tartalmilag hiánytalan” szöveg, a „formanyomtatványon” szövegrész helyébe a „formanyomtatványon vagy elektronikus úrlapon” szöveg, 48. § (3) bekezdésében a „törvény” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 51. § (4) bekezdésében az „adatszolgáltatást” szövegrész helyébe az „adatszolgáltatást hivatalból folytatott eljárásban” szöveg, 53. § (5) bekezdésében a „(3) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(3), valamint a (4a)–(4c) bekezdésben, továbbá az 54. § (5)–(6) bekezdésében” szöveg, 63. § (1) bekezdés *b)* pontjában a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 65. § (8) bekezdésében a „Törvény vagy kormányrendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, 74. § (3) bekezdésében a „rendelték el” szövegrész helyébe az „indították meg” szöveg, az „elrendeléséről” szövegrész helyébe a „megindításáról” szöveg, 74. § (5) bekezdésében a „Törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet” szövegrész helyébe a „Jogszabály” szöveg, 80. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében a „törvény” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 80. § (2) bekezdésében az „A hirdetménynek tartalmaznia kell” szövegrész helyébe az „A hirdetmény tartalmazza” szöveg, 80. § (3) bekezdésében a

„bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, a „– ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a hirdetmény a következő adatokat tartalmazza” szövegrész helyébe az „a hirdetmény tartalmazza” szöveg, 80/A. § (1) bekezdés *d*) pontjában a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg, 81. § (2) bekezdésében az „ötödik munkanapon” szövegrész helyébe a „tizenötödik napon” szöveg, 81. § (4) bekezdésében a „tizedik munkanapon” szövegrész helyébe a „tizenötödik napon” szöveg, 82. § (1) bekezdésében a „törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet” szövegrész helyébe a „jogszabály” szöveg, 85. § (1) bekezdésében a „törvényben, kormányrendeletben vagy önkormányzati rendeletben” szövegrész helyébe a „jogszabályban” szöveg, 86. § (4) bekezdésében a „Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, az” szövegrész helyébe az „Az” szöveg, 86. § (5) bekezdésében a „Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az” szövegrész helyébe az „Az” szöveg, 115. § (1) bekezdés *b*) pontjában a „törvény” szövegrész helyébe a „törvény vagy kormányrendelet” szöveg, 121. § (1) bekezdés *e*) pontjában a „határozatképes” szövegrész helyébe a „jogszabályszerűen megalakítva, nem volt határozatképes” szöveg, 121. § (1) bekezdés *f*) pontjában a „111. § (2)” szövegrész helyébe a „109. § (3) és (4)” szöveg, 174. § (1) bekezdés *g*) pontjában a „bekezdés alapján ügyfélnek minősülő” szövegrész helyébe a „bekezdésében meghatározott” szöveg lép.

46. §

A Ket. 20. § (5) bekezdésében a „harminc” szövegrész helyébe a „huszonegy” szöveg, 33. § (1) bekezdésében a „harminc” szövegrész helyébe a „huszonegy” szöveg, 33. § (7) bekezdésében a „harminc” szövegrész helyébe a „huszonegy” szöveg, 117. § (3) bekezdésében a „harminc” szövegrész helyébe a „huszonegy” szöveg, 117. § (5) bekezdésében a „harminc” szövegrész helyébe a „huszonegy” szöveg lép.

47. §

Hatályát veszti a Ket. 12. § (3) bekezdés *c*) pontjában az „, a megyei jogú város kerületi hivatalának vezetője” szövegrész, 13. § (2) bekezdés *f*) pontja, 19. § (2) bekezdésében az „a részönkormányzat testületére,” szövegrész, 20. § (5) bekezdésében az „a részönkormányzat testülete,” szövegrész, 25. § (2) bekezdésében az „, a megyei jogú város kerületi hivatalának vezetője pedig a megyei jogú város” szövegrész, 47. § (3) bekezdésében az „a megyei jogú város kerületi hivatalának vezetője a megyei jogú város területéről,” szövegrész.

48. §

Hatályát veszti a Ket. 4. § (2) bekezdésében az „az ügyfélnek” szövegrész, 13. § (2) bekezdés e) pontjában az „és bejelentési” szövegrész, 13. § (2) bekezdésének – a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény módosításáról szóló 2011. évi ... törvény 18. §-ával megállapított – g) pontja, 16. § (1) bekezdés a) pontjában a „vagy folytatott” szövegrész, 19. § (1) bekezdésében a „Törvény eltérő rendelkezése hiányában jogszabály a hatóság szervezeti egységére hatáskört nem telepíthet.” szövegrész, 19. § (2) bekezdésében a „törvényben meghatározottak szerint létrehozott” szövegrész, 20. § (5) bekezdésében az „az ügyfél kérelmére vagy hivatalból” szövegrész és az „illetve a testület legközelebbi ülésén,” szövegrész, 23. § (1) bekezdésében a „hivatalból vagy kérelemre” szövegrész, 26. § (3) bekezdésében a „vagy folytatott” szövegrész, 29. § (4) bekezdés c) pontja, 29. § (9) bekezdésében az „a 28/C. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott szabályok szerint” szövegrész, 33. § (8) bekezdésében a „– ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik –” szövegrész, 48. § (2) bekezdésében a „ , továbbá az eljárási cselekmény megisméltése miatti többletköltség megfizetésére kötelezhető” szövegrész és az „és nem kötelezhető a többletköltség viselésére” szövegrész, 48. § (6) bekezdésében az „ , és kötelezhető a többletköltség megfizetésére” szövegrész, 50. § (1) bekezdésében a „hivatalból vagy kérelemre” szövegrész, 61. § (1) bekezdésében az „és az okozott többletköltségek megtérítésére kötelezi” szövegrész, 63. § (4) bekezdésében az „A közmeghallgatás lefolytatásáról készített hangfelvétel, valamint a kép- és hangfelvétel a (3) bekezdés a)–b) pontjában felsoroltakat tartalmazza.” szövegrész, 77. § (1) bekezdésében a „Ha a módosításhoz a másik fél nem járul hozzá, vagy a felek között vita van a módosítás törvényi feltételei tekintetében, akkor a közigazgatási ügyekben eljáró bíróságtól kérhető a szerződés módosítása vagy megszüntetése.” szövegrész, 81/A. § (1) bekezdésében a „kérelemre vagy hivatalból” szövegrész, 83. § (1) bekezdésében a „Törvény kivételes esetben lehetővé teheti, hogy a hatóság a hatósági bizonyítvány kiadása helyett a hatósági nyilvántartásba bejegyzett adatok alapjául szolgáló iratról adjon ki másolatot.” szövegrész, 85. § (2) bekezdése, 86. § (2) bekezdésében a „– ha jogszabály eltérően nem rendelkezik –” szövegrész, 107. § (3) bekezdésében az „a 109. §-ban foglaltaknak megfelelően” szövegrész, 110. §-a, 111. §-a, 172. § e) pontja.

24. *A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény módosítása*

49. §

(1) A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A hatóság közigazgatási hatósági ügyben hozott végzése ellen az ügyfél, továbbá a kifejezetten rá vonatkozó végzés esetében az eljárás egyéb résztvevője a végzés bírósági felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással, a végzés közlésétől számított harminc napon belül kezdeményezheti.

(2) A bírósági felülvizsgálattal megtámadható végzés ellen benyújtott kérelem tárgyában a megyei bíróság – ha az ügyben hozott határozat felülvizsgálata a munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik, a munkaügyi bíróság – nemperes eljárásban végzéssel határoz.

(3) A bíróság a feleket a szükségeshez képest meghallgathatja.

(4) A bíróság lényeges eljárási szabálysértés megállapítása esetén a közigazgatási végzést hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra vagy az eljárás folytatására kötelezi. Törvény rendelkezhet úgy is, hogy meghatározott közigazgatási hatósági ügyben a bíróság a közigazgatási döntést megváltoztathatja. A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs.”

(2) A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 19. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) E törvénynek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi ... törvény 49. §-ával megállapított rendelkezéseit a módosítások hatálybalépését követően indult közigazgatási hatósági ügyben hozott végzés felülvizsgálata iránti eljárásban kell alkalmazni.”

25. *Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII.
törvény módosítása*

50. §

(1) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 5. § (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az igazságügyi szakértő vagy a társaság az elektronikus kézbesítést vállalja, az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóság az elektronikus kézbesítéshez szükséges természetes személyazonosító adatokat (név, születési hely és idő, anyja neve) a megkereső bíróság, ügyészség, közigazgatási szerv, illetve más hatóság (a továbbiakban: hivatalos szerv) részére átadja.

(5) A külön jogszabályban megjelölt, biztonságos kézbesítési szolgáltatást működtető szervezet – megkeresésre – a természetes személyazonosító adatok alapján a biztonságos kézbesítési szolgáltatásról szóló jogszabály szerinti, kapcsolattartáshoz szükséges azonosítókat az elektronikus kézbesítés érdekében a hivatalos szerv részére átadja.”

(2) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 16. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az igazságügyi szakértő a szakvéleményt – a kirendelő hatóság intézkedésének megfelelően – írásban, szóban vagy elektronikus kézbesítés útján terjeszti elő.”

(3) Az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény 16. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az igazságügyi szakértő az elektronikus kézbesítés útján benyújtott szakvéleményben köteles nevét és nyilvántartási számát feltüntetni, és azt elektronikus úton, a külön jogszabályban meghatározott biztonságos elektronikus kézbesítési szolgáltatás útján kézbesíteni.”

26. *Az adózás rendjéről szóló törvény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról és módosításáról, valamint egyes adótörvények módosításáról szóló 2005. évi CLXIII. törvény módosítása*

51. §

Az adózás rendjéről szóló törvény egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról és módosításáról, valamint egyes adótörvények módosításáról szóló 2005. évi CLXIII. törvény 1. § (2) bekezdésében az „a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 172. § j) pontja szerinti Központi Elektronikus Szolgáltató Rendszer igénybevételével” szövegrész helyébe az „az erre a célra üzemeltetett informatikai rendszer útján” szöveg, az „a Kormányzati Portálon keresztül” szövegrész helyébe az „az erre a célra üzemeltetett informatikai rendszer útján” szöveg, 1. § (5) bekezdésében a „Ket. 172. § j) pontja szerinti Központi Elektronikus Szolgáltató Rendszer” szövegrész helyébe a „(2) bekezdésben hivatkozott informatikai rendszer” szöveg lép.

27. *A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása*

52. §

(1) A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 3. § (2) bekezdése a következő *m*) ponttal egészül ki:

[A miniszter feladata:]

„*m*) a transzeurópai hagyományos és nagysebességű vasúti rendszerekre vonatkozó, a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő átjárhatósági műszaki előírásokban szabályozott esetekben a tagállam nevében az Európai Unió Bizottsága értesítése.”

(2) A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény 80. § (1) bekezdés *q*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a 80. § (1) bekezdése a következő *r*) ponttal egészül ki:

[A közlekedési hatóság feladat- és hatáskörébe tartozik:]

„q) a transzeurópai hagyományos és nagysebességű vasúti rendszerekre vonatkozó, a kölcsönös átjárhatóságot lehetővé tevő átjárhatósági műszaki előírásokban a hatósági engedélyezési és ellenőrzési feladatok ellátása,

r) mindazon feladatok ellátása, amelyeket jogszabály a feladatkörébe utal.”

28. *A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi*

LIII. törvény módosítása

53. §

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 2. § (2) bekezdés a) és b) pontjában a „miniszter” szövegrészek helyébe a „hatóság” szöveg lép.

54. §

Hatályát veszti a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 11. §-a és az azt megelőző alcím.

29. *A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosítása*

55. §

Hatályát veszti a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 12. § (5) bekezdésében az „az elektronikus kapcsolattartást lehetővé tevő jogszabályban meghatározott eltérésekkel” szövegrész.

30. *Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény
módosítása*

56. §

Hatályát veszti az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 251/D. § (1) bekezdésében az „a központi elektronikus szolgáltató rendszeren kívüli” szövegrész.

31. *Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló
2009. évi XXXVII. törvény módosítása*

57. §

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 27. § (2) bekezdés *h)* pontjában a „vízgazdálkodásért” szövegrész helyébe a „vízügyi igazgatási szervek irányításáért” szöveg lép.

32. *A bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió
tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott
ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus
adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása*

58. §

Hatályát veszti a bünyügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünyügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 73. § (5) bekezdésében az „a központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül” szövegrész.

33. *A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény
módosítása*

59. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 16. § (5) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(5) Vállalkozás és jogi képviselővel rendelkező fél részére az iratokat – a (2) bekezdésben meghatározott eset kivételével – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályai szerint, elektronikus úton kell kézbesíteni. Az elektronikus iraton minősített elektronikus aláírást és minősített időbélyegzőt kell elhelyezni.”

34. *Az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló 2009. évi LXXIV. törvény módosítása*

60. §

Hatályát veszti az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló 2009. évi LXXIV. törvény 21. § (5) bekezdésében a „, valamint az elektronikus közszolgáltatásról szóló 2009. évi LX. törvény” szövegrész.

35. *A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény módosítása*

61. §

Hatályát veszti a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 31. § (1) bekezdésében a „központi elektronikus szolgáltató rendszer keretében a” szövegrész.

36. *A Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2009. évi CLX. törvény módosítása*

62. §

Hatályát veszti a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2009. évi CLX. törvény 30. §-a és az azt megelőző alcím, 50. § (8) bekezdése, 51. § (10) bekezdése.

37. *A vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény módosítása*

63. §

A vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény 40. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A társulat közfeladatainak ellátása feletti szakmai felügyeletet a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter, az irányítása alatt álló, a társulat működési területe szerinti vízügyi igazgatási szerv útján látja el.”

64. §

A vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvény 1. § 18. pontjában a „környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság” szövegrész helyébe a „vízügyi igazgatási szerv” szöveg, 4. § (3) bekezdésében a „vízgazdálkodásért” szövegrész helyébe a „vízügyi igazgatási szervek irányításáért” szöveg, 21. § (4) bekezdésében a „vízgazdálkodásért felelős illetékes állami szervezet” szövegrész helyébe a „vízügyi igazgatási szerv” szöveg, 61. § (2) bekezdésében a „vízgazdálkodásért felelős illetékes állami szervezet” szövegrész helyébe a „társulati mű fekvése szerint illetékes vízügyi igazgatási szerv” szöveg lép.

38. *A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény módosítása*

65. §

(1) A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 13. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A minősített adatot kezelő szerv vezetője, valamint a biztonsági vezető felhasználói engedély nélkül jogosult a feladat- és hatáskörébe tartozó minősített adatra vonatkozó – a 18. §-ban meghatározott – rendelkezési jogosultságok gyakorlására.”

(2) A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 14. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Közigazgatási, – a büntetőeljárást kivéve – bírósági, szabálysértési vagy egyéb hatósági eljárásban a nemzeti minősített adathoz történő hozzáférést a minősítő engedélyezheti. Az ügyészi törvényességi felügyeleti eljárásban, valamint az ügyész által közérdekből indítható polgári peres eljárásban a nemzeti minősített adat felhasználására vonatkozó engedély kiadása nem tagadható meg.”

(3) A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 20. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Nemzeti Biztonsági Felügyelet feladata a minősített adat védelmének hatósági felügyelete, a minősített adatok kezelésének hatósági engedélyezése és felügyelete, valamint a nemzeti iparbiztonsági hatósági feladatok ellátása. A Nemzeti Biztonsági Felügyelet a minősített adatok védelmének szakmai felügyeletéért felelős miniszter irányítása alatt álló, a minősített adatok védelmének szakmai felügyeletéért felelős miniszter által vezetett minisztérium szervezeti keretében önálló feladattal és hatósági jogkörrel rendelkező szervezet.”

(4) A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 20. § (2) bekezdés *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Nemzeti Biztonsági Felügyelet]

„*d)* a minősített adatot kezelő rendszerek elemeire vonatkozóan követelményeket határoz meg, és megfelelőségükről – vizsgálatok, megfelelőségi igazolások alapján – tanúsítványt, illetve ajánlást ad ki,”

(5) A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Nemzeti Biztonsági Felügyelet közigazgatási hatósági eljárásban hozott döntése ellen fellebbezésnek nincs helye, a döntés bírósági felülvizsgálatát annak közlésétől számított tizenöt napon belül lehet kezdeményezni.”

66. §

A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 7. § (1) bekezdésében a „különböző forrásból származó eredeti minősített adatok” szövegrész helyébe a „megismételt

minősített adat” szöveg, 20. § (2) bekezdés *i*) pontjában a „tanúsítványt módosítására” szövegrész helyébe a „tanúsítvány módosítására” szöveg, 23. § (4) bekezdésében a „kezeli” szövegrész helyébe a „kezelheti” szöveg lép.

39. *A megfelelőségértékelő szervezetek tevékenységéről szóló 2009. évi CXXXIII. törvény módosítása*

67. §

A megfelelőségértékelő szervezetek tevékenységéről szóló 2009. évi CXXXIII. törvény 3. § (1) bekezdésében az „a Kormány rendeletében” szövegrész helyébe a „törvényben vagy a Kormány rendeletében” szöveg lép.

40. *Az alapítványok elektronikus nyilvántartásáról, valamint a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásról szóló 2010. évi XVI. törvény módosítása*

68. §

Az alapítványok elektronikus nyilvántartásáról, valamint a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásról szóló 2010. évi XVI. törvény 3. § (2) bekezdésében a „hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tértivevényről szóló törvényt” szövegrész helyébe a „közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseit” szöveg lép.

69. §

Hatályát veszti az alapítványok elektronikus nyilvántartásáról, valamint a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásról szóló 2010. évi XVI. törvény 5. § (3) bekezdésében az „a központi elektronikus szolgáltató rendszer (illetve annak adatkezelője),” szövegrész, 5. § (4) bekezdésében az „a központi elektronikus szolgáltató rendszer, valamint” szövegrész, 5. § (5) bekezdése.

41. *A gondnokoltak nyilvántartásáról szóló 2010. évi XVIII. törvény
módosítása*

70. §

Hatályát veszti a gondnokoltak nyilvántartásáról szóló 2010. évi XVIII. törvény 4. § (5) bekezdése.

42. *A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása*

71. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 11. § (2) bekezdésében a „hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tértivevényről szóló törvény” szövegrészek helyébe a „közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó” szöveg, 11. § (3) bekezdésében a „hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tértivevényről szóló törvényben foglalt, a hivatalos szerv iratainak kézbesítésére vonatkozó szabályok” szövegrész helyébe a „közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályai” szöveg, 61. §-ában az „az elektronikus közszolgáltatásról szóló törvény szerinti” szövegrész helyébe az „a külön jogszabályban meghatározott” szöveg lép.

43. *Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény
módosítása*

72. §

Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 11. § (1) bekezdés a) pontjában a „központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül” szövegrész helyébe a „kormányzati kézbesítési szolgáltatás igénybevételével” szöveg, 11. § (7) bekezdésében az „az elektronikus közszolgáltatásokról szóló törvény szerint a központi elektronikus szolgáltató rendszerben működő” szövegrész helyébe az „a jogszabályban meghatározott” szöveg, az „az elektronikus közszolgáltatásról szóló törvény szabályai szerint” szövegrész helyébe az „a jogszabályban meghatározott módon” szöveg, 15. § (1) bekezdés b) pontjában a „központi

elektronikus szolgáltató rendszeren” szövegrész helyébe a „kormányzati azonosítási szolgáltatáson” szöveg lép.

44. *Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény módosítása*

73. §

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény 3. § (1) bekezdés a) pontjában a „központi elektronikus szolgáltató rendszeren keresztül” szövegrész helyébe a „kormányzati kézbesítési szolgáltatás alkalmazásával” szöveg, 3. § (4) bekezdésében az „az elektronikus közszolgáltatásokról szóló törvény rendelkezései alapján a központi elektronikus szolgáltató rendszerben működő központi ügyfélszolgálat által fenntartott ügyfélvonalon keresztül” szövegrész helyébe az „a kormányzati tájékoztató szolgáltatás (a továbbiakban: központi ügyfélszolgálat) útján” szöveg lép.

45. *Záró rendelkezések*

74. §

- (1) E törvény – a (2)–(6) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.
- (2) Az 1. §, a 4. §, a 7. §, a 9. §, a 11–15. §, a 17. §, a 18. §, a 22. §, a 24–26. §, a 29. §, a 30. §, a 39. §, a 40. §, a 44. §, a 47. §, az 52–54. §, az 57. § és a 63–67. § 2012. január 1-jén lép hatályba.
- (3) A 2. §, az 5. §, a 8. §, a 19–21. §, a 23. §, a 33. §, a 34. §, a 36. §, a 41. §, a 45. §, a 48. § és a 49. § 2012. február 1-jén lép hatályba.
- (4) A 3. §, a 6. §, a 10. §, a 27. §, a 28. §, a 31. §, a 37. §, a 38. §, a 42. §, az 50. §, az 51. §, az 55. §, az 56. §, az 58–61. §, a 68–73. §, a 76. § és a 77. § 2012. április 1-jén lép hatályba.
- (5) A 16. § 2013. július 1-jén lép hatályba.
- (6) A 43. § és a 46. § 2014. január 1-jén lép hatályba.

75. §

Hatályát veszti az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2010. évi LXXVII. törvény.

76. §

Hatályát veszti

- a) a hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tértivevényről szóló 2009. évi LII. törvény,
- b) az elektronikus közszolgáltatásról szóló 2009. évi LX. törvény.

77. §

Ahol jogszabály

- a) központi elektronikus szolgáltató rendszert említ, ott az állam által kötelezően nyújtott szabályozott ügyintézési szolgáltatások együttesét vagy az adott szöveggörnyezetben hivatkozott szolgáltatást,
  - b) ügyfélkaput vagy hivatali kaput említ, ott az állam által kötelezően nyújtott azonosítási és kézbesítési szabályozott szolgáltatást, továbbá
  - c) ügyfél tárhelyét, vagy bármely megfogalmazásban tárhelyére történő információ elhelyezést említ, ott az állam által kötelezően nyújtott kézbesítési szabályozott szolgáltatással történő kézbesítést
- kell érteni.

INDOKOLÁS

Általános indokolás

I. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) átfogó módosítását a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 2011. évi felülvizsgálatával kapcsolatos feladatokról szóló 1156/2011. (V. 20.) Korm. határozat (a továbbiakban: Korm. határozat1.) által előírt felülvizsgálat tette szükségessé.

A felülvizsgálat szorosan illeszkedik a Nemzeti Együttműködés Programjához is, melyben a Kormány vállalta, hogy a közigazgatás rendszerét az ésszerűség útjára tereli, a közjó szolgálatába állítja, a bürokrácia okozta indokolatlan társadalmi terheket határozott lépésekkel mérsékli, és ezzel összhangban – elsősorban az elhivatottság és szaktudás bázisán alapozva – javítja a közszolgáltatások színvonalát annak érdekében, hogy azok hozzájárulhassanak Hazánk gazdasági és társadalmi versenyképességének javításához. Ezzel összhangban a törvényjavaslat (a továbbiakban: Javaslat) célja a hatósági ügyintézés gyorsítása, az adminisztratív terhek csökkentése mind az ügyfelek, mind a hatóságok oldaláról, az ügyfelek választási lehetőségeinek bővítése, a magas színvonalú hatósági feladatellátás kereteinek biztosítása, megerősítése, továbbá általánosan olyan rendelkezéseknek a Ket.-be történő beépítése, amelyek a szabályozás modernitását, fejlesztését, kiszámíthatóságát, valamint a működés hatékonyságának növelését szolgálják. A Ket. módosítására vonatkozó rendelkezések főszabály szerint 2012. február 1-jén lépnek hatályba.

A Javaslat – a gyakorlati jogalkalmazás tapasztalataira is támaszkodva – az alábbi főbb területeken, illetve főbb rendelkezésekkel módosítja a közigazgatási hatósági eljárás szabályait.

A Ket. alapvető rendelkezéseinek körében a Javaslat a rendeltetésszerű hatáskörgyakorlás, a szakszerűség, az egyszerűség és az együttműködés elve mellett – az ügyfelek és köztük is nem utolsósorban a vállalkozások érdekében – előírja, hogy a hatóság ügyintézőjének jóhiszemű módon, az ügyfél jogait és jogos – ideértve gazdasági – érdekeit is szem előtt tartva kell eljárnia.

Meghatározott ügyekben jogszabály ezentúl nemcsak általános ügyféli jogállást, hanem egyes ügyféli jogosultságokat is biztosíthat azoknak a civil szervezeteknek, amelyeknek a nyilvántartásba vett tevékenysége valamely alapvető jog védelmére vagy valamilyen közérdek érvényre juttatására irányul. E jogok közül a Ket. külön is nevesítve maga biztosítja majd a nyilatkozattételi jogot.

Az ügyintézési határidő kapcsán lehetőséget kapnak az ágazati jogszabályok arra, hogy kizárják a Ket.-nek az általános ügyintézési határidőbe nem számító időtartamokat szabályozó rendelkezését. Ez különösen a szakhatósági eljárások esetén nyerhet jelentőséget, hiszen e lehetőség alkalmazásával elérhető, hogy egy adott hatósági alapeljárás időtartama ne hosszabbodjon meg a szakhatósági eljárás időtartamával. A Javaslat alapján továbbá az eljáró hatóság vezetője az ügyintézési határidőt csak kivételesen indokolt esetben hosszabbíthatja meg, és az erről szóló végzésben a határidő-hosszabbítás indokait kifejezetten meg kell jelölnie. Az ügyintézési határidő kapcsán végül fontos változás, hogy az eljárások gyorsítása érdekében, a hatóságok egyre hatékonyabb működését célul kitűzve 2014. január 1-jétől az általános ügyintézési határidő 30-ról 21 napra csökken.

A más hatóságok hatósági eljárásban való megkeresése tárgyában változás, hogy az ügydöntő hatóságok felelősségi körének erősítése érdekében jogszabályban meghatározott ügyekben és szempontok alapján a hatóság mérlegelheti a szakhatóság megkeresését, tehát ilyen esetekben nem lesz kötelező a megkeresés, ami különösen a másodfokú eljárások elhúzódását akadályozhatja meg.

A belföldi jogsegéllyel kapcsolatban az adatszolgáltatásra nyitva álló határidő tekintetében a módosítás a megkeresés tartalma által ténylegesen felmerülő időigény alapján történő differenciálást alkalmaz, illetve külön – 30 napos – határidő kerül meghatározásra egyes jogsegély keretén belül végzendő eljárási cselekményekre (pl. tanúkihallgatás). Végül mivel a gyakorlatban számos esetben problémát jelentett a jogsegély-megkeresések nem teljesítése, a módosítás ösztönző rendelkezéseket épít be a belföldi jogsegély szabályai közé.

A Javaslat alapján jogszabály a tényállás tisztázása, valamint az ügyfél jogának, jogos érdekének védelme és előmozdítása érdekében az eljárás és a hatósági ellenőrzés során együttműködési kötelezettséget írhat elő a feladat- és hatáskörükben érintett hatóságok részére, nevesítve ennek egyes formáit és elmulasztásának szankcióját.

A Ket. kiegészül a hatósági szerződés általánosan kötelező tartalmi elemeire vonatkozó szabályokkal, a módosítás alapján továbbá a hatósági szerződés megszegése esetén a hatóság a végrehajtás elrendelése helyett a hatósági szerződés módosítását is kezdeményezheti, ha a Ket.-ben előírt szempontokat mérlegelve úgy ítéli meg, hogy utóbbi lehetőség a közérdek védelmét hatékonyabban valósítja meg.

Az eljárások felgyorsítása és hatékonyabbá tétele érdekében a Javaslat – arra az esetre, ha a hatóság eljárási köteletségének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget – megvonja a felügyeleti szervtől az új határidő megállapítására vonatkozó mérlegelési lehetőséget, és ehelyett kötelezően soron kívüli eljárásra való utasítást ír elő. Mindez csökkenti a felügyeleti szerv munkaterhét is, hiszen nem kell vizsgálnia a döntés-előkészítés mértékét, amely az ügy részletesebb megismerését feltételezné. Mindemellett – 2014. január 1-i hatálybalépéssel – az ügyintézési határidő jogtalan túllépésével az ügyfélnek okozott károk, hátrányok csökkentése érdekében a Javaslat – a hatályos szabályozás logikáját megfordítva – általánosan a „hallgatás-beleegyezés” szabályának alkalmazását írja elő arra az esetre, ha a hatóság vagy a szakhatóság az ügyintézési határidőn belül nem hoz döntést, illetve nem ad ki állásfoglalást. A Ket. e szabály alól eltérést enged majd az ágazati jogszabályoknak.

A módosítás egyértelművé kívánja tenni a hatósági ellenőrzés kereteit, meghatározva annak elsődleges, valamennyi eljárásban érvényesülő szabályait. A hatóságok jelentős részénél bevett gyakorlatnak számít az ún. ellenőrzési terv alkalmazása, amely segít átláthatóvá és tervezhetővé tenni a hatóságok munkáját, így indokoltnak mutatkozik általános keretszabályként az ellenőrzési terv készítését, valamint az ellenőrzési jelentés nyilvánosságra hozatalát előírni. A Javaslat alapján a Ket. rögzíti, hogy az első ellenőrzési jelentést legkorábban mikor kell majd elkészíteniük a jogalkalmazóknak. A hatósági ellenőrzések kapcsán a Ket. továbbá racionalizálja, hogy mely esetekben nem előzheti meg a jogkövető magatartásra való figyelemfelhívás a tényleges, hatósági jogkövetkezmények megállapítását.

A Javaslat szabályozza a közigazgatási bírságolás általános eljárási kereteit is. Az anyagi jogi bírságolás keretjelleget szabályozásának hiánya partikuláris szempontrendszerként érvényesülését eredményezte, ezért a Javaslat keretszabályokkal biztosítja, hogy egységes dogmatikai alaphoz igazodjon az ágazati bírságolási rendszer. Az ügyfélbarát közigazgatás

megteremtése érdekében a módosítás a bírságkiszabás lehetőségét objektív és szubjektív határidő megállapításával szűkíti.

A Ket. átfogóan módosítja a végrehajtási eljárásról szóló fejezetet, több ponton az eljárási cselekmények logikájának kedvezőbb rendelkezések beépítésével. Ennek keretébe tartozik például, hogy a Javaslathoz szakít a végrehajtás elrendelésének külön előírásának kötelezettségével.

A Ket. hatályos rendelkezései elnagyoltan kezelik az eljárási költségeket. A Javaslathoz ennek alapján újraszabályozza az eljárási költségekről szóló fejezetet, és az eljárási költségek előlegezésével és viselésével kapcsolatban a korábbinál részletesebb szabályozást alakít ki. A Javaslathoz rögzítésre került, hogy amennyiben több azonos érdekű ügyfél vesz részt az eljárásban, akkor eltérő megállapodásuk hiányában az eljárási költségeket egyetemlegesen kell megelőlegezniük, illetve viselniük, valamint az is, hogy – a személyes költségmentesség törvény általi megállapíthatóságán túl – törvény vagy kormányrendelet meghatározhat olyan ügyeket, amelyekben az ügyfelet költségmentesség illeti meg.

A Javaslathoz felülvizsgálja a Ket. saját szabályainak kiegészítésére lehetőséget adó, illetve az azoktól eltérést engedő rendelkezéseket, és a kapcsolódó alkotmányos és törvényi előírásokra figyelemmel racionalizálja, hogy e rendelkezéseket milyen jogforrási szinten lehessen szabályozni. Mindemellett a Javaslathoz több olyan pontosító, egyértelműsítő, a hatósági eljárást gyorsító rendelkezést is tartalmaz (többek között a jegyzőkönyv vagy a hivatalbéli eljárás szabályaira vonatkozóan), amelyek elengedhetetlenül szükségesek az ügyfélbarát, szolgáltató közigazgatás megteremtése érdekében. A Javaslathoz továbbá szerepelnek az új helyi önkormányzatokról szóló törvény, valamint az új ügyészégi törvény javaslatával való összhangot biztosító rendelkezések is, amelyek 2012. január 1-jén lépnek hatályba.

A Javaslathoz alapján – az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Ebktv.) módosításával párhuzamosan – a Ket. kiegészül egy, az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésére irányuló eljárás szabályait rendező fejezettel, ezzel is nagyobb súlyt adva az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos hatósági eljárások jelentőségének, valamint figyelemmel arra, hogy az egyenlő bánásmód érvényre juttatásával kapcsolatos hatósági eljárás rendszertanilag jobban illeszkedik a Ket.-be, mint az Ebktv.-be.

A Ket. módosításához szorosan kapcsolódik a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata. A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatát és ennek kapcsán a szükséges szabályozási javaslat megtételét a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával kapcsolatos feladatokról szóló 1116/2011. (IV. 28.) Korm. határozat (a továbbiakban: Korm. határozat2.) írta elő a hatósági ügyintézés racionalizálása érdekében azzal a céllal, hogy a felülvizsgált hatáskörök lehetőség szerint kerüljenek más, a miniszter irányítása alatt álló szervhez való áttelepítésre, esetleg megszüntetésre. A Korm. határozat2. kiindulópontja az volt, hogy a miniszter és munkaszervezete, a minisztérium elsődleges funkciója az ágazati irányítás és ellenőrzés, a jogalkotási feladatok ellátása, a stratégiaalkotás és stratégiai feladat-ellátás, valamint az intézményfenntartói feladatok, ezektől a funkcióktól viszont idegen az olyan egyedi hatósági ügyek intézése, mint például az ügyfélfogadás, a kiadmányozás vagy a helyszíni ellenőrzés. A felülvizsgálat a fentieknek megfelelően kiterjedt a szakhatósági hatáskörökre, valamint a hatósági eljárásokban biztosított véleményezési, illetve egyetértési jogra is, mivel ezekben az esetekben ténylegesen egyedi hatósági ügyintézésben való közreműködés történik.

A Korm. határozat 2. feladat-meghatározása alapján a felülvizsgálat nem terjedt ki az olyan közigazgatási és közhatalmi jellegű hatáskörökre, amelyek nem hatósági vagy szakhatósági hatáskörök, tehát nem tartoznak a Ket. hatálya alá (például a teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat megtételét rögzítő jegyzőkönyv konzuli tisztviselő általi felvétele). Nem érintette a felülvizsgálat az egyes támogatási ügyeket, a miniszter stratégiai, közpolitikai döntési jogkörébe tartozó feladatokat, a miniszter intézményfenntartói feladatokkal kapcsolatos egyedi hatásköreit sem, valamint a hatósági elemet nélkülöző törvényességi ellenőrzési és felügyeleti hatásköröket.

A felülvizsgálat nem terjedt ki a felügyeleti jogosítványokra sem, mivel a felügyeleti szerv ugyan valóban rendelkezik egyedi hatósági ügyekhez kapcsolódó – a Ket.-ben is biztosított – hatósági jogosítványokkal, viszont a felülvizsgálat e tekintetben az irányítás és a felügyelet hatósági ügyeken túlmutató fogalmának megkérdőjelezéséhez vezetett volna.

A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata alapján elvégzett törvénymódosítások 2012. január 1-jén lépnek hatályba.

II. Az elektronikus ügyintézés kapcsán a törvényjavaslatban körvonalazódó szabályozási modell kialakításakor számos célt tűztünk ki:

II.1.1. Biztosítsa a polgár informatikai önrendelkezési jogának széleskörű érvényesülését:

A legfőbb ok, amiért egyáltalán szabályozni kell az elektronikus ügyintézés módját, az nem az, hogy a közigazgatás megfelelően szervezhesse a szolgáltatások nyújtását, és kötelezze a polgárokat a nyújtott szolgáltatás igénybe vételére. Az elektronikus ügyintézés szabályozásának az az elsődleges célja, hogy rögzítse a polgárokat és a vállalkozásokat megillető garanciákat, és az elektronikus ügyintézésüknek olyan alapvető jogszabályi intézményeket biztosítson, amelyek lehetővé teszik a polgárok és vállalkozások valós igényeinek felmérését és rugalmas kiszolgálását.

II.1.2. Túlszabályozás megszüntetése, rugalmas és tartós jogi keretek létrehozása:

Az indokolatlanul törvényi szinten meghatározott részletszabályok alsóbb jogszabályi szintre telepítése, rugalmas és tartós jogi keretek létrehozása:

Az igények rugalmas kiszolgálása is feltételezi, hogy megszűnjön az a gyakorlat, hogy technikai részletszabályok is törvényi szinten kerülnek megfogalmazásra. A cél az, hogy az elektronikus ügyintézés számára stabil kereteket teremtsünk. Fontos, hogy az államot általában „belülről” érintő és gyakran változó műszaki feltételek rugalmasabban módosítható jogszabályi szinten (miniszteri rendelet) kerüljenek meghatározásra. Ezzel is előrébb léphetünk az egyszerű és áttekinthető szabályozás irányába.

A tartós, mégis rugalmas jogi keretszabályozás azt is megkívánja, hogy ahol lehet, az elektronikus ügyintézés egyes, eltérő törvényi háttérű eljárási területeire egységes keretszabályokat rögzítsünk, ebből a szempontból fontos, hogy az elektronikus közigazgatási ügyintézés feltételei úgy legyenek meghatározva, hogy a polgári perrendtartás során folytatott elektronikus ügyintézés szabályai is könnyen (a perrendtartásban megfogalmazott utaló rendelkezéssel) hozzá igazodhassanak, ugyanakkor ez mégse jelentsen a jogalkalmazási gyakorlatban bizonytalanságot.

II.1.3. Ne zárja ki az ügyintézési modell a hatóságok önálló döntését:

Az is fontos modellszintű elv, hogy az új, egységes szabályokat ne úgy fogalmazzuk meg, hogy egyetlen informatikai infrastruktúrát jelölünk ki jogszabályban. Érdemes az ügyintézésrel kapcsolatos informatikai döntéseket oda telepíteni, ahol erre megfelelő a

szervezeti önállóság és a megfelelő döntéshez szükséges információ is rendelkezésre áll. Az ügyintézésrel kapcsolatos szabályozás jelenleg egy monopolizált modellre épül, amely szabályozási modell magával vonta azt is, hogy nem csak a szolgáltatások igazodtak a központi rendszerhez, hanem a szabályozást is folyamatosan ennek informatikai jellemzőihez kellett volna igazítani. Elvárás ezért, hogy a szabályozás vegye figyelembe az eljáró szervek önállóságát.

Természetesen a mostanihoz hasonlóan lesz az állam által kötelezően biztosított központi szolgáltatási csomag, és abban sem lehet eltérés, hogy egy irányító szerv a saját eszközeivel kötelezze az irányítása alá tartozó szerveket az elektronikus ügyintézésre vagy annak meghatározott módjára. Fontos azonban, hogy ezt az ügyintézési kötelezettséget alapvetően nem a törvény szintjén kell biztosítani.

Nem lehet úgy jogszabályt alkotni, hogy nem vagyunk tekintettel a megvalósítás lehetetlenségére, és indokolatlan ott kötelezni az egyes állami szereplőket az e-ügyintézésre, ahol ismert, hogy a forráshiány a kötelezettek túlnyomó részénél nem teszi lehetővé a jogszabályi kötelezettség teljesítését. Ezzel csak azt veszélyeztetjük, hogy a jogszabály mint szabályozó eszköz elveszítse „tekintélyét”, hatáosságát.

II.1.4. A rendelkezésre álló (már kiépített) eszközök továbbélése, felhasználása:

Függetlenül attól, hogy az előző ügyintézési modell az alapvető értékeit tekintve eltért ettől a modelltől, a jelenlegi gazdasági nehézségek miatt is kiemelt elv, hogy a már rendelkezésre álló eszközöket hatékonyan kihasználjuk. Bár a jogi szabályozás keretei alapvetően megváltoznak, ez rövid távon csak ott fog látványos változásokat hozni, ahol eddig a hatóságoknál meglévő szándék és érdek ellenére a jogi szabályozás – a kötelező központi rendszeres megoldás – akadályt jelentett.

Az e-ügyintézés átfogó rugalmasabbá tételéhez forrásokra van szükség, és addig is a már felhasznált forrásokból rendelkezésre álló eszközöket a lehető leghatékonyabban, de a garanciális szabályozási köröknek alárendelve kell felhasználni.

A jelenleg rendelkezésre álló eszközök az új szabályozás szerint is használhatók arra a feladatra, amire eredetileg tervezték azokat (így a központi rendszer a határidőhöz kötött úrlapos elektronikus határnapos formalapos nyilatkozattételre), az egyéb, jelenleg le sem fedett, vagy a hatékony alkalmazásokat inkább gátlón lefedett területeken pedig az új szabályozás lehetővé teszi a gyors előrelépést, megszabadítva e területet a fejlődését jelenleg gátló szabályozási korlátoktól.

II.1.5. Máshol már működő piaci és külföldi megoldások felhasználásának elvi lehetősége:

Mind a gazdaságos működtetés kívánalma, mind az ügyfelek igényeinek megfelelő szolgáltatások igénye megkívánja, hogy a szabályozás tegye lehetővé, hogy a hatóságok felhasználhassák az elektronikus ügyintézés magánszférában, belföldön vagy külföldön elterjedt megoldásait. Itt fontos előrelépést jelenthet a piacon alkalmazott technikai megoldások közigazgatáson belüli hivatalos elfogadása (például elektronikus levelezés, számítógépes telefonálás, elektronikus számla, elektronikus dokumentum hitelesítés), ezzel is ösztönözve a társadalmat az elektronikus üzletmenet széleskörű alkalmazására. Különös figyelmet szenteltünk az ún. Open Government kezdeményezéseknek, és az annak keretében már egyes nagy piaci szolgáltatók által jelenleg is nyújtott szolgáltatásoknak. E körben egyelőre a közvetlen hazai felhasználás lehetőségéről nem beszélhetünk ugyan, de fontos, hogy a most kialakított szabályozás be tudja fogadni, rá tudjon építeni a széles körben alkalmazásra kerülő piaci megoldásokra is.

II.2. A szabályozás fő elemeit az alábbiakban mutatjuk be.

II.2.1. Az elektronikus ügyintézés fogalma, a szabályozás alkalmazási köre

A szabályozás logikája nem az állami tulajdonban lévő infrastruktúrára vagy az állam által nyújtott egyes szolgáltatásokra épül, a fókusz az eljáráson van.

A szabályozás úgy lett megfogalmazva, hogy ha ez a szabályozási modell sikeres, egyes nem állami vagy nem önkormányzati elektronikus ügyintézés során (így különösen közüzemi szolgáltatók, hitelintézetek, biztosítók és biztosításközvetítők körében stb.) is alkalmazni lehessen, ha az ügyfelek érdekeit egyértelműen szolgálja, és az érintett piaci szolgáltatók számára jelentős többlet költséggel nem jár, az általuk biztosítani kívánt elektronikus ügyintézés körében a meglévő rugalmasságukat nem veszélyezteti.

Az egyes ágazati törvények módosításával további eljárásokat is részben vagy egészben a Ket.-ben szabályozott elektronikus ügyintézési rendelkezések hatálya alá lehet vonni, így például a közérdekű panaszokkal és bejelentésekkel kapcsolatos eljárást, az egyes közjegyzői okiratok kiállításával kapcsolatos eljárásokat.

II.2.2. A szabályozott ügyintézési szolgáltatás és a műszaki előírások

A szabályozás központi eleme a „szabályozott ügyintézési szolgáltatás”, ami valójában inkább egyfajta e-ügyintézési funkciót, mint a piaci értelemben vett szolgáltatást jelent, hiszen az is szabályozott ügyintézési szolgáltatás, amit a hatóság maga nyújt ügyfelei számára (pl. saját ügyfelek azonosítása mint szükségszerű azonosítási szolgáltatás), és az is, amit pl. egy harmadik piaci fél piaci alapon nyújt egy vagy több hatóság vagy ügyfél számára (például a biztonságos kézbesítési szolgáltatás tipikusan a piac működésénél is hasznos, piaci szolgáltató által is nyújtható szolgáltatás).

A szabályozott ügyintézési szolgáltatást vagy a Kormány által kijelölt hatóság (az elektronikus ügyintézési felügyelet) engedélye vagy a hozzá tett bejelentés alapján lehet nyújtani. Mindkét esetben a szabályozott ügyintézési szolgáltatás általános (jogi jellegű) feltételeit jogszabály, illetve műszaki előírásait rögzíti.

A leglényesebb szabályozott ügyintézési szolgáltatásokat a törvény határozza meg, de azok köre nem lehet a törvényben teljeskörű, hiszen ez a közigazgatási igények és a műszaki lehetőségektől függően bővíthet. Ezen túlmenően a törvényben vagy kormányrendeletben felsorolt, „szabályozott ügyintézés szolgáltatásnak” nevezett szolgáltatások körén kívüli területen is rengeteg olyan szolgáltatás felmerül, amely hasznos szolgáltatás az e-ügyintézés körében, de azok nyújtása nem igényel engedélyt (pl. aláírás ellenőrzése).

II.2.3. Az állam által kötelezően biztosítandó szabályozott szolgáltatások

Az egyik legfontosabb szabályozott ügyintézési szolgáltatás az ún. „ügyintézési rendelkezés” biztosítása, amelyet azonban kötelezően az állam nyújt.

Az ügyintézési rendelkezés intézménye újdonság, a korábbi hazai e-ügyintézési modellekben nem volt előképe. Célja, hogy az ügyfeleknek az elektronikus ügyintézés használatával kapcsolatos elvárásaik kifejezésére kényelmes, s egyben számukra magasabb szintű garanciát nyújtó módot biztosítson. Ilyen elvárás lehet az, hogy egy ügyfél kívánja-e egyáltalán az elektronikus ügyintézés használni (hacsak ezt törvény nem teszi számára egyébként kötelezővé, hiszen ilyen esetben e rendelkezése nem fog érvényesülni). Ha az ügyfél megbízza az elektronikus ügyintézésben, arról is rendelkezhet, hogy milyen azonosítási szolgáltatásokat és szolgáltatókat fogad el. Itt mondhatja meg az ügyfél azt is, hogy a neki szánt üzeneteket hova küldjék, ki tárolja, és ki kézbesíti azokat számára.

Természetesen ez nem azt jelenti, hogy pl. egy hatóságnak, amely elektronikus ügyintézését kíván (vagy köteles) biztosítani, az ügyfelek minden szóba jöhető kívánságát, az összes

lehetséges opciót köteles volna informatikailag megvalósítani. A mostanihoz hasonlóan lesz állam által kötelezően biztosított központi szolgáltatási csomag, amit pl. minden e-ügyintézészt biztosító hatóságnak tudnia kell alkalmaznia, és lehetnek olyan e-ügyintézési módok, amelyet az ügyfelek bizonyos köre köteles igénybe venni (pl. elektronikus adóbevallás, agrártámogatások igénylése), de ezen túlmenően az elektronikus ügyintézésre csak ott kerül sor, ahol az ügyfél igénye és a hatóság képessége „találkozik”.

Az elektronikus ügyintézés használatával kapcsolatos elvárások kifejezésén kívül az ügyintézési rendelkezés arra a célra is megfelel, hogy ha az ügyfél úgy gondolja, hogy valamely ügyintézészel kapcsolatos információját meg kívánja osztani több hatóság között, akkor erre az adatvédelmi követelmények kielégítése szempontjából is egy megbízható forrásként szolgáljon.

Ha az ügyfél szeretne egy központosított kimutatást (értesítést) arról, hogy az adott időszakban milyen hatóságoknál vett részt elektronikus ügyintézésben, akkor erre is az elektronikus ügyintézés rendelkezés biztosít egyszerű módot. A központosított rendszeres értesítés fontos garanciális elem, mivel informálja az ügyfelet a nevében történt elektronikus ügyintézés tényéről, így az értesítési körbe vont eljárási körben felismerhetővé teszi a személyiség lopással kapcsolatos visszaéléseket.

Ez az ügyintézési rendelkezés végül olyan aktív célt is szolgálhat, amikor az ügyfél egy valakit szeretne megbízni azzal, hogy bizonyos adatváltozásait (pl. lakcím megváltozásának vagy közeli hozzátartozó elhalálozásának bejelentése) meghatározott hatóságokhoz továbbítsa.

További fontos elem az interoperabilitás megvalósításához szükséges összerendelési nyilvántartás. Ez – az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló új törvényi szabályozásra építve – feloldja az eddig az elektronikus közigazgatás kiterjesztésének gátját jelentő ellentmondásos helyzetet, és egyszerre biztosítja a személyes adatok megfelelő védelmét és a nyilvántartások közötti jogszerű adatkapcsolatok egyszerű kialakíthatóságát. A jelenlegi gyakorlattal ellentétben, amely sok esetben adatvédelmi szempontból vitatható megoldásra épül, itt a szakrendszerei nyilvántartások által előállított és titkosított kapcsolati kódok összerendelő nyilvántartása biztosítja az összerendelési nyilvántartáshoz kapcsolódó szolgáltatáson keresztül a szabályozott és jogszerű adatcseréhez szükséges azonosító összerendelést. A megoldás egyben a közigazgatással szemben megjelent új kihívásnak, az Európai Unió szabad tőke és munkaerő áramlási alapelvéből következőleg emelkedő számú nem magyar állampolgár ügyfelek ügyintézési rendszerbe illeszthetőségét is megfelelő hatékonysággal biztosítja, amely probléma más módon – például egy univerzális nemzeti azonosító bevezetésével – nem lenne megfelelő színvonalon kezelhető.

II.2.4. Kötelesek-e a hatóságok az elektronikus ügyintézésre?

Óhatatlanul felmerül a kérdés, hogy a kötelezően nyújtandó szolgáltatások körén kívül kötelezi-e valami egyébként a szerveket az e-ügyintézésre, és mi határozza meg, hogy milyen e-ügyintézési módokat kötelesek nyújtani?

A hatályos Ket. és a hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus térítvevényről szóló 2009. évi LII. törvény szabályozásától eltérően a törvényjavaslat nem mondaná ki általánosan azt, hogy az ügyintézészt biztosító szervek kötelesek az ügyfelek számára az elektronikus kapcsolattartást biztosítani.

A pusztán jogszabályi kötelezésen alapuló motiváció nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, és egyre kevésbé hatékony, ha jogszabályban kötelezzük erre a szerveket: az ilyen megközelítés miatt egyre több az olyan eset, hogy egyes hatóságok egyszerűen nem felelnek meg a jogszabálynak, egy vagy több kibúvóra hivatkoznak (keresnek), és erre

reakcióként egyre több az ilyen kibúvókat kezelni kívánó jogszabályi lépés. Ebből is következik, hogy ha "egyetlen lehetséges megoldást" kívánunk leírni, az egyre részletesebb szabályozást fog igényelni, ami a több informatikai eszközre épülő ügyintézés körében már bizonyos eszközszám felett egyszerűen nem tartható fenn.

A pusztán jogszabályi kötelezésen alapuló motiváció bizonyos határokon túl aránytalan szabályozási költségekkel jár.

A nem állami, hanem piaci szolgáltatások körében alkalmazott elektronikus ügyintézés kapcsán a motivációt önmagában a piaci szempontok biztosíthatják, ezért valósulhatott meg az, hogy a piaci elektronikus ügyintézés körében (pl. banki és biztosítói elektronikus ügyintézés körében) jóval szélesebb körben és jóval kényelmesebb módon lehetőség van az elektronikus ügyintézésre, mégis kevésbé kell a kérdéskört szabályozni.

Hogyan motiválhatjuk akkor az ügyintéző szervezetet az elektronikus ügyintézés használatára? Ennek alapvetően igazodnia kell ahhoz, hogy milyen eszközökkel biztosítja egyébként (általában) a kormányzat a szolgáltató közigazgatás szempontjait, azaz az ügyfél érdekeit.

Érthető, hogy az e-ügyintézés kötelezésével kapcsolatos eszköznek is igazodnia kell a szélesebb körű, szolgáltató közigazgatási stratégiához, azaz ahhoz, hogy a kormányzat milyen módon fogalmazza meg a szervektől az ügyfelekkel szemben elvárt szolgáltatási szinteket (pl. mit tesz, ha nem elfogadható, hogy hosszú időt kell bizonyos ügy elintézéséhez sorban állni). A szolgáltató közigazgatás eszköztárába tartozhat a forrásmegvonás révén történő hatékonyságra kötelezés, államigazgatáson belül a hierarchikus kötelezés, a szakmai (hierarchián kívüli) irányítás eszközei stb.

Az elektronikus kapcsolattartás ösztönzésének egy új eleme, hogy a törvény lehetővé teszi az ügy elektronikus dokumentumon történő intézését abban az esetben is, ha az ügyféllel papír alapon történik a kommunikáció, azaz szükségtelenné válik a papírhoz való ragaszkodás. Ennek következményeként a határozat is elektronikusan hozható meg (az ügyfél hiteles papír másolatot kap), egyszerűbbé válik a beérkező irat selejtezése is, azaz a hosszabb távú megőrzési (irattározási) kötelezettség is csak az elektronikus iratokra vonatkozik, ami az adminisztrációs terhet jelentősen csökkentheti.

Lényeges új elem az írásbelinek nem minősülő nyilatkozatra épülő ügyintézés lehetőségének megteremtése. Ez túlmutat az elektronikus ügyintézésen, mert az elektronikus nyilatkozattétel (például egy párbeszédés informatikai rendszerben megadott adatokon) túl az érdemi telefonos ügyintézésnek is megteremti a jogi alapjait. Az ügyintézés lényegesen egyszerűbbé válása a felhasználói igénynek, és ezáltal magának a felhasználásnak a növekedését eredményezi.

II.2.5. A széleskörű választási lehetőséget csak a jogszabályban kell biztosítani, a valós szolgáltatásokat a források határozzák meg

Az ügyintézési modellben nem szabad kizárni az állam által kötelezően biztosított szolgáltatásoktól független ügyintézési módokat, ugyanakkor a rendelkezésre álló forrásokra is figyelemmel ez nem jelentheti azt, hogy minden hatóságnak minden ügyfél lehetséges igényét ki kell elégítenie. Így előfordulhat, hogy az ügyfél az említett ügyintézési rendelkezésében olyan szigorú feltételeket szabott az általa elfogadni kívánt azonosítására, amit a hatóság nem tud teljesíteni. Ez esetben az ügyfél lehet, hogy az elektronikus ügyintézés alól kizárja magát (hacsak nem törvény által előírt, kizárólagosan elektronikus ügyintézésről van szó), de lehet, hogy csak az állam által kötelezően nyújtott szolgáltatásokat veheti majd igénybe.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 327/A. §-ának és 337. §-át megelőző alcímének módosítását az ügyészségről szóló sarkalatos törvényjavaslattal való terminológiai összhang megteremtése indokolja.

A 2. §-hoz

1. A Pp. 332. §-a új (2a)–(2c) bekezdésekkel egészül ki, valamint 339. § (1) bekezdése módosul arra tekintettel, hogy a Ket. és a Pp. párhuzamosan tartalmaz – sok esetben azonos tartalommal – a hatósági döntés bírósági felülvizsgálatára, a közigazgatási perekre vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás arra irányul, hogy a párhuzamos rendelkezések felszámolása mellett a bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket rendszerszinten a polgári perrendtartás szabályozza.

A 2012. január 1-jén hatályba lépő, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény meghatározza a honvédelmi érdek fogalmát és egyben pontosítja is azt, a Magyar Honvédség hosszú távú – infrastrukturális – működési feltételeinek és alapfeladatai rendeltetésszerű, szakszerű és jogszerű ellátásának biztosítása, valamint a terület- és településrendezés szempontjából is. Erre tekintettel a honvédelmi érdek érvényesítése indokolja a módosítást.

Emellett több esetben érkezett kezdeményezés arra vonatkozóan, hogy a korábban a Ket. 110. § (3) bekezdésében foglalt, a végrehajtás felfüggesztését kizáró esetek köre túlságosan szűkre szabott, nincs tekintettel az ágazati sajátosságokra. A módosítás az ágazati kiegészítés, eltérés számára teremt lehetőséget azzal, hogy elsősorban nem a végrehajtás felfüggesztésének kategorikus kizárását kívánja szélesíteni, hanem a végrehajtás felfüggesztése során figyelembe veendő szempontok, feltételek szabályozására biztosít kereteket.

2. A Pp. 332. § (3) bekezdése módosításának célja a végrehajtási eljárás újraszabályozásához kapcsolódóan az, hogy az eljárás gyorsítása ne eredményezze a jogsérelmek növekedését. A végrehajtás komoly jogkorlátozásokkal jár, sok fél érintett benne, az eredeti állapot helyreállítása egyes esetekben nehéz, vagy lehetetlen. Erre tekintettel a módosításnak megfelelően a bíróság – a Pp. 219. § (2) bekezdésében a határozat közlésére megállapított határidőhöz képest speciális határidőként meghatározva – haladéktalanul köteles értesíteni a végrehajtást fogantató hatóságot a végrehajtás felfüggesztéséről.

A 3. §-hoz

Az elektronikus ügyintézés Ket.-ben foglalt új szabályaira tekintettel indokolt módosítás.

A 4. §-hoz

A szövegcsere módosításokat az ügyészségről szóló sarkalatos törvénnyel való terminológiai összhang megteremtése indokolja.

Az 5. §-hoz

A Pp. 330. § (2) bekezdésének módosítása arra tekintettel indokolt, hogy a Ket. és Pp. párhuzamosan tartalmaz – sok esetben azonos tartalommal – a hatósági döntés bírósági

felülvizsgálatára, a közigazgatási perekre vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás arra irányul, hogy a párhuzamos rendelkezések felszámolása mellett a bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket rendszerszinten a polgári perrendtartás szabályozza.

A 6. §-hoz

Az elektronikus ügyintézés Ket.-ben foglalt új szabályaira tekintettel indokolt módosítás.

A 7. §-hoz

A módosítást az ügyészségről szóló sarkalatos törvénnyel való összhang megteremtése indokolja.

A 8. §-hoz

A módosítás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény hatálybaléptetéséről, végrehajtásáról szóló 1952. évi 22. törvényerejű rendeletnek a Pp. módosítására tekintettel szükségessé átmeneti rendelkezéssel való kiegészítést szolgálja.

A 9. §-hoz

Az Általános indokolásban ismertetett célok megvalósítása érdekében a miniszteri hatósági hatáskör megszüntetése indokolt a vámszabad területi társaságoknak adott azon kereskedelmi engedélyek tekintetében, amely áruk és országok viszonylatában a Magyar Köztársaságnak a kivitelre vagy a behozatalra kerülő áruk fajtáját vagy mennyiségét meghatározó nemzetközi szerződése van. Ezért a szakasz tartalmazza az 1988. évi XXIV. törvény 39. § (2) bekezdésében a miniszternek a vámszabad területi társaságok külkereskedelmével kapcsolatos tevékenység engedélyezésére vonatkozó rendelkezés deregulálását, mivel a kivitelre, behozatalra vonatkozó egyéb jogszabályok alkalmazásával a magyarországi székhelyű vámszabad területi társaságok esetében is érvényt lehet szerezni a nemzetközi szerződések külkereskedelemre vonatkozó rendelkezéseinek.

A 10. §-hoz

Az elektronikus ügyintézés szabályaival összefüggő módosítás.

A 11–12. §-hoz

A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata teszi szükségessé a módosítást, mely tekintettel van a Kormány szervezetalakítási szabadságának biztosítására is. Az állampolgársági bizonyítvány kiállítása iránti eljárások lefolytatása a hatályos szabályok alapján a miniszter hatáskörébe tartozik. Az állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény rendelkezései szerint az állampolgárság megszerzésére irányuló nyilatkozatot és kérelmet, továbbá az állampolgárságról lemondó nyilatkozatot, valamint az állampolgársági bizonyítvány kiadása iránti kérelmet – többek között – a Kormány által kijelölt, az állampolgársági ügyekben eljáró szervhez kell benyújtani. Míg az előbbi két hatáskör miniszteri döntéshez kötöttségéhez alapvető érdekek fűződnek, addig az állampolgársági bizonyítvány kiállítása mint hatósági döntés – tekintettel arra is, hogy a kérelmet hol kell benyújtani – átadható más, nem miniszteri jogállású közigazgatási szerv feladat-és hatáskörébe.

A 13–15. §

A §-ok meghatározzák a vízgazdálkodás területén megvalósuló átalakítás, a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok valamint a Vízügyi és Környezetvédelmi Központi Igazgatóság irányításának átstrukturálása következtében a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény egyes rendelkezéseiben szükséges módosításokat. Szétválasztásra kerülnek a vidékfejlesztési miniszter – mint vízgazdálkodásért felelős miniszter – , valamint a belügyminiszter – mint vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszter – törvényben meghatározott feladatkörei.

A 16. §-hoz

Az elektronikus közigazgatás – mind az állam, de sok esetben mind az ügyfél érdekében – megköveteli az egyes nyilvántartások közötti adatcserét. Ez a gyakorlatban – tekintettel az Alkotmánybíróság korábbi, az univerzális azonosító használatának tilalmára vonatkozó álláspontjára – sokféle eseti megoldás kialakulásához vezetett, többnyire állandó kapcsolati kódok használatára alapulva (ezen az elven működik az ügyfélkapu is). Időközben a természetes azonosító adatok a születéskori név bevezetésével gyakorlatilag nem változó, univerzális azonosítónak váltak, s az adatok ellenőrzött bevitelét követően az adatütközések észlelhetősége miatt egy olyan megbízható, teljeskörű adat-összevonási lehetőség jött létre, ami ellentétes a korábbi Alkotmányban, illetve az új Alaptörvényben megfogalmazott, a személyes adat védelméhez köthető előírásokkal. Emiatt szükséges egy olyan megoldás jogi hátterének kialakítása, ami egyrészt megfelel az Alaptörvényből levezethető adatvédelmi követelményeknek, másrészt olcsón és hatékonyan biztosítja a szükséges adatkapcsolatokat. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 4. § (3) bekezdése alapján a személyes adat addig őrzi meg e minőségét, amíg a személlyel a kapcsolatát az adatkezelő helyre tudja állítani. Ez lehetővé teszi a titkosított kapcsolati kódok alkalmazásával a nyilvántartások összevonhatóságának tényleges korlátozása mellett a szükséges adatkapcsolatok hatékony kialakíthatóságát. E megoldáshoz szükséges az összerendelési nyilvántartás bevezetése, a kapcsolati kódokra alapuló összerendelés – eddig esetileg kezelt – általános szabályozása, és a természetes azonosítókra vonatkozó adatkezelési felhatalmazások szűkítése az adatvédelmi követelmények kielégítéséhez.

A 17. §-hoz

A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata teszi szükségessé a módosítást, mely tekintettel van a Kormány szervezetalakítási szabadságának biztosítására is. Jogpolitikai indokok nem támasztják alá a miniszter hatósági hatáskörének fenntartását a barlang, barlangszakasz hasznosításához, illetve a hasznosítási mód megváltoztatásához, a barlang, barlangszakasz kiépítéséhez, továbbá a barlangi képződmények kimentéséhez, hasznosításához, értékesítéséhez, külföldre juttatásához szükséges engedélyezési eljárásban, erre tekintettel a törvény tartalmazza a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 51. § (1) bekezdésének módosítását. A jövőben tehát ezen engedélyek kiadása a természetvédelmi hatóság hatáskörébe fog tartozni.

A 18–21. §-hoz

1. A Ket. módosítása, figyelemmel a Gazdasági Versenyhivatal eljárásainak sajátos jogállására, illetve a Ket. és a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) közötti viszonyra, több ponton szükségessé teszi a Tpv. – mint a Gazdasági Versenyhivatal eljárásait szabályozó külön jogforrás – megfelelő módosítását. Egyrészt szükséges a Tpv. 44. §-ában a Ket. kizárt

rendelkezéseit, illetve a Tpvt. 43/H. §-ában a bejelentéssel összefüggő eljárásban alkalmazni rendelt Ket.-beli rendelkezéseket felsoroló rendelkezések kiigazítása, másrészt – különösen a jogorvoslat és a végrehajtás szabályaira vonatkozó módosítások miatt – a Tpvt. vonatkozó szabályainak módosítása. A módosítás ezeken túlmenően néhány kisebb, az eljárási rendelkezésekben fellelt pontatlanság, jogalkalmazást zavaró, illetve a Ket. terminológiájához nem igazodó megfogalmazás korrekciójára irányul.

2. A Tpvt. 59. §-ában a kézbesítést érintő szabályok újraalkotása a Ket. 81. §-ában foglalt szabályozás hivatalbóli eljárásban történő alkalmazásával összefüggő gyakorlati nehézségeket hivatott kiküszöbölni. Lehetőséget teremt továbbá arra, hogy a külföldi ügyfél esetében kevés eredménnyel kecsegtető hirdetményi közlés helyett a versenyhatóság eljárásában postai úton vagy telefaxon keresztül szabályszerűen kézbesíthessen külföldre, amennyiben a kézhezvétel megtörténte megfelelően bizonyítható. A speciális szabályozásra azért van szükség, mert a versenyhatóság hivatalból indított eljárásaiban eljárás alá vont vállalkozás nemegyszer külföldi székhelyű; a hatósági fellépést a piaci magatartás Magyarország területén érvényesülő, illetve a magyar fogyasztókat érintő hatása indokolja.

A módosítás a külföldre történő kézbesítést – összhangban a Ket. szabályozásával – csak az ügyfél vonatkozásában rendezi, az eljárás egyéb résztvevői, illetve az adatszolgáltatás iránt megkeresett harmadik felek vonatkozásában azonban nem. Ezt a hiányosságot a jövőben általános érvénnyel indokolt orvosolni.

3. A kérelemre induló eljárásban fizetendő eljárási díj az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvényben (Itv.), illetve a Ket. rendszerében igazgatási szolgáltatási díjnak tekintendő. A Tpvt. 62–62/B. §-ában javasolt módosítás ezt és ennek következményeit vezeti át a törvényen. Az általánnyal jelleget megállapított igazgatási szolgáltatási díjba az eljárásban felmerülő valamennyi eljárási költség beleszámít. A módosítás a fúziós eljárás II. fokúvá nyilvánítása esetén az eljáró versenytanács végzése közzétételétől számított nyolc napban határozza meg az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére nyitva álló határidőt.

4. A Tpvt. 68. §-ában az összefonódás iránti kérelem kezelését érintő módosítások részint – élve a Ket. 34. § (3) bekezdésében engedett lehetőséggel – a kérelemnek e célra rendszeresített nyomtatványon történő benyújtását írja elő (az eddigi kérelem és ahhoz mellékelendő űrlap megoldás helyett), továbbá a hiánypótlás elrendelésének szabályait a Ket. megoldásához igazítják, életszerűtlenségére tekintettel megszüntetve a hiánypótlás nem vagy nem megfelelő teljesítése miatt az eljárás kötelező megszüntetését.

5. A vizsgálói végzéssel szembeni jogorvoslati kérelem a Ket. rendszerében fellebbezés. A Ket. szabályozási és terminológiai rendszeréhez való igazodás keretében a Tpvt. 82. §-át érintő módosítás egyértelművé teszi az intézmény e jellegét, s ezzel azt, hogy – amennyiben a Tpvt. nem írja felül – a Ket.-nek a fellebbezésre irányadó rendelkezései háttérszabályként alkalmazandók. Biztosítja továbbá, hogy a Tpvt.-nek a jogorvoslatot kizáró rendelkezése ne írja felül átgondolatlanul a Ket.-nek a végzések ellen jogorvoslatot biztosító rendelkezéseit. A többi jogorvoslat a Ket. rendszerében bírósági felülvizsgálat; a módosítás a jogorvoslatok szabályozását e tekintetben is hozzáigazítja a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályaihoz.

6. A Tpvt. 89–91. §-ában a módosítás a Ket. módosított szabályozásához igazítja hozzá a végrehajtási eljárás szabályozását. A végrehajtás megindításával szemben fellebbezésnek van helye, míg a végrehajtás foganatosítása kapcsán hozott végzések esetében a vizsgáló végzésével szemben az eljáró versenytanácsnál, az eljáró versenytanács végzésével szemben

pedig – kezelve a Versenytanács elnökének eljárásával kapcsolatban felmerült gyakorlati problémákat – a bíróságnál emelhető kifogás. A végrehajtási kifogás tekintetében a módosítás a Tptv. 82. § rendelkezéseit rendeli megfelelően alkalmazni.

A módosítás rendezi a végrehajtási bírság esedékessé válásának kérdését, orvosolva ezzel a gyakorlatban a szabályozás hiányából felmerült problémákat.

A 22. §-hoz

A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata teszi szükségessé a módosítást, mely tekintettel van a Kormány szervezetalakítási szabadságának biztosítására is.

A 23. §-hoz

Az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: At.) módosításának célja a Ket. új 94/A. §-ával összhangban a bírságolás koherens rendszerének megvalósítása az ágazati szabályozás keretében is. Az At. hatályos 15. § (2) bekezdése a bírságolást egyes esetekben kötelezővé teszi, ami egyrészt ellentétes a nemzetközi gyakorlattal, másrészt az engedélyeseket az információk, eltérések elrejtésére irányuló magatartásra ösztönzi, mely nehezíti a problémák feltárását, a megoldások ösztönzését, ezáltal csökkentve a nukleáris biztonságot. A Javaslattal folytán a bírság kiszabása a jövőben a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozna, amelyhez a Ket. 94/A. §-a szolgáltatja a mérlegelési szempontokat.

A 24. §-hoz

A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata teszi szükségessé a módosítást, mely tekintettel van a Kormány szervezetalakítási szabadságának biztosítására is. A módosítás alapján a jövőben a cselekvőképtelen, illetve korlátozottan cselekvőképes személyen való kutatás végzésének engedélyezése az egészségügyi államigazgatási szerv hatáskörébe kerül. A konkrét hatósági kijelölésről a Kormány döntése alapján, alacsonyabb szintű jogszabályban szükséges rendelkezni.

A 25. §-hoz

A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata teszi szükségessé a módosítást, mely tekintettel van a Kormány szervezetalakítási szabadságának biztosítására is. Ennek alapján Javaslattal a természetvédelmi őrszolgálati igazolványának kiadása, visszavonása és a természetvédelmi őrszolgálati igazolványának vezetése tekintetében fennálló miniszteri hatósági hatáskört a természetvédelmi hatóságra telepíti, ennek megfelelően módosítja a fegyveres biztonsági őrségről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény releváns rendelkezéseit. A konkrét hatósági kijelöléseket alacsonyabb szintű jogszabályban szükséges elhelyezni a Kormány döntésének megfelelően.

A 26. §-hoz

A közterület-felügyelői szolgálati igazolvány kiadása, illetve a közterület-felügyelői nyilvántartás vezetése kapcsán szükséges tisztázni, hogy részben nem a Ket. szerinti hatósági ügyről van szó.

A 27–28. §-hoz

Az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény (a továbbiakban: Eat.) módosítására az elektronikus ügyintézési szabályok miatt van szükség. A módosítás célja, hogy megszűnjön az Eat. azon korlátozása, miszerint az elektronikus aláírás kapcsán aláíró alatt csak természetes személyt lehet érteni. Ez a fajta korlátozó értelmezés az elektronikus aláírásról szóló 1999/93/EK irányelvben egyébként nem szerepel (lásd az aláíró meghatározását az irányelv 2. cikk 3. pontjában), ugyanakkor a hiánya komoly akadályt jelent az elektronikus aláírások közigazgatási használatában. A módosítást követően a saját nevében a nyilatkozat tételét lehetővé tevő személy felelőssége marad, hogy az elektronikus dokumentum elektronikus aláírással való ellátására kit vagy milyen eszközt, és milyen feltételekkel hatalmaz fel.

A 29. §-hoz

A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata teszi szükségessé a módosítást, mely tekintettel van a Kormány szervezetalkítási szabadságának biztosítására is. Emellett a tankönyvkiadók és tankönyvforgalmazók ellenőrzése kapcsán szükséges a tankönyvpiac rendjéről szóló 2001. évi XXXVII. törvény módosításával egyértelművé tenni, hogy a Ket. hatálya alá nem tartozó szakmai ellenőrzésről van szó.

A 30. §-hoz

A miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálata teszi szükségessé a módosítást, mely tekintettel van a Kormány szervezetalkítási szabadságának biztosítására is. Jogpolitikai indokok nem támasztják alá a miniszteri hatósági hatáskör fenntartását a felnőttképzési szakértői nyilvántartással összefüggésben. Ezeket a feladatokat a jövőben az állami szakképzési és felnőttképzési intézet fogja ellátni. A szakasz ennek megfelelően módosítja a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény releváns rendelkezéseit.

A 31.§-hoz

Az elektronikus ügyintézés szabályaival összefüggő módosítás.

A 32. §-hoz

Az Ebktv. új IV. Fejezettel történő kiegészítésének indokolása:

A jelenleg hatályos Ebktv. 63/A. § (5) bekezdése szerint:

„(5) A helyi esélyegyenlőségi program előkészítésébe, illetve (4) bekezdés szerinti áttekintésébe, valamint felülvizsgálatába a külön jogszabály szerinti esélyegyenlőségi szakértőt be kell vonni. Az elfogadott helyi esélyegyenlőségi programhoz, annak (4) bekezdés szerinti áttekintéséhez, valamint felülvizsgálatához csatolni kell az előkészítésben részt vevő esélyegyenlőségi szakértő véleményét. A véleményt a (8) bekezdés szerinti kérelemhez csatolni kell.”

A módosítás alapján ezt az esélyegyenlőségi szakértői módszert – mely forráshiány és ebből fakadóan a megfelelő képzés elmaradása miatt a gyakorlatban nem tudott megfelelően működni – felváltja az a rendszer, mely a helyi esélyegyenlőségi programok elkészítésére és végrehajtására hivatott önkormányzati tisztviselőket részesíti a program létrehozásához szükséges képzésben, s hozzájuk rendel egy olyan, felkészült esélyegyenlőségi szakemberekből álló mentori hálózatot, mely nem csak a képzéseket tartja meg a tisztviselők számára, de munkájukat a projekt 18 hónapja alatt végig segíti. Ez a törvény szövegében az

esélyegyenlőségi szakértők (5) bekezdésben megfogalmazott feladatkörének megváltoztatását, s az esélyegyenlőségi szakértői névjegyzékkel kapcsolatos rendelkezések törlését teszi szükségessé.

A helyi esélyegyenlőségi programok elkészítésének menete a módosítás alapján a következőképpen alakul:

A helyi önkormányzat, valamint a többcélú kistérségi társulás a kiemelt projekt keretében felkészített önkormányzati tisztviselője segítségével helyzetelemzést készít és intézkedési tervet fogad el, amelyben összefoglalja, hogy a településen, vagy a társulásban részt vevő településeken élő hátrányos helyzetű társadalmi csoportok – különösen a mélyszegénységben élők, romák, fogyatékkal élő személyek, nők, gyermekek és idősek – a teljes lakossághoz viszonyítva milyen foglalkoztatási, képzettségi, szociális, lakhatási, területi, egészségügyi mutatókkal rendelkeznek, és ezek alapján az adott település, a társulás milyen esélyegyenlőségi problémákkal küzd. A helyzetelemzés elkészítéséhez a helyi önkormányzatok, valamint a többcélú kistérségi társulások felhasználhatják a KSH nyilvános adatait, valamint a település, társulás rendelkezésére álló anonim adatokat, igénybe vehetik esélyegyenlőségi mentor szakértő vagy más szakértő közreműködését, de az intézkedési terv kialakításában főszerepet kell kapniuk a helyi tisztségviselőknek. Az így készült dokumentumok feltárják, hogy a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok a teljes lakossághoz viszonyítva milyen foglalkoztatási, képzettségi, szociális, lakhatási, területi, egészségügyi mutatókkal rendelkeznek, melyek az érintett területeken lévő esélyegyenlőségi problémák, és ezek milyen intézkedéseket igényelnek.

A 33. §-hoz

1. Az Ebktv. 13. §-át megelőző alcím módosítását az indokolja, hogy az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésére irányuló eljárási szabályok Ket.-beli áthelyezésével a jelenleg hatályos alcím alatti normatartalom és az alcím nincs összhangban, így a módosítás az összhang megteremtése érdekében szükséges.

2. Az Ebktv. 13. §-ának módosítását az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésére irányuló eljárási szabályok Ket.-beli áthelyezése indokolja. Hangsúlyozandó, hogy a módosítás érdemben nem hoz változást a rendelkezésben, tekintettel arra, hogy a jelenleg hatályos Ebktv. 13. § (1) bekezdése került összevonásra a 13. § (3)–(4) bekezdésével.

3. Az Ebktv. 18. § (1) bekezdésének módosítása a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében szükséges, tekintettel arra, hogy az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárások esetében a módosítás nyomán a Ket. is tartalmaz szabályokat a képviselet vonatkozásában. Az Ebktv. és a Ket. képviseleti szabályai annyiban mutatnak eltérést, hogy az Ebktv. szerinti képviseleti szabályok a munkaügyi és személyiségi jogi perek során indult eljárásokban határozzák meg a társadalmi és érdekképviseleti szervezetek képviselőként történő eljárását, míg a Ket. a közigazgatási hatósági eljárásokban biztosít ügyféli jogállást az Ebktv. szerinti társadalmi és érdekképviseleti szervezetnek.

4. Az Ebktv. 20. § (2) bekezdésének módosítása arra tekintettel szükséges, hogy a jelenleg hatályos Ebktv. 15/B. §-a áthelyezésre kerül a Ket.-be, azonban az adatkezelésről az Ebktv.-ben is szükséges rendelkezni.

A 34. §-hoz

Az Ebktv. 12. §-ának módosítását az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésére irányuló eljárási szabályok Ket.-beli áthelyezése indokolja.

A 35–36. §-hoz

1. A módosítás hatályon kívül helyezi azokat a rendelkezéseket, melyek az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésére irányuló eljárási szabályokat tartalmazták, tekintettel arra, hogy ezen rendelkezéseket célszerű – általános eljárási szabály jellegére tekintettel – a Ket.-ben elhelyezni.

2. A módosítás továbbá hatályon kívül helyezi az Egyenlő Bánásmód Hatóság működését segítő Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testületre (a továbbiakban: Testület) vonatkozó rendelkezéseket, tekintettel arra, hogy a Testület tagjainak mandátuma 2011 májusában lejárt, és állásfoglalásaik – az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos joganyag értelmezése – mára mindazokban a kérdéskörökben iránymutatásként szolgálnak, melyek korábban a hatósági munkában esetlegesen megosztották a véleményeket az Ebktv. alkalmazását illetően. Ezen kívül a Fővárosi Bíróság, illetve a Legfelsőbb Bíróság is határozott véleményt fogalmaz meg ítéleteiben az Ebktv. egy-egy rendelkezésének alkalmazása vonatkozásában, tehát a bíróságok jelentős szerepet töltenek be az Ebktv. értelmezésében, ami szükségtelenné teszi külön tanácsadó testület működését.

3. A helyi esélyegyenlőségi program, illetve az esélyegyenlőségi mentori hálózat bevezetésére tekintettel a módosítás elvégzi az Ebktv. 63/A. § hatályon kívül helyezését is.

A 37–38. §-hoz

Az elektronikus ügyintézés szabályaival összefüggő módosítás.

A 39. §-hoz

A Tisza-völgy árvízi biztonságának növelését, valamint az érintett térség terület- és vidékfejlesztését szolgáló program (a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése) közérdekűségéről és megvalósításáról szóló 2004. évi LXVII. törvény alapján a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése keretében megvalósuló árvízvédelmi célú beavatkozások beruházója a vízügyi igazgatási szerv, amelynek irányítása jelen módosítással a belügyminiszterhez kerül, ezért indokolt a beruházások megvalósításáért felelős tárcaként a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős minisztert megjelölni.

A 40. §-hoz

1. A kutatás-fejlesztési adóöszttönzők igénybevétele biztonságának és a kutatás-fejlesztési (a továbbiakban: K+F) támogatások átláthatóságának előfeltételét a K+F tevékenység minősítése intézményi feltételeinek kialakítása jelenti. A hazai tapasztalatok szerint szükség van olyan közfeladat ellátására, mint a kutatást végző szervezetek tevékenységének K+F szempontú minősítése, az ezzel összefüggő eljárás viszont a Ket. keretei között nem folytatható le.

2. A hatályos Ket. a pénz- és tőkepiaci tevékenységek felügyeletével kapcsolatos eljárásokban a különös eljárási szabályok elsőbbségét rögzíti a Ket. által szabályozott általános rendelkezésekhez képest, így irányadó a pénzügyi szolgáltatások feletti felügyeletet gyakorló Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (PSZÁF) hatósági eljárásaira is. A Javaslat – a korábbi értelmezési nehézségek kiküszöbölése érdekében – egyértelművé teszi, hogy a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2001. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: MNB tv.) a

jegybank pénz- és tőkepiaci szereplők körét érintő hatósági eljárásai során ezen Ket. rendelkezés alapján az általánostól eltérő szabályokat alkalmazhat. A Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) hatósági ügykörei közé tartozik például a magyar és a külföldi törvényes fizetőeszközök hamisítás elleni védelmével kapcsolatos, illetve a készpénzforgalmazás feltételeivel kapcsolatos MNB rendeletek megtartásának ellenőrzése is, amely rendeletek hatálya túlmutat a pénz- és tőkepiaci szereplők körén, így a hitelintézetek, illetve a kiegészítő tevékenységként bankjegykiadó gépeken keresztül bankjegyvisszaforgatással foglalkozó ún. egyéb gazdasági szereplők (pl. kereskedők, kaszinók) vonatkozásában a jegybanki ellenőrzés nem esik a Ket. szerinti pénzügyi felügyelet körébe. Ilyen ügykör továbbá a jegybanki információs rendszerhez szolgáltatandó információkról szóló jogszabály is, mivel jelenleg a vonatkozó MNB rendelet hatálya ebben az ügykörben is túlmutat a pénz- és tőkepiaci szereplők körén (különösen a fizetési mérleg- és a pénzügyi számla statisztika vonatkozásában), így ezen jogszabály jegybanki ellenőrzése sem korlátozódik a Ket. szerinti pénzügyi felügyelet körére.

A Ket. 13. § (2) bekezdés *l)* ponttal való kiegészítése a fentiekben bemutatott jegybanki hatósági eljárások specialitásai által megkívánt szabályozási javaslatot tartalmazza, melynek értelmében a Ket. rendelkezései a jövőben az MNB hatósági eljárásai vonatkozásában szubszidiáriusan alkalmazandók.

3. A Ket. 14. §-ának új (1) bekezdéssel való kiegészítését az indokolja, hogy szükséges a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Kbtv.) 134. § (1) bekezdése és a Ket. összhangjának megteremtése. A Ket. jelenleg hatályos szövege kimondja, hogy a közbeszerzésekkel kapcsolatos jogorvoslati eljárás tekintetében törvényi szabályozás teremtheti meg az alapot a Ket. szubszidiaritására, a Kbtv. hivatkozott rendelkezése pedig azt tartalmazza, hogy kormányrendelet alapján is el lehet térni a közbeszerzési jogorvoslatok vonatkozásában. Mindezekre tekintettel a közbeszerzési jogorvoslati eljárás tekintetében a jövőben – a haditechnikai eszközökkel, valamint a kettős felhasználású termékekkel, továbbá a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokkal kapcsolatos eljárásokhoz hasonlóan – kormányrendeleti szinten is el lehet térni a Ket. szabályaitól.

A 2012. január 1-jén hatályba lépő, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény meghatározza a honvédelmi érdek fogalmát és egyben pontosítja is azt a Magyar Honvédség hosszú távú – infrastrukturális – működési feltételeinek és alapfeladatai rendeltetésszerű, szakszerű és jogszerű ellátásának biztosítása, valamint a terület- és településrendezés szempontjából is.

Ezen érdek megvalósítását szolgálja a törvényben kapott felhatalmazás, mely lehetőséget teremt a szövetségi és honi védelmi infrastruktúra működésének biztosítása, fejlesztése érdekében a honvédelmi és katonai célú építmények, ingatlanok működési és védőterületei kijelölése eljárási szabályainak megalkotására, illetve az eljáró hatóság kijelölésére.

A rendkívüli halállal kapcsolatos szabályozás, valamint a halottakkal kapcsolatos, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (1) bekezdés *q)* pontján alapuló kormányrendeleti szintű szabályozás megalkotása érdekében végzett felülvizsgálat rávilágított a büntetőeljárásra vonatkozó jogszabályok és a Ket. alkalmazása közötti kollíziós és jogalkalmazási problémára. A rendkívüli halál esetén követendő hatósági eljárás során olyan speciális normák alkalmazása – mint az eljárás megindítása, hozzátartozói jogok biztosítása, kriminalisztikai érdekek és a büntetőeljárás szabályainak figyelembevétele – szükséges, melyekre tekintettel indokolt – a Ket. 14. § (1) bekezdésének módosításával – lehetővé tenni,

hogy az említett eljárások vonatkozásában törvény, vagy kormányrendelet eltérő szabályokat állapíthatson meg a Ket. rendelkezéseitől.

4. A Ket. 20. § (9) bekezdésének, 97. § (3) bekezdés *d)* pontjának, valamint 120. §-ának és az azt megelőző alcímnek a módosítását az ügyészségről szóló sarkalatos törvénnyel való terminológiai összhang megteremtése indokolja.

5. A Ket. 100. § (1) bekezdésének *f)* ponttal történő kiegészítését, valamint a 100. § (2) bekezdésének módosítását az új helyi önkormányzatokról szóló törvénnyel való összhang megteremtése teszi szükségessé.

A 41. §-hoz

1. A Ket. alapvető rendelkezéseinek körében a Ket. módosítása a rendeltetésszerű hatáskörgyakorlás, a szakszerűség, az egyszerűség és az együttműködés elve mellett – az ügyfelek és köztük is nem utolsó sorban a vállalkozások érdekében – előírja, hogy a hatóság ügyintézőjének jóhiszemű módon, az ügyfél jogait és jogos – ideértve gazdasági – érdekeit szem előtt tartva kell eljárnia.

2. A Ket. 13. § (2) bekezdése – a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 228. § (2) bekezdésében foglalt módosítás folytán – jelenleg két *g)* pontot tartalmaz. A Ket. 13. § (2) bekezdés *f)* pontjának módosítása e kodifikációs hiba orvoslását szolgálja, egyúttal figyelemmel van a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény módosításáról szóló T/4661. számú törvényjavaslatban foglalt tartalmi kiegészítésre is.

3. A nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő jelentőségűvé nyilvánított ügyekkel kapcsolatban előfordul, hogy – mivel a beruházás mielőbbi megvalósulása értelemszerűen nemzetgazdasági érdek – társadalmi szintű hátrányt jelent az engedélyező határozat elleni fellebbezés végrehajtásra vonatkozó halasztó hatálya. A Ket., valamint a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény rendelkezései nem teszik lehetővé, hogy a hatóság a határozatot nemzetgazdasági érdekre hivatkozva fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítsa, ennek érdekében indokolt a Ket. 14. § (3) bekezdésének *f)* ponttal történő kiegészítése.

4. A Ket. 15. § (5) bekezdése módosításának, valamint az új (5a) bekezdés megállapításának indoka, hogy a társadalmi szervezetek hatósági eljárásban történő részvételével kapcsolatban az elmúlt időszakban határozott szabályozási igény merült fel. Szükségessé vált erre figyelemmel e jogintézmény jelenlegi szabályozásának felülvizsgálata, elsősorban az ágazati jogszabályokban történő eltérő szabályozási lehetőségekre tekintettel.

Ennek alapján a Javaslat értelmében a Ket. azt a szabályozási modellt kívánja bevezetni, hogy a civil szervezetek nyilatkozattételi jogosultságát rögzíti amellet, hogy az ágazati jogszabályok kompetenciájába utalja a további ügyféli jogok, ügyféli jogállás biztosításának lehetőségét. Az a rendelkezés pedig továbbra is hatályban marad, hogy az ágazati szabályozás lehetővé teszi a teljes ügyféli jogállás biztosítását a civil szervezetek részére. Kiemelendő itt, hogy a korábbi szabályozással ellentétben az ügyféli jogállás biztosítása lehetőségének jogforrasi szintje változik, így a jövőben nemcsak törvény, hanem bármilyen jogszabály élhet ezzel a lehetőséggel.

Az egyesülési jogról, közhasznúságról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló, az Országgyűlés 2011. évi őszi ülésszakára vonatkozó törvényalkotási programban október hónapban benyújtani tervezett törvényjavaslat Ket.-tel való összhangjának megteremtése érdekében a törvényjavaslat szövege a „társadalmi szervezet” kifejezés helyett a „civil szervezet” terminológiát alkalmazza.

5. Az adatkezelés időtartama tekintetében a Ket. 17. § (2) bekezdése csupán annyit tartalmaz, hogy a hatóság „eljárása során” jogosult a személyes adat kezelésére, a Ket. 17. § (3) bekezdése pedig még ilyen módon sem jelöli meg az adatkezelés időtartamát. Az adatkezelés célhoz kötöttségének alkotmányossági követelményéből, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 5. § (3) bekezdéséből következik, hogy azt az időtartamot, amely alatt az adatkezelő a személyes adatot jogszerűen kezelheti, egyértelműen, törvényben szabályozott módon kell megállapítani, erre tekintettel szükséges a Ket. kiegészítése a 17. § új (7) és (8) bekezdésével.

6. A Ket. 20. §-ában foglalt eljárás alapvető jelentőségű biztosíték az ügyfél számára, hogy ügye nem maradhat elintézetlen, a felügyeleti szerv vagy a bíróság gondoskodik a mulasztás kiküszöböléséről. Nyilvánvaló ugyanakkor, ha e szabályok alkalmazására sor kerül, akkor az ügyfél már hátrányt szenvedett abból, hogy ügyében nem a jogszabály szerinti határidőben hozott döntést a hatóság. A sérelem mielőbbi orvoslása érdekében a Javaslat soron kívüli eljárást ír elő a mulasztás kiküszöbölésére.

A Ket. 20. §-ának hatályos (2) bekezdése arra az esetre, ha a hatóság eljárási kötelességének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget előírja, hogy a felügyeleti szerv az erre irányuló kérelem megérkezésétől vagy a hivatalos tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül kivizsgálja a mulasztás okát, és – az ügyfajta irányadó ügyintézési határidő és a döntés-előkészítés fokának figyelembevételével megállapított – határidő tűzésével a mulasztó hatóságot az eljárás lefolytatására utasítja. Az eljárások felgyorsítása és hatékonyabbá tétele érdekében a Javaslat megvonja a felügyeleti szervtől az új határidő megállapítására vonatkozó mérlegelési lehetőséget, és ehelyett kötelezően soron kívüli eljárásra való utasítást ír elő. A hatályos szabályozás szerinti megoldás nem célszerű, hiszen ha figyelembe vesszük, hogy amennyiben az eljáró hatóság az eredetileg irányadó ügyintézési határidőből kicsúszik, a határidő a Ket. 33. § (7) bekezdése szerint meg is hosszabbítható, és hogy a hatóságnak ezen túl még további legalább 8 napja is van a döntés meghozatalára, mivel legalább ennyi idő telik el, amíg a felügyeleti szerv az erre irányuló kérelem megérkezésétől vagy a hivatalos tudomásszerzéstől számítva kivizsgálja a mulasztás okát, teljesen indokolatlan a soronkívüliség előírásán túl további érdemi határidőt is biztosítani az eljáró hatóságnak. Mindez csökkenti a felügyeleti szerv munkaterhét is, hiszen nem kell mérlegelnie, hogy mekkora határidőt biztosítson az eljáró hatóságnak, hiszen nem kell vizsgálnia a döntés-előkészítés mértékét, amely az ügy részletesebb megismerését feltételezné, elegendő csupán a mulasztás tényét megállapítania.

7. A hatóság mulasztásával szembeni szabályozás komoly hiányossága volt, hogy nem írta elő fegyelmi eljárás kezdeményezését azokban az ügyekben, ahol a mulasztó hatóságtól az ügy nem volt elvonható. A határidő betartatása érdekében szükséges a szabályozás kiegészítése ezzel a garanciális elemmel.

A Ket. 20. § (4) bekezdésében a „ha jogszabály alapján hatásköre kizárólagos” szövegrész önálló normatartalommal nem bír tekintettel arra, hogy a Ket. 19. § (1) bekezdése szerint a hatóság hatáskörét jogszabály állapítja meg, így e rendelkezés hatályon kívül helyezése indokolt.

A Javaslat emellett új eljárási megoldást ír elő arra az esetre, ha a belföldi jogsegély keretében megkeresett hatóság elmulasztja eljárási kötelezettségét, szükséges ezért a Ket. 20. § (4) bekezdésében a párhuzamos, illetve részben eltérő szabály elhagyása.

A normaszöveg módosításának szövegpontosító célja is van, mivel a 15 napos határidő kapcsán nem „felhívásra”, hanem a felügyeleti szerv „utasítására” célszerű utalni.

8. A Ket. 26. § (5) bekezdésének módosítása arra tekintettel indokolt, hogy a jogalkalmazói tapasztalatokra figyelemmel szükségesnek mutatkozott a belföldi jogsegély iránti megkeresés teljesítésére nyitva álló határidő szabályozásának újbóli megfontolása. Ennek keretében a Javaslat azt a megoldást választotta, hogy az egyes jogsegélyfajtákra irányadó határidőket tovább differenciálta a megkeresés tartalma által ténylegesen felmerülő időigény alapján. Ennek megfelelően a tanú meghallgatására és a szemle lefolytatására irányuló megkeresést harminc nap alatt kell teljesítenie a megkeresett hatóságnak figyelemmel a Ket.-ben foglalt alábbi eljárási határidőkre és körülményekre:

- az idézést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt az idézett a meghallgatása előtt legalább nyolc nappal megkapja [46. § (3) bekezdés],
- az idézett elővezetéséhez kétszeri eredménytelen idézésére van szükség [48. § (3) bekezdés],
- a kézbesítési vélelem a postai kézbesítés második megkísérlését követő ötödik munkanapon áll be [79. § (2) bekezdés], tehát egyszeri idézéshez tizenöt napra van szükség,
- az ügyintézésre, az iktatásra és az elővezetés foganatosítására szükség van még néhány napra.

A Javaslat révén – a jellegüknél fogva – időigényesebb eljárási cselekmények elvégzésére megfelelő határidő áll rendelkezésére a megkeresett hatóságnak.

A Ket. 26. § (5) bekezdését érintő módosítással összefüggésben vált szükségessé a Ket. 26. § (6) bekezdésének módosítása.

9. A Ket. 26. §-ának új (5a) bekezdés szerinti előírásra azért van szükség, mert vannak olyan nyilvántartások (pl. a közhiteles ingatlan-nyilvántartás), amelyekhez a megkereső hatóságok közvetlen elektronikus hozzáféréssel rendelkezhetnek (például ingatlan-nyilvántartás esetén az ún. TakarNet rendszerhez), ugyanakkor előfordul, hogy az ilyen hatóságokhoz (jelen példa esetén a földhivatalokhoz) mégis tömeges papír alapú adatszolgáltatás iránti kérelemmel fordulnak az alapeljárásban eljáró hatóságok. Ez esetben a megkeresett hatóság számára plusz időráfordítást és adminisztratív kiadást jelent az adatszolgáltatás iránti megkeresések papír alapú teljesítése.

10. Az eljárás hatékonysága és a gyorsabb információáramlás érdekében indokolt, hogy az ügyféllel a megkeresett szerv közölje a jogsegély határidejének meghosszabbításáról szóló végzést, a megkereső részére történő visszajelzéssel egyidejűleg, mivel így biztosítható az ügyfél kellő időben történő értesítése. Ha a megkereső szerv küldené a meghosszabbításáról szóló végzést az ügyfélnek, az olyan időbeli fáziskéséssel is járhat, amely idő alatt vélhetően a megkeresés már teljesül is.

11. A Ket. 26. § új (7) és (8) bekezdése újabb joghatást fűz a megkeresés kérésére irányuló végzéshez.

Tekintettel a megkeresett szervek jellegére, valamint arra, hogy a megkeresés nemteljesítése önmagában főszabály szerint nem lehet akadálya az eljárás folytatásának (mivel elsősorban az eljárás-gazdaságosság biztosításának eszköze), a Ket. nem rendel szankciót hozzá, az mégis számos esetben az eljárás elhúzódásához vezet. Ezért a Javaslát a megkeresés teljesítésére ösztönző rendelkezéseket iktat be a belföldi jogsegély szabályai közé.

A (7) bekezdés a megkeresés nemteljesítésének esetére fogalmaz meg speciális rendelkezéseket, amelyek segítségével hangsúlyosabbá válik azon jogalkotói szándék, hogy a belföldi jogsegély igénybevétele esetén is lényeges szempont az eljárások határidőn belül történő elintézése. A Javaslát a megkereső hatóság tájékoztatáskérési lehetőségének megteremtése mellett olyan speciális szabályokat állapít meg, amelyek célja annak megelőzése, hogy a megkeresett szerv következmény nélkül ne teljesítse a megkeresést. Fontos újításnak tekinthető, hogy a Javaslát az eljárási cselekmények – akár illetékességi területen kívüli – elvégzésére jogosítja fel a megkereső hatóságot (a megkeresett szerv egyidejű értesítése mellett), amennyiben a megkeresett hatóság nem ad tájékoztatást a megkeresés nemteljesítésének okáról, vagy továbbra sem teljesíti a megkeresésben foglaltakat. A megkeresett szervvel szemben végső esetben – ha annak van felügyeleti szerve – felügyeleti intézkedés kezdeményezhető, amelynek eredményeként a felügyeleti szerv utasítása alapján köteles a mulasztó hatóság a megkeresésben foglaltaknak eleget tenni, illetve ennek szükségtelensége esetén lehetőség nyílik más jellegű felügyeleti „szankció” alkalmazására (adott esetben például fegyelmi eljárás lefolytatása a mulasztó hatóság vezetőjével szemben).

A Ket. 26. § (8) bekezdése értelmében a megkeresés teljesítésének (7) bekezdés szerinti elmaradásából eredő esetleges többletköltségeket a megkeresett szerv téríti meg. Többletköltséget eredményezhet például az, ha a megkereső hatóságnak más módon kell beszereznie az adatot, vagy ha például magának kell lefolytatnia a szemlét – akár illetékességi területén kívül – mivel ebben az esetben a saját kapacitásait kell mozgósítania, e költségek – az eljárás kimenetelétől függetlenül – a megkeresett szervet terhelik.

12. A Ket. 3. § (2) bekezdés *a)* pontja értelmében a hatóság a kérelemre indult eljárást jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén hivatalból folytathatja. A jogalkalmazás egységesítése érdekében a Javaslát egyértelművé teszi a 29. § (1a) bekezdésének beiktatásával, hogy a hivatalból folytatott eljárásokban a hivatalból indított eljárás szabályait kell alkalmazni attól kezdve, hogy a hatóság az eljárás hivatalbóli folytatása mellett döntött.

13. A Ket. hatályos 29. § (8) bekezdése értelmében a hatóság a hivatalbóli eljárást kezdeményező személyt vagy szervet kérelmére tájékoztatja az eljárás megindításáról. Ez a rendelkezés arra az eljárást kezdeményező személyre vonatkozik, aki a Ket. 15. §-a értelmében nem minősül ügyfélnek.

Az állampolgárok által tett bejelentések, közölt információk segítenek felhívni a hatóságok figyelmét az esetlegesen jogellenes magatartásokra. A Javaslát adminisztratív terhet keletkeztet ugyan a hatóság oldalán, ugyanakkor egyrészt csökkenti is azt (a panasz, bejelentése sorsáról információt szerző állampolgár nem fordul kérdéseivel ismételtelen a hatósághoz). Az adminisztratív terhekkal kapcsolatban fontos kiemelni azt, hogy az eljárás megindításáról, valamint a foganatosított hatósági intézkedésről szóló tájékoztatást abban az esetben kell a hatóságnak megtennie, ha azt a hivatalbóli eljárást kezdeményező személy kéri.

Ez a módosítás segítséget nyújthat azon hibás jogalkalmazás megszüntetéséhez is, hogy a hatóság a bejelentést, panaszt tevő személyt abban az esetben is ügyfélként kezeli, ha az ügy jogát, jogos érdekét nem érinti. Megjegyzendő, hogy a tárgybéli tájékoztatásnak az adatvédelmi követelmények tiszteletben tartásával van helye.

14. A Ket. 31. §-a határozza meg azokat az okokat, amelyek alapján a hatósági eljárás megszüntetésére kerülhet sor. A jogalkalmazói tapasztalat azt mutatja, hogy a hivatalból indított eljárások során felmerülnek olyan esetek, amikor az eljárás megszüntetése indokolt lenne, azonban erre nincs jogszabály által meghatározott lehetőség, erre tekintettel szükséges a Ket. 31. § (1) bekezdésének kiegészítése új *i*) és *j*) pontokkal.

A hivatalból indított eljárásban előfordulhat az az eset, hogy a hatóság a rendelkezésére álló bizonyítási eszközök alkalmazásával – és természetesen betartva a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségét – sem tudta a tényállást a határozat meghozatalához szükséges mértékben tisztázni, és előreláthatólag további eljárási cselekménytől sem várható eredmény. Ugyanígy indokolhatja az eljárás megszüntetését az is, ha a hivatalból indított eljárásban a hatóság jogsértést nem tárt fel. A Ket. 31. § (1) bekezdésének módosítását tehát az indokolja, hogy ilyen esetekben a hatóság az ügyet az irányadó ügyintézési határidőn belül meg tudja szüntetni, az eljárást le tudja zárni. Ez a módosítás nem vezethet ahhoz a gyakorlathoz, hogy a hatóság a munkaterhektől az eljárások tömeges megszüntetésével szabadul meg, ugyanis a Ket.-ből fakadó eljárási és tényállás-tisztázási kötelezettsége továbbra is érintetlen marad, ezen kötelezettségeknek a hatóság köteles eleget tenni.

15. Az eljárási határidőbe nem számító időtartamokkal kapcsolatban az eljárások ésszerű időn belül befejezése, az ügyfelek jogainak, jogos érdekeinek előmozdítására tekintettel – összhangban a Magyar Zoltán Közigazgatás-fejlesztési Programmal – indokolt annak szabályozása, hogy ágazati jogszabály a Ket. 33. § (3) bekezdésétől eltérően rendelkezhet: kimondhatja, hogy a felsorolt ügyek (így például a szakhatósági eljárás időtartama) az adott ügyben – a Ket.-beli keretszabálytól eltérően – mégis beleszámít az ügyintézési határidőbe.

16. A jogszabályban foglalt ügyintézési határidő betartatása érdekében szigorítani szükséges a határidő-hosszabbítás lehetőségét, mivel a jelenlegi szabályozás alapján a határidő-hosszabbítás lehetőségével a jogalkalmazó tulajdonképpen minden esetben élhet. Mindezek alapján a Ket. a jövőben csak kivételesen indokolt esetben tenné lehetővé a határidő-hosszabbítást, erre vonatkozó kifejezett indokolási kötelezettség mellett.

17. Figyelemmel a jogalkalmazói jelzésekre is a Javaslat a Ket. 33/B. § (3) bekezdését illetően a legkorábban indult ügy ügyintézési határidejét tekinti irányadónak az ügyek egyesítése esetére, mivel ez a kiindulási időpont, amelyhez kapcsolódóan a hatóság is és az ügyfél is egyértelműen állást tud foglalni az egyesítés célszerűségét, méltányosságát illetően.

18. A Ket. jelenleg hatályos rendelkezései következetlenül tartalmazzák a „nyomtatvány”, „formanyomtatvány”, „úrlap”, valamint a „szoftver” kategóriákat. A Ket. 34. § (3) bekezdése módosításának célja azt egyértelművé tenni, hogy a „formanyomtatvány” kifejezés a papír alapú, míg az „elektronikus úrlap” terminológia a digitális formában megjelenő dokumentumot jelöli, szükség szerint az elektronikus kapcsolattartás szabályai között szükséges utalni a szoftver alkalmazandóságára.

19. A módosítás újra megállapítja a Ket. 39. §-át, így ezzel összefüggésben indokolt a Ket. 39. §-át megelőző alcím pontosítása is.

A Javaslát átfogóan módosítja a jegyzőkönyv-készítéssel kapcsolatos szabályokat annak érdekében, hogy a jogalkalmazók számára egyértelművé váljon, hogy mikor kell jegyzőkönyvet, egyszerűsített jegyzőkönyvet készíteni, valamint hivatalos feljegyzést felvenni, iratra történő rávezetést alkalmazni.

A Javaslát egyértelművé teszi a jegyzőkönyv felvételére vonatkozó szabályozást abban a tekintetben, hogy mely eljárási cselekményekről kell kötelező jelleggel jegyzőkönyvet felvenni, és melyek azok, amelyekről csak akkor, ha ezt az ügyfél vagy az eljárási cselekményben érintett személy kéri, vagy ha az az eljárás érdekében szükséges.

Az egyszerűsített jegyzőkönyv fogalmának bevezetését az indokolta, hogy a Ket. jelenleg hatályos szabályozásában szereplő hivatalos feljegyzés kötelező tartalmi elemei alapján egyszerűsített jegyzőkönyvnek tekinthető, és a gyakorlat jelenleg is a hivatalos feljegyzés „egyszerűsített jegyzőkönyvi” funkcióját alkalmazza.

Fontos hangsúlyozni, hogy a módosítás nem eredményez további adminisztrációs terhet a hatóság oldaláról tekintettel arra, hogy a módosítás nem arra irányul, hogy újabb eljárási cselekmények vonatkozásában jegyzőkönyv-készítési kötelezettséget teremtsen. A Javaslát főszabály szerint a 39. §-ban rendszerezi a jegyzőkönyv-készítési kötelezettség alá eső eljárási cselekményeket, specialitásukra, illetve atipikus jellegükre figyelemmel ugyanakkor továbbra is fenntart egyes jegyzőkönyv-készítési előírásokat például a meghatalmazás, a fellebbezésről való lemondás, illetve a hatósági ellenőrzés esetében.

A Javaslát a jegyzőkönyv tartalmi elemeit is pontosítja, mivel a jelenleg alkalmazott „meghallgatott személy” kategória a jegyzőkönyv vonatkozásában nem pontos megjelölés, így a módosítás gyűjtőfogalomként az „eljárási cselekményben érintett személy” kategóriáját vezeti be.

A Javaslát új lehetőségként tartalmazza a közös jegyzőkönyv, közös egyszerűsített jegyzőkönyv készítését, és rendezi ennek szabályait. E módosítás célja – összhangban a Korm. határozat 1. 1. pont c) alpontjával – az eljáró hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése: több hatóság részvételével lefolytatott eljárási cselekmények esetén indokolatlan többletterhet képezne a hatóságok számára, ha az eljárási cselekményhez kapcsolódó, a jegyzőkönyv vagy az egyszerűsített jegyzőkönyv tekintetében kötelezően előírt elemeket mindegyik résztvevő hatóság külön-külön dokumentálná. A közös jegyzőkönyv azonban differenciáltan, egymástól elkülönítve tartalmazza az egyes résztvevő hatóságok tekintetében a hatóság azonosítására szolgáló elemeket: a hatóság megnevezését, az eljáró ügyintézők nevét és aláírását, valamint az ügyiratszámot.

Az egyes eljárási események hatóság általi tételes nyomon követése érdekében indokolt annak rögzítése, hogy az ügy megítélése szempontjából fontos vagy egyébként az ügy természetére tekintettel lényeges minden egyes olyan eljárási cselekményt dokumentálnia kell a hatóságnak, amelyről nem kötelező jegyzőkönyvet vagy egyszerűsített jegyzőkönyvet készíteni. Ennek legmegfelelőbb eszköze a hivatalos feljegyzés, illetve a hatóság mérlegelése szerint az iratra történő rávezetés. A hivatalos feljegyzés és az egyszerűsített jegyzőkönyv közötti elhatároláshoz egyrészt az nyújt segítséget, hogy a hivatalos feljegyzés az ügy szempontjából jelentős eljárási cselekmények nyomon követésére szolgál, amelyek érdemben az ügyfél vagy eljárási cselekményben érintett személy jogait nem érintik. Ilyen lehet például a hatóságok egymás közötti kapcsolattartásának rögzítése. Másrészt a formai és tartalmi követelmények tekintetében is mutatkoznak lényeges különbségek, amelyek az eljárási cselekmény dokumentálási módjában segítségül szolgálhatnak a jogalkalmazó számára. A

hivatalos feljegyzés kötelező tartalmi elemeiként – igazodva a hivatalos feljegyzés funkciójához – csak az eljárási cselekmény rövid összefoglalását, a készítés dátumát, és a készítő nevét, aláírását határozza meg a normaszöveg.

20. A jogalkalmazói tapasztalatok alapján szükséges az eljárási kódexben keretszabályt alkotni arra az esetre, ha az ügy iratai elvesznek vagy megsemmisülnek, mivel ennek nem csak iratkezelési következményei vannak, hanem az eljárásra is közvetlenül kihat, ezt jeleníti meg a Ket. új 39/B. §-a.

21. A módosítás értelmében a Ket. 43. § (6) bekezdésében meghatározott esetben a hatóság köteles az ügyfelet haladéktalanul, de legkésőbb a kizárási ok felmerülésétől számított nyolc napon belül értesíteni a kizárási fennállásáról és az irányadó eljárási rendről. A módosítás mind az ügyfél, mind a hatóság oldalán felesleges adminisztratív terhek felmerülésének megakadályozását szolgálja azzal, hogy az ügyfél az időben megkapott tájékoztatás alapján nem indítványozza feleslegesen a kizárást, míg a hatóságnak nem kell intézkednie ezen kizárási kérelem tárgyában. A Ket. 43. §-ának új (6a) bekezdése erre az esetre előírja a hatóság számára, hogy határozatát és önálló jogorvoslással megtámadható végzését a felügyeleti szervének vezetőjével is közölje. Ezzel a megoldással hatékonyabban lehet megakadályozni az esetleges visszaéléseket, valamint az adott esetben elfogult döntések meghozatalát.

22. A Ket. 44. §-ának új (1a) bekezdése előírja, hogy jogszabályban meghatározott ügyekben és szempontok alapján a hatóság mérlegelheti a szakhatóság megkeresését és maga dönthet a szakkérdésben, ilyen esetben pedig az adott szakkérdésre vonatkozó szakhatósági eljárásért illeték és díj nem kérhető. Az új rendelkezés alapvetően az ügydöntő hatóság koordinációs szerepének és felelősségi körének erősítése érdekében kerül a Ket.-be. A hatályos szabályok alapján a szakhatóság a hatósági eljárásban saját hatáskörében jár el, az a körülmény, hogy szakhatósági állásfoglalásával részt vesz a hatósági eljárás alakításában, a tényállás tisztázásában, jogszabályban meghatározott hatáskör-kijelölésen alapul, erre tekintettel megkeresésének elmaradása hatáskörelvonásként értelmezhető, a döntés semmisségéhez vezet. Másrészt tekintettel kell lenni arra is, hogy a megkeresést illetően a hatóság mérlegelési jogkörének biztosítása – hasonlóan a jogalkalmazói jogértelmezés veszélyeihez – hatóságokként eltérő, kazuisztikus joggyakorlathoz vezethet, amely a későbbiekben az ügyfelek visszaélésszerű magatartását eredményezheti (a nemzetközi magánjogból ismert „forum shopping” jelenségének mintájára). E körülményekre tekintettel a Ket.-ben nem főszabályként kerül kimondásra a fenti rendelkezés, hanem a szakhatóság megkeresésének mellőzése csakis akkor lesz megengedett, ha külön jogszabály meghatározott ügyekben és meghatározott szempontok alapján így rendelkezik. Míg a szakhatósági modell kötelező bevonást valósít meg, az új szabályozás biztosítja, hogy a hatóság mérlegelésén alapulva csak azokban az eljárásokban vegyen részt a szakhatóság, amelyekben ténylegesen szükséges a szakértelme, viszont az általa kialakított álláspont ilyen esetben kösse a megkereső szervet. Mindezek megoldást jelenhetnek arra a – jogalkalmazók által többször jelzett – problémára is, hogy a hatályos szabályozás szerint a másodfokú eljárásban akkor is meg kell keresni a szakhatóságokat, ha a fellebbezés nem érinti a szakhatósági állásfoglalást.

23. A Ket. 46. § (2) bekezdésének módosítása szövegpontosító jellegű.

24. A módosítás új (4a)–(4b) bekezdéssel egészíti ki a Ket. 46. §-át, és ezzel egyértelműen meghatározza a cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes személyek idézésének módját: cselekvőképtelen személy esetén a törvényes képviselő útján, korlátozottan cselekvőképes személy esetén pedig a törvényes képviselő egyidejű értesítésével való idézést

írja elő. A Javaslát a törvényes képviselő terhére rója, ha a cselekvőképtelen, illetve korlátozottan cselekvőképes személy az idézésre nem jelenik meg, és nem tudja azt igazolni, hogy ez nem neki felróható okból történt.

25. A Ket. hatályos 50. § (2) bekezdése alapján törvény vagy kormányrendelet együttműködési kötelezettséget írhatott elő a tényállás tisztázása érdekében az eljáró hatóságok számára. A szolgáltató közigazgatás erősítése, a hatósági tevékenység hatékonyabbá, eredményesebbé tétele indokolja azt, hogy ezentúl ne csak a tényállás tisztázása, hanem a hatósági ellenőrzés során is koordinációs, együttműködési kötelezettséget lehessen előírni az eljáró hatóságok részére. Emellett fontos garanciális szabályként a módosítás előírja, hogy valamely együttműködésre köteles hatóság mulasztása a másik hatóság eljárási kötelezettségét nem érinti, az nem szolgálhat indokul az eljárási kötelezettség nem teljesítésére.

26. A Ket. főszabályként kimondja, hogy a tényállás tisztázása érdekében a hatóság az ügyfelet a kérelmére indult eljárásban nyilatkozattételre hívhatja fel. Ehhez képest speciális rendelkezésként szükséges a Ket. új 51. § (2a) bekezdésében kimondani, hogy cselekvőképtelen személy *személyes* nyilatkozattételre való felhívására csak kivételesen, abban az esetben van lehetőség, ha a nyilatkozatától várható bizonyítékot a hatóság más módon – például a képviselő szabályainak alkalmazásával vagy más bizonyítási eszköz útján – nem tudja beszerezni. A cselekvőképtelen, illetve korlátozottan cselekvőképes személyek védelme érdekében a módosítás kötelezően előírja, hogy az említett személyek meghallgatásán törvényes képviselőjüknek jelen kell lenni, illetve írásbeli nyilatkozatukat alá kell írnia. Érdekellentét fennállása esetén e jogokat a gyámhatóság gyakorolja.

27. A Ket. 53. §-ának új (4a)–(4c) bekezdéssel való kiegészítése a következők szerint indokolt. A Javaslát a tanú meghallgatása során is figyelembe veszi, hogy az életkori sajátosságokból fakadóan egyes esetekben a kiskorúak tekintetében eltérő szabályok megalkotása indokolt, biztosítandó a gyermekek és kiskorúak magasabb fokú védelmét a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvénnyel is összhangban. A Ket. 15. § (7) bekezdése az eljárási képesség vonatkozásában kimondja, hogy a polgári jog szabályai szerint cselekvőképességgel – jogszabályban meghatározott esetekben korlátozott cselekvőképességgel – rendelkező személynek van eljárási képessége a hatósági eljárásban. Ugyanakkor az a tény, hogy egy cselekvőképtelennek nincs eljárási képessége – önállóan, a saját nevében nem járhat el az eljárás során –, még nem zárja ki a tanúként való meghallgatását.

A tanúvallomás funkcióját tekintve nem az ügyfélnek vagy az eljárás egyéb résztvevőjének egy eljárási cselekménye, hanem egy, a tényállás tisztázását segítő bizonyítási eszköz. Amennyiben egy cselekvőképtelen személy tanúként való meghallgatása szükséges az ügy eldöntéséhez, ez a személy a saját ismeretei, képességei szerint képes hozzájárulni a bizonyítás sikeréhez. Ugyanakkor a cselekvőképtelen, valamint a korlátozottan cselekvőképes személy tanúként való meghallgatására speciális szabályokat szükséges alkotni egyes életkori, vagy egyéb képességbeli sajátosságok figyelembevételére érdekében.

28. A Ket. 54. §-ának módosítása lehetővé teszi, hogy a tanú a vallomását írásban is megtehesse. A tanúvallomás írásban való megtételének lehetősége azonban a tanúnak nem alanyi joga, a hatóság diszkrecionális jogkörében esetről esetre dönti el, hogy az adott eljárásban ez a megoldás alkalmazható-e. A módosítás célja ezzel – összhangban a Korm. határozat 1. pont c) alpontjával – a hatóságok és a tanúk adminisztratív terheinek csökkentése a személyes megjelenési kötelezettség részleges feloldása által. Hangsúlyozni

szükséges, hogy a jogintézmény kivételes jellegű, a hatóságnak mérlegelnie kell azt, hogy az eset konkrét körülményeire is tekintettel a személyes meghallgatás nélkül is elérheti-e a tanú meghallgatás a célját. A hatóságnak ebben az esetben fokozott figyelemmel kell lennie arra, hogy egyaránt érvényesüljenek a tanúvallomás megtételének garanciái és az ügyféli jogok is.

29. A Ket. 57. § (1) bekezdésének módosítása a szemle hatékony lefolytatásának biztosítása érdekében szükséges kiegészítő szabály.

30. A Ket. új 61. § (1a) bekezdése rögzíti az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője által okozott többletköltségek megtérítésére való kötelezést akként, hogy amennyiben a hatóság eljárási bírságot szab ki, vagy valamely eljárási cselekmény megismétlése az ügyfél vagy eljárás egyéb résztvevőjének jogellenes magatartása folytán szükséges, úgy többletköltségek megfizetésére kötelez a hatóság. Fontos annak hangsúlyozása, hogy az okozott többletköltségek megtérítésére való kötelezés tekintetében a hatóságnak nincs mérlegelési jogköre.

A Ket. új 61. § (1a) bekezdés *b*) pontját indokolt továbbá teljessé tenni a Ket. új 154. § (2) bekezdésének költségviselést megalapozó célszerűtlen magatartásra vonatkozó rendelkezésének felhívásával is.

31. A módosítás a Ket. új 39. § (3) bekezdésére tekintettel indokolt. A Ket. 39. § (3) bekezdése tételesen felsorolja a jegyzőkönyv kötelező tartalmi elemeit. Mivel a közmeghallgatásról készült jegyzőkönyv ehhez képest speciális elemeket is tartalmaz, ezért annak elemeit szükséges a Ket. 63. § (3) bekezdésében külön megjelölni. A közmeghallgatás jellegére tekintettel például a hatósági tanú alkalmazása, valamint az eljárási cselekményben érintett személy megnevezése és egyéb adatai a közmeghallgatáson készült jegyzőkönyv tartalmát értelemszerűen nem kell, hogy képezzék.

32. A Ket. 73. § (4) bekezdése módosításának indoka a hatóságokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése. Ennek érdekében a szabályozás azt a modellt követi, hogy meghatározza – taxatív módon – azokat a tartalmi elemeket, melyeket a jegyzőkönyvbe foglalt, illetve az ügyíratra feljegyzett döntésnek – garanciális okokból – mindenképpen tartalmaznia kell, ezeken kívül pedig csupán azon adatok szerepeltetése szükséges, amelyek magából az iratból nem tűnnek ki.

33. A Javaslat szerkezeti okokból a döntés szabályai között (a Ket. új 73/A. §-ában) helyezi el a korábban a végrehajtásról szóló fejezetben szabályozott, jogerőre vonatkozó rendelkezéseket.

A Ket. jelenleg meghatározza, hogy a hatóság elsőfokú döntése mikor válik jogerőssé. Ezek közül azonban hiányzott az az eset, amikor az elsőfokú döntés ellen van helye fellebbezésnek, arról a fellebbezésre jogosultak nem mondanak le, hanem határidőben élnek fellebbezési jogukkal (és azt nem vonják vissza), azonban a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság az elsőfokú döntést a Ket. 105. § (1) bekezdése alapján helybenhagyja. A módosítás ezen joghézag kiküszöbölésére is irányul.

34. A joggyakorlat egységesítése érdekében indokolt a Ket.-ben a hatósági szerződés egyes, ágazati specifikumoktól függetlenül alkalmazható tartalmi elemeinek szabályozása, erre tekintettel a Ket. 76. §-a új (2a) bekezdéssel egészül ki. A Ket.-ben megállapított kötelező tartalmi elemek mellett az ágazati jogszabályok az adott eljárások specialitásaira tekintettel

további kötelező elemeket is meghatározhatnak.

35. A jogalkalmazói tapasztalatok és a közérdek érvényesítése érdekében indokolt annak általános szabályként való kimondása, hogy a hatóság a konkrét esetben – a Ket.-ben, valamint külön törvényben felsorolt szempontok alapján – a végrehajtás megindítása helyett a hatósági szerződés módosítását is kezdeményezheti, ha úgy ítéli meg, hogy utóbbi a közérdek védelmét hatékonyabban valósítja meg. Erre tekintettel indokolt a Ket. 77. § (2) bekezdésének módosítása.

36. A javaslat módosítja a Ket. 80. §-ának a hirdetések kifüggesztését, illetve közzétételét szabályozó (5) bekezdését is. A módosítás azért szükséges, mert ha a hatóságnak – a hatályos szabályozás szerint – egyszerre több önkormányzat hirdetőtábláján is ki kell függesztetnie egy hirdetményt, akkor a gyakorlatban komoly gondot okoz az, hogy erre valamennyi önkormányzatnál egy időben, egy napon kerüljön sor. A hatályos szabályozás ehhez kapcsolódva mondja ki azt, hogy a döntés kifüggesztésének és elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapon való megjelentetésének azonos napon kell megtörténnie, amely így problémákat idézhet elő, mivel sokszor nem is az eljáró hatóságon, hanem az önkormányzaton múlik, hogy a hirdetményt mikor függeszti ki. Az eljáró hatóság erre nincs befolyással, ezzel kapcsolatban csupán javaslatot tehet. Ezek alapján a rendelkezésben kimondásra kerül, hogy a hirdetményi közléshez kapcsolódó határidők számításánál a hirdetménynek a hatóság hirdetőtábláján való kifüggesztését kell alapul venni, továbbá hogy a hirdetmény hatóság hirdetőtábláján való kifüggesztésének és elektronikus tájékoztatásra szolgáló honlapon való megjelentetésének kell azonos napon megtörténnie.

37. Jelentőségére és az alkalmazását érintő bizonytalanságokra tekintettel a hatósági ellenőrzés szabályainak átfogó felülvizsgálata és újraszabályozása vált szükségessé.

A Ket. hatályos rendelkezései alapján az a következtetés vonható le, hogy a hatósági ellenőrzést a jogalkotó szűk értelemben csak helyszíni ellenőrzésként fogta fel. A Javaslat egyértelművé kívánja tenni, hogy a hatósági ellenőrzés mind helyszíni ellenőrzéssel, mind adatszolgáltatással, iratbemutatással vagy egyéb tájékoztatás kérésével, illetve táv-adatszolgáltatással megvalósulhat.

A folyamatos hatósági ellenőrzés vonatkozásában a Javaslat generálisan – tehát mind a helyszíni, mind pedig az adatszolgáltatással történő ellenőrzésre vonatkozóan – biztosítja az eljárás megindításáról való értesítésre vonatkozó eltérő szabályozás lehetőségét, tekintettel arra, hogy az ellenőrzés ezen eszköze speciális eljárási szabályokat igényel.

A hatóságok jelentős részénél jelenleg is bevett gyakorlatnak számít az ellenőrzési terv készítése, indokoltnak mutatkozik azonban ezt horizontálisan valamennyi hatóság kötelezettségévé tenni. Az ellenőrzési tervet nem kell jogszabályba foglalni, az a hatóság működésére vonatkozó dokumentum; célszerű ugyanakkor az ellenőrzési tervre vonatkozó alapvető követelményeket, valamint a terv legfontosabb tartalmi elemeit a Ket.-ben rögzíteni. Fontos megjegyezni azt is, hogy az ellenőrzéstervezési kötelezettség előírása jelentős szerepet játszhat a hatóságok működtetésének tervezése kapcsán, hiszen a szakmai és anyagi erőforrásigények tervezéséhez megfelelő alapot adhat egy jól átgondolt ellenőrzési terv.

Tekintettel arra, hogy a hatóságok igen jelentős része már alkalmazza az ellenőrzési terv készítésének gyakorlatát, az előírás esetükben nem fog további adminisztratív terhet keletkeztetni. A joggyakorlat egységessége érdekében a módosítás tartalmazza az ellenőrzési terv minimum tartalmi elemeit, természetesen a hatóságok a hatáskörükbe tartozó ügyfajták

sajátosságaira tekintettel részletesebben is kidolgozhatják annak tartalmát.

Az ellenőrzési tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:

- az előre ütemezett ellenőrzés tárgyát, vagyis azt, hogy téma- vagy teljes körű ellenőrzésről van-e szó;
- az ellenőrizendő időszakot, vagyis azt, hogy a hatósági ellenőrzés várhatóan mekkora időintervallumot ölel fel, illetve azt, hogy az ellenőrzési terv és az ellenőrzési jelentés milyen „lépték”-et használ;
- az ellenőrzés ütemezését, a jelentősebb határidők, az ellenőrzés kezdő, valamint várható befejezése időpontjának megjelölését; továbbá
- az ellenőrzés eszközét.

Az ellenőrzési tervvel kapcsolatban megjegyzendő, hogy az nem feltétlenül egy évre szól, az ellenőrizendő időszak, a hatósági ellenőrzés időintervalluma a fentieknek megfelelően az ellenőrzési terv kötelező, egységesen szabályozott tartalmi elemei közé tartozik, azonban annak meghatározására a hatóság jogosult.

A Javaslát értelmében a hatóságnak az ellenőrzési tervben foglaltak végrehajtásáról ellenőrzési jelentést kell készítenie, amelynek tartalmaznia kell az azokról a hatósági ellenőrzésekről való beszámolókat is, amelyek nem képezhetik az ellenőrzési terv részét. Ilyen, az ellenőrzési terv részét nem képező hatósági ellenőrzés lehet az adatszolgáltatások folyamatos ellenőrzésének eredménye alapján indított hatósági ellenőrzés vagy egyéb, bejelentés alapján lefolytatott hatósági ellenőrzés.

Annak érdekében, hogy a szabályozás rugalmas maradjon, továbbá hogy az egyes hatóságok a saját „arculatukhoz” tudják igazítani az ellenőrzési tervet és a jelentést, a módosítás lehetővé teszi, hogy a hatóság vezetője mindkét dokumentum vonatkozásában többlet-tartalmi elemeket állapítson meg. Más részletességű és kidolgozottságú tervek és jelentések indokoltak ugyanis adott esetben egy körzeti állatorvos vagy épp egy átfogó munkaügyi ellenőrzéseket végző hatóság vonatkozásában.

Az ellenőrzési terv bevezetése és az az alapján készült ellenőrzési jelentés nagyban hozzájárul az önkéntes jogkövetés előmozdításához, a jogkövető magatartás tudatosságának fokozásához. Elsődleges célként ugyanis ahhoz fűződik érdek, hogy az ellenőrzés hatálya alá tartozó ügyfelek önként alakítsák ki tevékenységük végzésének jogszabályszerű feltételeit. E célt előmozdítandó a Javaslát alapján a Ket. előírja, hogy az ellenőrzési tervet, valamint az arról készített jelentést a hatóságnak közzé kell tennie. A közzétételt úgy kell megvalósítani, hogy az ne veszélyeztesse az ellenőrzések eredményességét.

A Javaslát érdemben nem változtat azon, hogy a helyszíni ellenőrzést a szemle szabályai szerint kell lefolytatni, csupán a rendszeres ellenőrzési tevékenységre figyelemmel – a Ket. új 90. § (2) bekezdésében, a 29. § (4) bekezdése kapcsolódó rendelkezésének hatályon kívül helyezése mellett – teszi lehetővé eltérő értesítési szabály megállapítását.

A Javaslát a hatósági ellenőrzés lezárásának részletes szabályait önálló alcím alatt kezeli, amelynek keretében egyértelmű elhatárolás mellett állapítja meg az ellenőrzés eredménye függvényében – felesleges adminisztratív terhek generálása nélkül, ám a szükséges garanciális elemek megtartásával – a hatóság által alkalmazandó dokumentálási formát.

A Javaslát megteremti az eljárás hatósági ellenőrzést közvetlenül követő megindításának lehetőségét: ha a hatóság az ellenőrzés eredményeként a Ket. 94. § (1) bekezdés *b*) pontjának alkalmazásával a hatáskörébe tartozó eljárás megindítását tartja szükségesnek, a jelen lévő ügyfelet a 29. § (5) bekezdés szerinti információk közlésével értesítheti a hivatalbóli eljárás megindításáról, valamint a helyszínen közölheti döntését. Ez a lehetőség az eljárás egyszerűsítését, a hatósági ellenőrzés hatékonyságának növelését szolgálja.

A Ket. 94. § (2) bekezdés *b*) pontja módosításának indoka, hogy a 2012. január 1-jén hatályba lépő, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény meghatározza a honvédelmi érdek fogalmát. A módosítás ennek érvényesítését célozza.

A 94. § (2) bekezdés *b*) pontja kiegészül továbbá azzal, hogy az Európai Unió pénzügyi érdekeit is figyelembe kell venni az (1) bekezdés alóli kivételek körében. Az *e*) pont módosításának indoka az Alaptörvénnyel történő összhang megteremtése, a bekezdés új *h*) pontja pedig a közhiteles hatósági nyilvántartások felé fennálló adminisztratív kötelezettség elmulasztása esetére vezeti be a kivételi szabályt.

38. A hatályos jogrendszerben az anyagi jogi bírságolási rendelkezések megállapítása során a Ket.-ben mint eljárási kódexben meghatározott keretjellelű szabályozás hiányában az egyes eljárásokban esetleges szempontrendszerek érvényesülnek. Ez a gyakorlatban aránytalan, ötletszerű, logikájában nehezen követhető, eljárási garanciákat nélkülöző, esetenként irreálisan magas bírságtételeket megállapító szankciórendszerek felállításához és alkalmazásához vezetett. Mindezek alapján vált szükségessé keretszabályok megalkotása a Ket.-ben annak érdekében, hogy egységes dogmatikai alaphoz igazodjon az ágazati bírságolási rendszer. Erre tekintettel a Ket. új VI/A. Fejezettel egészül ki, melynek címével („Közigazgatási bírság kiszabásának eljárásjogi alapjai”) kapcsolatban hangsúlyozandó, hogy a „közigazgatási bírság” terminológia az anyagi jogi bírságok körét jelöli, ebbe az eljárási bírságok nem tartoznak bele. Az anyagi és az eljárási bírságok elkülönülését – amellet, hogy természetüket tekintve más magatartások szankcionálására szolgálnak, valamint „hatókörük” is különböző – az is mutatja, hogy a kiszabásuknál eltérő szempontokat mérlegel a hatóság: eljárási bírság esetén ezeket a Ket. 61. § (4) bekezdése határozza meg, míg az anyagi jogi bírságok esetén a Ket. új 94/A. § (1) bekezdése.

A jogrendszerben szabályozott közigazgatási jogi szankciók jelentős hányadában a jogalkotó – a hatóság mérlegelési lehetőségét kizárva – valamely jogszabálysértés esetére kötelezően írja elő a bírságolást. Meghatározott esetekben azonban – sokszor a szempontok jogszabályi meghatározása nélkül – mérlegelési jogkört biztosít a jogalkotó e kérdésben, illetve a bírság összegének meghatározása tekintetében. Erre tekintettel az (1) bekezdés meghatározza az ágazati jogszabály által biztosított mérlegelési jogkör esetén az értékelendő szempontokat szubszidiárius, kiegészítő jelleggel. Fontos azt is megjegyezni, hogy a Ket. ezen rendelkezései csak az ágazati anyagi jogi bírságok kiszabásakor, illetve azok mértékének meghatározásakor alkalmazandók. Így tehát a mérlegelési szempontokat nem lehet figyelembe venni egyéb jogkorlátozó szankciók alkalmazása esetén (pl. üzlet bezárása, engedély visszavonása).

A Ket. új 94/A. § (2) bekezdése az ügyfélbarát közigazgatás megteremtése érdekében a bírságkiszabás lehetőségét szubszidiárius hatállyal, objektív és szubjektív határidő megállapításával szűkíti úgy, hogy a kiszabási jog elévülése akkor következik be, ha a jogsértő magatartásnak a kiszabásra jogosult hatóság tudomására jutásától számított 1 év eltelt. A (2) bekezdés rögzíti továbbá, hogy az elkövetéstől, azaz a jogsértő magatartás tanúsításától számított 5 éven túl nincs helye bírság kiszabásának. Az ezzel járó jogvesztés

ösztönzőleg hathat a hatóságokra, arra készítheti őket, hogy kapacitásaikat minél megfelelőbben használják fel, gyakoribb és hatásosabb ellenőrzéseket folytassanak le. A szabály bevezetése lehetővé teszi továbbá – az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának 1991. február 13-i ajánlásában is szereplő – az ésszerű határidőn belüli döntés elvének érvényre juttatását. Így elősegíti, hogy az ügyfél minél rövidebb ideig maradjon bizonytalanságban a tekintetben, hogy a hatóság tudomására jutott szabálysértését követi-e szankció vagy sem. Megjegyzendő, hogy a bírság irracionálisan hosszú (pl. 10–15 év) időn túli kiszabása által elveszíti eredeti funkcióját. Az már nem szolgálhat adott esetben helyreállító célokat, pusztán a hatóság anyagi forrásainak növelését eredményezi, ami pedig ellentétes a Nemzeti Együttműködés Programjának azon követelményével, hogy meg kell szüntetni a vállalkozások működését felügyelő állami szervek büntetésben való érdekelttségét.

A rendelkezés ezen felül segítséget nyújt a jogalkalmazás számára, támpontot ad a tekintetben, mely napon kezdődik a bírságkiszabási jog elévülésének objektív határideje. Eszerint tehát annak kezdő napja az a nap, amelyen a magatartás megvalósult, amennyiben viszont a bírságolandó cselekmény valamely jogsértő állapot fenntartásával valósul meg, csak a jogsértő állapot megszűnésének napjától kezdődik az elévülés.

A közérdek mind teljesebb érvényesülésének érdekében a (3) bekezdés megállapítja azokat az eseményeket, melyek bekövetkeztével az egyéves – elévülési jellegű – határidő a hatóság számára újrakezdődik. Ez a szabály lehetővé teszi, hogy az ügyfélnek az eljárás elhúzására irányuló magatartása vagy adott esetben egy széleskörűen lefolytatott bizonyítási eljárás lefolytatása ne legyen akadálya a bírságolásnak.

Az (1)–(3) bekezdés egyaránt szubszidiárius, kiegészítő jellegű rendelkezés. Így lehetőség nyílik arra, hogy az ágazati jogszabályok – figyelemmel az adott jogterület specifikumaira – további, illetve eltérő mérlegelési szempontokat határozzanak meg a bírság kiszabásakor, illetve összegének meghatározásakor, továbbá a bírságkiszabási jog elévülése kapcsán. Más körülmények, érdekek figyelembe vételét igényelheti ugyanis például egy versenyfelügyeleti, vagy egy munkavédelmi eljárás, de más objektív és szubjektív határidőket igényelhetnek – az ügyek összetettségére, bonyolultságára, különleges szakértelmet igénylő mivoltukra tekintettel – az egyes ágazati eljárások.

A Ket. 94. § (2) bekezdés *a)* pontjának módosítása a Ket. Alaptörvénnyel való összhangjának megteremtését szolgálja.

39. A törvény újra megállapítja a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható döntésekről szóló 101. §-t. A módosítás tartalmi változást nem eredményez, célja a jogalkalmazás könnyítése: a szakasz átstrukturálásával egymás melletti szerkezeti egységek tartalmazzák a Ket. és a hatóság döntése alapján fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható döntésekre vonatkozó szabályokat.

A 2012. január 1-jén hatályba lépő, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről szóló 2011. évi CXIII. törvény meghatározza a honvédelmi érdek fogalmát. A módosítás célja, hogy külön ágazati törvényi rendelkezés nélkül is fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánítható legyen a döntés honvédelmi érdekből.

A rendelkezés továbbá a termőföldvédelem, talajvédelem érdekeit is védi azzal, hogy megengedi annak törvényben való előírását, hogy az ilyen tárgyú döntés is fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható legyen.

40. A 102. § módosítása egyrészt – a 101. § módosításához hasonlóan – azt célozza, hogy a jogalkalmazás során könnyebben érhetővé váljon a törvénytövege, az új szöveg ugyanis követi a hatóság felterjesztési idő alatt ellátandó feladatainak sorrendjét. A módosítás másik célja, hogy a szakhatósági közreműködést is igénylő eljárásokban is valódi tartalommal töltsse meg a döntés módosításának, visszavonásának jogintézményét azzal, hogy ezekben az eljárásokban az eddigi nyolc nap helyett a felterjesztésre rendelkezésre álló határidőt tizenöt napra emeli szakhatósági közreműködés esetén. Ez a módosítás egyrészt növeli ezen ügyek elintézésének hosszát, másrészt azonban lehetőséget ad gyorsabb lezárásukra is azáltal, hogy a szakhatóságnak is reális időt ad a szakhatósági állásfoglalás felülvizsgálatára. A módosítás továbbá lehetővé teszi azt, hogy a hatóság erre irányuló kérelem esetén írásban tájékoztassa az ügyfelet a fellebbezésről.

Eljárásgazdaságossági szempontból indokolt annak előírása a Ket.-ben, hogy amennyiben a fellebbezést a fellebbezés elbírálására jogosult hatósághoz történő felterjesztés előtt visszavonták, úgy azt nem szükséges felterjeszteni.

41. A Ket. bírósági felülvizsgálatra vonatkozó előírásai több olyan rendelkezést tartalmaznak, melyek párhuzamosak a Pp. és a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Knp.) rendelkezéseivel. A Ket. 109–111. §-ának módosítása ennek megfelelően a párhuzamosságok megszüntetése mellett a Pp.-be és a Knp.-be helyezi át a bírósági eljárásra vonatkozó szabályokat a Ket. bírósági felülvizsgálatra vonatkozó szabályainak átstrukturálása mellett.

42. A végrehajtási eljárás egyszerűsítése érdekében a Javaslat lényegesen megváltoztatja a közigazgatási végrehajtás szabályait.

E módosítás egyik fontos eleme, hogy a törvény szakít a végrehajtás elrendelésének előírásával. Ez a módosítás abból következik, hogy a törvény lehetővé teszi a hatóság számára szerződés kötését önálló bírósági végrehajtóval a követelés behajtása végett. Ezzel párhuzamosan az eljárások ésszerű időn belül való befejezése, valamint a felesleges adminisztratív terhek csökkentése érdekében szükséges megszüntetni az eljárás elrendelésének jogintézményét. A módosítás nem jár a jogorvoslathoz való jog csorbításával, az új szabályozás – korlátozott – jogorvoslati lehetőséget biztosít a végrehajtás megindítása ellen.

A végrehajtási eljárás megindítását megelőző hatósági ellenőrzés szabályai annyiban módosulnak, hogy egyrészt kérelemre indult eljárások esetében a hatóság csak kérelemre ellenőrzi a teljesítést, amit követően viszont a végrehajtási eljárás további kérelem nélkül megindul, másrészt pedig ebben az esetben nem terheli a jogosult a teljesítés elmaradásának igazolását (természetesen a hatósági ellenőrzés egyik lehetséges eszköze továbbra is a jogosult nyilatkoztatása marad).

A végrehajtás elrendelése helyett tehát a hatóság a hatósági ellenőrzés eredményét tartalmazó vagy a rendelkezésre álló adatok alapján hozott végzés közlésével indítja meg a végrehajtást, ezt követően pedig vagy szerződés alapján átadja az ügyet a bírósági végrehajtónak, vagy megkezdi a végrehajtás foganatosítását.

A végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezések közül kikerül az a szabály, amely szerint a felfüggesztés alatt újabb végrehajtási cselekmény nem foganatosítható, mivel ez a rendelkezés egyrészt egyértelműen következik a felfüggesztés általános szabályaiból,

másrészt pedig ily módon kétség nélkül érvényesül a végrehajtás esetén is az, hogy a felfüggesztési ok megszüntetésére irányuló eljárási cselekmények hatályosan elvégezhetők.

A Javaslattal emellett szerkezeti okokból a döntés szabályai között (a Ket. új 73/A. §-ában) helyezi el a jogerőre vonatkozó rendelkezéseket.

Az elévülés nyugvásának szabályaival kapcsolatban olyan módosítás is indokolt, amely alapján a pénzfizetési kötelezettségek terén az elévülés nyugvása nem csak a végrehajtás felfüggesztésére, illetve a végrehajtási eljárásban engedélyezett fizetési kedvezmény időtartamára terjed ki, hanem arra az esetre is vonatkozna, ha a végrehajtás például egy munkáltatói letiltás okán folyamatos. Ugyanis előfordul, hogy egy több millió forint összegű bírság esetén a havi levonásokkal történő végrehajtás időtartama meghaladja a végrehajtáshoz való jog elévülésének az időtartamát.

A végrehajtási fejezet további módosításai részben a végrehajtás megindulásának új szabályaiból fakadó módosítások, amelyek megszüntetik a végrehajtást elrendelő hatóságra való hivatkozásokat, részben pedig a külön jogszabályra utaló rendelkezések jogforrási szintjét pontosító módosítások.

43. A Javaslattal az eljárási költségekkel, e költségek előlegezésével és viselésével kapcsolatos, a korábbinál részletesebb, valamint egyértelműbb szabályozás kialakítását végzi el. A Javaslattal arra törekszik, hogy a Ket. szabályrendszere világos és tiszta képet adjon az eljárási költség előlegezésére és viselésére vonatkozóan, erre tekintettel indokolt a Ket. eljárási költségről szóló fejezetének újraszabályozása.

A Ket. jelenleg hatályos 153. § (2) bekezdése mintegy 15 pontban határozza meg az eljárási költségek körét. A felsorolás mégsem tekinthető taxációnak, hiszen a Ket. hatályos 153. § (2) bekezdés 15. pontja törvény vagy kormányrendelet számára lehetővé teszi egyéb eljárási költség meghatározását. A Javaslattal célja e – törvényi vagy kormányrendeleti szintű – korlátozás feloldása, tekintettel arra, hogy jogszabályban megállapított különös eljárási szabály is bővítheti az eljárási költségek körét az adott eljárás sajátosságaira figyelemmel.

A javaslat az egyéb eljárási költségek vonatkozásában a Ket. jelenleg hatályos 155. §-ában, illetve 157. §-ában meghatározott általános költségviselési szabályokat rögzíti önálló alcím alatt összefoglalva. Az eljárási költségek jelenlegi szabályozásának módosítását több szempont is indokolta. A kérelemre és a hivatalból indult és folytatott eljárások élesebb elhatárolásával összefüggésben a Ket.-nek az eljárási költségről szóló IX. fejezetén belül egyértelmű szabályozást igényelnek a kérelemre, valamint a hivatalból indult és folytatott eljárásokra vonatkozó költségviselési rendelkezések. A költségek előlegezésére vonatkozó szabályokat is ennek megfelelően állapítja meg a módosítás: rögzíti azokat az eljárási költségeket, amelyek előlegezése szükséges, valamint az előlegezés módját.

A Ket. 155. §-a az eljárási költség előlegezése tárgyában a következő esetekről rendelkezik: kérelemre indult eljárás, hivatalból indult vagy folytatott eljárás, a bizonyítási eljárás, rendőrség igénybevétele.

A kérelemre indult eljárás vonatkozásában a Javaslattal annyiban hoz új rendelkezéseket, hogy a kérelemre és hivatalból indult eljárások éles elhatárolásával összefüggésben egyértelműen rögzíti, hogy az egyéb eljárási költségeket a kérelmező ügyfél előlegezi, több azonos érdekű ügyfél esetében az előlegezés pedig egyetemlegesen történik.

Hivatalból indult vagy folytatott eljárásokban az egyéb eljárási költségek megelőlegezése – a 153. § 6., 10. és 11. pontjában meghatározott, az ügyfél részéről felmerült költség kivételével – a hatóságot terheli. Az eljárási költségek viselése attól függ, hogy milyen döntéssel zárul az eljárás. A Javaslatt értelmében a bizonyítási költségek előzetes letétbe helyezését a hatóság különösen akkor rendeli el, ha már előre valószínűnek mutatkozik, hogy a felmerülő eljárási költségek jelentősebb összeget érnek el, vagy más körülmény ezt indokolttá teszi. A hatóság tehát mérlegelési jogkörében dönt a bizonyítási költségek előlegezésének módjáról.

A Ket. hatályos 156. § (3) bekezdése foglalkozik a bizonyítási eszközök igénybevételével kapcsolatos költségek előlegezésével. A Javaslatt célja annak elvi éllal történő rögzítése, hogy a bizonyítási eljárással kapcsolatos költségek előlegezése minden esetben a bizonyítást indítványozó fél kötelezettsége.

A Javaslatt tisztázza, hogy rendőrség igénybevételére mind kérelemre, mind hivatalból indult vagy folytatott eljárás esetében is sor kerülhet. A rendőrség igénybevételével kapcsolatos költségek előlegezése minden esetben az igénybevételt kérő hatóság kötelessége.

Az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevőjének rosszhiszemű eljárása miatt az eljárásával okozott költségek viselése tárgyában az ügy eldöntésére tekintet nélkül nyomban tud döntést hozni a hatóság.

A kérelemre indult eljárás vonatkozásában a Javaslatt az eljárási költségek előlegezésére és viselésére vonatkozó rendelkezések éles elhatárolásával összefüggésben egyértelműen rögzíti az eljárási költségek kérelemre indult eljárásban történő viselésének szabályait.

Fontos eltérés a hatályos szabályozáshoz képest, hogy a módosítás alapján a Ket. a kérelem elutasítása, valamint a kérelemnek megfelelő döntés mellett az eljárás megszüntetése esetén is meghatározza az eljárási költség viselésének szabályait, emellett a Ket. hatályos 157. § (1) bekezdésének megfelelően határozza meg a végrehajtási eljárás során felmerülő költségek viselésére vonatkozó rendelkezést azzal az eltéréssel, hogy a költségek viselésére azt kell kötelezni, aki a végrehajtási eljárást megindította.

A módosító javaslat továbbá a Ket.-ben keretjelleggel kimondja a tárgyi költségmentesség biztosításának lehetőségét, amely a közigazgatási eljárásjogban jelenleg is létezik. Az ágazati szabályozás jelenleg is tartalmaz tárgyi költségmentességre vonatkozó rendelkezéseket, például a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 16. §-a kimondja, hogy a szociális igazgatási eljárás költség- és illetékmentes.

44. A módosítás eredményeként az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésére irányuló – jelenleg az Ebktv. részét képező – eljárási szabályok a Ket. új X/A. Fejezetében kapnak helyet. Az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítésére vonatkozó, az Egyenlő Bánásmód Hatóság (a továbbiakban e pontban: hatóság) mint általános antidiszkriminációs hatóság eljárására vonatkozó általános szabályanyag Ket.-ben történő elhelyezését egyrészt az indokolja, hogy ezek olyan általános érvényű – az egyenlő bánásmód követelményének érvényesítését szolgáló – eljárási szabályok, melyek alkalmazása elsőbbséget élvez, különös figyelmet érdemel. Másrészt a normavilágosság és a jogbiztonság érdekében szükséges ezen eljárási szabályok Ket.-ben történő rögzítése, tekintettel arra, hogy a jogalkalmazók számára segítséget nyújt az egységes jogalkalmazás terén, ha az eljárási szabályokat egy törvény keretében találják meg.

Fontos hangsúlyozni, hogy az Ebktv.-nek számos uniós irányelvben megfogalmazott szabályozási kötelezettségnek kellett eleget tennie, melyekre az eljárási szabályok Ket.-ben történő rögzítése során is figyelemmel kellett lenni. Kiemelendő azonban, hogy a vonatkozó irányelvek (200/43/EK irányelv és a 2004/113/EK irányelv) az egyenlő bánásmód vonatkozásában arról rendelkeznek, hogy a tagállamok jelöljenek ki olyan szervet, amelynek feladata annak ösztönzése, hogy az egyenlő bánásmód követelménye megvalósuljon, valamint e testület hatáskörére vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak. Tekintettel arra, hogy a vonatkozó irányelveknek megfelelően kerültek rögzítésre ezen eljárási szabályok, valamint arra figyelemmel, hogy a vonatkozó irányelvek a testület eljárására vonatkozóan nem tartalmaznak előírást, európai uniós jogi szempontból sincs akadálya ezen eljárási szabályok Ket.-ben történő rögzítésének.

A Ket. új 169/B. §-ában a faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000/43/EK irányelv 13. cikkének, – amely kötelezést tartalmaz az államokra nézve, hogy független vizsgálatokat folytató, az egyének jogainak védelmére alkalmas nemzeti szervet állítsanak fel – eleget téve, a hivatkozott jogszabályhely rögzíti hogy a hatóság – függetlenségének biztosítása érdekében – feladatainak ellátása során nem utasítható. A hatóság függetlenségének biztosítása mellett a módosítás szerint a hatóság az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének vizsgálatát közigazgatási eljárás keretében kérelem alapján vagy hivatalból folytatja le, valamint kérelem alapján vizsgálja, hogy az arra kötelezett munkáltató elfogadta-e a helyi esélyegyenlőségi tervet.

Ezen túlmenően azonban a hatóság a végrehajtó hatalmi ághoz kötődő szervként sem hivatalból, sem kérelemre nem vizsgálhatja a más hatalmi ágakhoz tartozó, a Kormánytól független alkotmányos intézmények közhatalmi döntéseit és intézkedéseit. E korlátozás nem érinti ezen intézmények vizsgálatának lehetőségét közhatalmi tevékenységük körén kívül (pl. a munkáltatói jogok gyakorlása során).

A Ket. új 169/C. § alapján az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének vizsgálatát közigazgatási eljárás keretében a hatóság és a külön törvényben a követelmény elbírására feljogosított más közigazgatási szerv egyaránt lefolytathatja. Ágazati törvények alapján hatósági jogkörrel rendelkezik például a munkaügyi, a fogyasztóvédelmi, az egészségügyi, a szociális, az oktatási, a környezetvédelmi és az építésügyi hatóság.

A Ket. új 169/C. § (2) bekezdése értelmében az eljárás megindításáról a hatóság a közigazgatási szervet, illetve a közigazgatási szerv a hatóságot értesíti. A hivatkozott rendelkezés lehetőséget ad arra, hogy az értesített szerv az értesítéstől függetlenül is fennálló jogával élve érintett közigazgatási szervként, mint ügyfél kapcsolódjon be a megindult eljárásba.

A párhuzamosság kizárása érdekében a (3) és a (4) bekezdés értelmében, ha az ügyfél választása alapján valamely közigazgatási szerv előtt eljárás indult vagy e közigazgatási szerv az ügyet már elbírálta, úgy más közigazgatási szerv ugyanazon ügyben a jogsértett azonossága esetén nem járhat el. Nem áll fenn azonban ilyen követelmény akkor, ha a korábbi eljárás más személy kezdeményezésére vagy hivatalból indult. Ugyanazon ügyben különböző sértettek esetében – a sértettek számára biztosított rendelkezési jogot és a jogbiztonság szempontját együttesen figyelembe véve – az utóbb megindult eljárást fel kell függeszteni, majd a jogerős döntést követően az ott megállapított tényállást alapul véve kell eljárni. Fontos hangsúlyozni, hogy a hivatkozott rendelkezések az Ebktv.-ből módosítás nélkül kerültek áttemelésre.

A Ket. új 169/D. §-a a hatóság, valamint a társadalmi és érdekképviselői szervezetek számára ügyféli jogállást biztosít, valamint az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárásokban a jogsérelmet szenvedett fél meghatalmazása alapján képviselőként járhatnak el, azon esetek kivételével, amikor képviselői joguk gyakorlását külön törvény kizárja.

A Ket. új 169/E. § értelmében az Ebktv.-ben foglalt bizonyítási szabályok alkalmazásának van helye az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárásokban. A hivatkozott bizonyítási szabályok Ket.-ben történő elhelyezésére arra tekintettel nincs lehetőség, hogy az Ebktv. 19. §-ában foglalt bizonyítási szabályok értelmében a fordított bizonyítás elve érvényesül, és amennyiben ezen szabályok Ket.-ben kerülnének rögzítésre, úgy a peres eljárásokban a Pp. általános bizonyítási szabályai érvényesülnének. Fontos hangsúlyozni, hogy a hivatkozott rendelkezések az Ebktv.-ből módosítás nélkül kerültek áttemelésre.

A Ket. új 169/F. §-a a párhuzamosság kizárása érdekében rögzíti, hogy amennyiben a jogsérelmet szenvedett fél, avagy a hatóság, vagy más közigazgatási szerv a bíróság előtt eljárást indított az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt, úgy a közigazgatási szerv az ügy jogerős elbírálásáig az eljárást felfüggeszti. Amennyiben a bíróság az ügyben meghozta jogerős határozatát, avagy a folyamatban lévő eljárást felfüggesztette, erről hozott határozatát a Ket. új 169/C. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott más közigazgatási szervnek megküldi, melyhez az abban megállapított tényállás alapulvételével jár el.

Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárások során a költségek előlegezésére [Ebktv. 15. § (8) bekezdés] valamint a viselésére [Ebktv. 15. § (9) bekezdés] vonatkozó szabályok átültetését végzi el a Ket. új 169/G. §-a.

Az Ebktv jelenlegi szabályozása alapján az egyenlő bánásmód követelménye miatti eljárás akkor indítható meg, ha a jogsértés a törvény hatálybalépése után következett be, vagy akkor éppen folyamatban volt, nem tartalmaz objektív, vagy szubjektív határidőt az eljárás megindítása iránti kérelem benyújtására. Ez sok esetben problémát jelent az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének bizonyításánál, mivel az eltelt idő hossza megnehezíti a tanúk, illetve a bizonyítási eszközök felkutatását. A Ket. új 169/H. §-ában foglalt módosítás elősegítené, hogy az eljárás csak olyan határidőn belül legyen kezdeményezhető, amelyen belül még nagy eséllyel fellelhetők a tényállás felderítését minél teljesebb körben segítő bizonyítékok, valamint a tanúk helyálló és objektív vallomást tudnak tenni.

A Ket. új 169/I. §-a rögzíti az egyenlő bánásmód követelményét biztosító rendelkezések megsértése esetén a hatóság által külön-külön és együttesen is alkalmazható szankciók körét. A törvényben meghatározottak mellett a hatóság más törvényekben meghatározott közigazgatási szankciókat is alkalmazhat. A jogkövetkezmények alkalmazása során a hatóság a Ket. 94/A. §-ában meghatározott mérlegelési szempontokat köteles figyelembe venni, úgy mint az eset összes körülményeit, kiemelten a sérelmet szenvedettek körét, a sérelem következményeit, a jogsértő állapot időtartamát, a jogsértés ismételtségét és a jogsértő anyagi viszonyait.

A Ket. új 169/J. §-a a hatóság határozataival szembeni jogorvoslat tekintetében rögzíti, hogy a hatóság döntése ellen nincs helye fellebbezésnek, valamint azokat felügyeleti jogkörben megváltoztatni vagy megsemmisíteni nem lehet. A hivatkozott jogszabályhely annyiban hoz új szabályozást – az Ebktv. 17. §-ával szemben –, hogy nem kerül áttemelésre a hatóság

döntésének bírósági felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezés, tekintettel arra, hogy az párhuzamos szabályozást valósít meg a Pp. 326. § (7) bekezdésével, mely szintén a Fővárosi Bíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét állapítja meg, amennyiben az első fokon eljáró közigazgatási szerv illetékessége az ország egész területére kiterjed.

A Ket. új 169/K. § és 169/L. §-a az egyenlő bánásmód követelménye megtartásával kapcsolatos adatoknak más szervek eljárásában történő felhasználása céljából vezetett hatósági nyilvántartás részletes szabályait tartalmazza, mely szabályok érdemi módosítás nélkül kerülnek áthelyezésre az Ebktv. 17/A. §-ából.

Önálló alcím alatt, a Ket. általános adatkezelési szabályait tartalmazó 17. §-ától elkülönítve, a 169/M. §-ban szerepelnek az adatkezelésre vonatkozó speciális szabályok, melyeket korábban az Ebktv. 15/A. §-a tartalmazott. Fontos hangsúlyozni, hogy e rendelkezések szintén érdemi módosítás nélkül kerülnek áthelyezésre a Ket. szabályai közé.

A 42. §-hoz

1. Az önrendelkezési jog gyakorláshoz olyan megoldást célszerű kialakítani, ami a szükséges biztonság mellett az ügyfelek kényelmi igényét is kielégíti. A távoli ügyintézés – az elektronikus út – közzismerten kockázatot hordoz magában, a személyiséglopás egyre nagyobb teret nyer, ezért mindenképp lehetővé kell tenni, hogy az ügyfél – ha az elektronikus utat számára jogszabály kötelezővé nem teszi – az elektronikus kapcsolattartást kizárja, vagy csak magas biztonsági szinten engedje meg (például a csak jelszavas azonosítás kizárja, tőle csak kártya alapú azonosítást fogadjon el a közigazgatás). Ilyen rendelkezések közhiteles nyilvántartására bevezetésre kerül a rendelkezés nyilvántartás. Az adatok továbbítására vonatkozó rendelkezések megadásának módjánál célszerű lehetővé tenni az ügyfél nyilatkozatának a rendelkezés nyilvántartásban történő rögzítését, mert ezáltal az ügyfélnek nem kell eljárásonként újból a szabályok megadásával törődnie.

A természetes azonosító adatok univerzális azonosítókénti felhasználásának korlátozását szolgálja e rendelkezés, mivel jelenlegi szabályok szerinti nyilvántartás kialakításnál az egyes nyilvántartásokról másolat megszerzése esetén – amely az egyik legjelentősebb kockázat – az adatok igen egyszerűen összekapcsolhatók.

E rendelkezés alapján kell titkosítva elhelyezni a kapcsolati kódokat az összerendelési nyilvántartásban (ami az adatvédelmi szabályok betartásához szükséges). A különleges adat továbbítására vonatkozó rendelkezésnél is megengedésre kerül a rendelkezési nyilvántartásban rögzítetten történő nyilatkozattétel.

2. Lényeges változás, hogy a kapcsolattartás a piaci szereplőkhöz hasonlóan (például bankok ügyfélkapcsolatai) a papír formán túl az egyéb – így különösen a telefon és elektronikus – formákra is érdemben, korlátozás nélkül kiterjed. Az új technikai lehetőségek használatára szükséges a szabályozást felkészíteni, ezért az elektronikus kapcsolattartásnál külön szerepel a hagyományos, írásbelinek tekinthető forma (például e-mail) az egyéb, például egyszerű párbeszéd, menüválasztásos, „klikkelgetős” kapcsolattartási formáktól, ahol a jövőben a vegyes rendszerek is megjelenhetnek (például számítógéppel szóban információk automatikus (gép általi) felhasználása, képi információkra alapozott eljárási lépés lehetősége stb.).

Kikerül a szabályozásból az ügyintézés normál fogalom és eljárásrendjébe nem illeszthető, az írásba foglalás és kézbesítés fogalmakat összekeverő megfogalmazás, amely az eljárás vagy az informatikai rendszerekre vonatkozó követelmények helyett a törvényi szabályozási feladatokat eltorzítva, egy informatikai rendszer használatához kívánt lényeges joghatásokat

kötni. Önmagában a központi vagy bármely más rendszeren történő küldéstől egy nyilatkozat nem válik írásbelivé, vagy eleve írásbelinek minősül, akkor a küldés módjától függetlenül írásbeli, vagy nem minősül annak, akkor a továbbítása sem teszi azzá. Az új szabályozás a fogalmakat az ügyintézéshez szükséges normál fogalom használathoz igazítja, a fogalmak használatának rendbetételéhez azonban elengedhetetlen a korábbi szabály megszüntetése.

Lényeges, hogy a közigazgatás a jövőben tisztán elektronikusan is működhet, a döntés elektronikusan hozható meg (ez a levéltározás miatt is fontos, az új szabályozás szerint az irat első példány is – papíralapú ügyfélkapcsolat esetében is – a jövőben elektronikus lehet, tehát papír alapon a közigazgatásnak nem kell saját döntéseit irattározni, illetve levéltározni).

3. A kézbesítés szabályainál szükséges az elektronikus nyilatkozat kézbesítésére vonatkozóan az alapesetnek számító kézbesítési formák szabályainak megadása. A megfogalmazás lehetővé teszi, hogy az e pontban megfogalmazottakon túl más esetben is kézbesítettnek minősüljön a közlés.

4. Az elektronikus ügyintézés szabályozását az általános indoklásban ismertetettek szerint egészen új alapokra kell helyezni. A törvényi szint az új fogalmakat (különösen az alsóbb szintű szabályozás alapjául szolgáló szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatást) definiálja, majd meghatározza azokat az elektronikus eljárási cselekmények kialakíthatóságához szükséges szolgáltatásokat, amelyek szabályozása elengedhetetlen az elektronikus közigazgatás érdemi megvalósulásához. A felsorol szabályozott ügyintézési szolgáltatásokkal kapcsolatban csak a törvényi szabályozási szintet igénylőkről, s azok esetében is csak a törvényi szintet igénylő szabályokról rendelkezik (így különösen a rendelkezési nyilvántartásról, azonosításról, kézbesítésről, biztonságos elektronikus igazolás szolgáltatásról és iratérvényességi nyilvántartásról).

Az ügyintézési rendelkezési nyilvántartásnál megadja azokat a kötelezettségeket, amelyek szükségesek elektronikus kapcsolattartásra alapuló ügyintézéseknél az önrendelkezési jog gyakorlásához, s megszünteti a kockázatok egyoldalú ügyfélre terhelését, amely a jelenlegi szabályozásnak jellemzője. Utat nyit a rugalmasabb, így hatékonyabb, olcsóbb megoldások alkalmazása előtt.

Az azonosításnál – kapcsolódva a rendelkezési lehetőségekhez – egyértelművé teszi, hogy az ügyfél – megszabható korlátokon belül – az általa igényelt biztonsági szinten tartsa a kapcsolatot a közigazgatással, ami utat nyit a telefonos, illetve okostelefonos ügyintézési módok akár tömeges elterjedésének. Lényeges új szabály, hogy a személyes megjelenés esetén a hatóságnak nem kötelező az okmány alapú azonosítás lefolytatása, az ügyfélnek az elektronikus (távoli) azonosítási mód használhatóságát is biztosíthatja, ami tovább erősítheti a piaci környezetben is használható – így az információs társadalom kialakulását elősegítő – megoldások, például a mobil telefont felhasználó azonosítási módok terjedését.

A kézbesítési szolgáltatásnál megkülönbözteti a biztonságos és a nem biztonságos kézbesítési módokat. Ez egyrészt a jelenlegi, a társadalmi szinten bevezetett és elfogadott kézbesítési megoldásra (tértivevényes levél) megfelelően nem leképezhető szabályozás helyett (amelynek megfelelő szolgáltatás létre sem jött, s amelyet a törvény hatályon kívül helyez) rendezi az egységes kézbesítési felfogáshoz szükséges fogalomhasználatot és szabályozási irányokat, másrészt elismeri a nem ebbe a körbe tartozó megoldásokat is. Az ügyfél együttműködése esetén az ügyintézési kapcsolattartásban a normál üzenetváltásra alapuló kézbesítés elismerése jelentősen egyszerűsíthet egyes eljárásokat, s nagyban hozzájárulhat az informatika alkalmazásának szélesebb körű – közigazgatáson túllépő – alkalmazásának.

Szükséges volt a biztonságos elektronikus igazolás fogalmának bevezetése. A hatósági igazolás kialakításához a törvény komoly eljárási előírásokat tartalmaz, ugyanakkor az elektronikus közigazgatás – tágabb értelemben az információs társadalom – informatikai szolgáltatásainak működésénél sok olyan adat szükséges, amelyek megbízhatóságához valamely megbízhatónak tekintett szervezet, szerv igazolása szükséges, de ez egyszerű informatika eljárásban történik, amely nem igényli a hatósági igazolás kiadásának eljárásrendjét, illetve egyes esetekben nem hatóság állítja ki, hanem például egy hitelesítés szolgáltató.

Az iratérvényességi nyilvántartás az iratok érvényességének ellenőrzését szolgáló olyan új megoldás, amely a vegyes rendszerek esetében is (például elektronikus határozatról készült papír másolat) segíti az iratokkal kapcsolatos visszaélések korlátozását. Az alapvető különbség egy funkcionális nyilvántartás és az iratérvényességi nyilvántartás között, hogy itt csak a kiadott iratok – nyilvántartástól függő részletezettségű – adatai kerülnek be, míg egy funkcionális nyilvántartás magát az információt szolgáltatja. Például egy vizsgabizonyítvány nyilvántartás funkcionális nyilvántartásként feltételezi, hogy minden vizsga eredménye szerepel benne, s az ott ellenőrizhető. Egy vizsgaokmányokra vonatkozó iratérvényességi nyilvántartás a benne tárolt bizonyítványokra igazolja azok érvényességét, de nem zárja ki, hogy legyen más – a bejelentés lehetőségével nem élő – vizsgáztató hely. Az elfogadásnál ez esetben a nyilvántartásban nem szereplő bizonyítványok érvényességét egyéb módszerrel kell megoldani (biztonsági elemek vizsgálata, kiadó hely megkeresése). A szolgáltatás szükséges biztonsági (garanciális) elem a hibrid kézbesítési megoldásoknál, amikor hiteles elektronikus dokumentumról automatikus rendszerben papír másolatot készítenek külön személyi hitelesítés nélkül (nincs aláírás, pecsét), ezért szükséges a törvényi szintű szerepeltetése.

A szabályozás rendelkezik azokról a szolgáltatásokról, amelyeket az államnak biztosítani kell. A biztosítás módja és terjedelme nincs megszabva, az új szabályozás szakít azzal a felfogással, hogy teljesíthetetlen kötelezettségeket írjon elő a Kormány vagy egyes hatóságok számára.

A szabályozás rendelkezik a szolgáltatás nyújtás alapvető feltételéről (engedélyezési illetve bejelentési kötelezettség), s megteremti az elektronikus ügyintézési szolgáltatások hatóság általi ellenőrizhetőségének jogi alapját.

5. Az elektronikus tájékoztatás szabályai közé bekerül, hogy azokról a közzététel módjától függetlenül egy évre visszamenőleg igazolást lehessen kérni. Ez teszi lehetővé az ügyfelek számára, hogy a honlapokon közzétett információkat a jövőben érdemi hivatkozási alapként felhasználhassák (ellentétben a Magyarország.hu jelenlegi tájékoztatási rendszerrel, amelyen a közzétett információk nem igazolhatók, így nincs jogi relevanciájuk).

6. Az elektronikus ügyintézésrel kapcsolatos új szabályozási modell alsóbb szintű jogszabályokban megadhatóvá teszi a részletesebb szabályokat, ehhez a törvényben meg kellett adni mind a kormányrendelet, mind a részletszabályokat tartalmazó miniszeri rendeletre vonatkozó felhatalmazó rendelkezéseket. A szabályozás rugalmasságának biztosítása érdekében az egyes alsóbb szintű szabályozási elemek feladathoz kötötten lettek azonosítva, hogy ne legyen kötelező nagy terjedelmű, túl összetett végrehajtási rendeletet alkotni.

A 43. §-hoz

Az ügyfélnek az ügyintézési határidő jogtalan túllépésével okozott károk, hátrányok

csökkentése érdekében a Ket. 71. § (2) bekezdése akként módosul, hogy – a hatályos szabályozást megfordítva – a rendelkezés általánosan a „hallgatás-beleegyezés” lehetőségét írja elő, ez alól viszont eltérési lehetőséget enged az ágazati jogszabályoknak. Mivel az új rendelkezés maga után vonhatja egyes ágazati jogszabályok módosítását, amihez viszont megfelelő előzetes hatásvizsgálat és előkészítés szükséges, továbbá mivel a jogalkalmazók vonatkozásában ezen ágazati jogszabályok tekintetében is érvényesülnie kell az elegendő felkészülési idő követelményének, a rendelkezést a Javaslat 2014. január 1-jével lépteti hatályba.

A 44–45. §-hoz

1. A Ket. 3. § (2) bekezdés *a)* pontjának módosítását a végrehajtás elrendelésének megszűnése indokolja.
2. A Ket. 9. § (1) bekezdésének módosítását az Alaptörvény A) cikkében foglalt rendelkezés indokolja.
3. A Ket. 13. § (2) bekezdés *d)* pontja módosításának indoka, hogy az ágazati szabályozás folyamatos változása időről időre szükségsszerűvé teszi a Ket. tárgyi hatályának, a kivett eljárásoknak és a Ket. szubszidiaritását meghatározó szabályoknak a felülvizsgálatát. Erre tekintettel indokolt az egészségügyi technológiák társadalombiztosítási támogatásával kapcsolatos eljárások privilegizált körbe vétele.
4. A Ket. 15. § (7) bekezdésének módosítása szövegpontosító jellegű, célja annak egyértelművé tétele, hogy a hatóságnak nem kell minden eljárásban automatikusan betekinteni a gondnokoltak nyilvántartásába az ügyfél cselekvőképességének megvizsgálása céljából, hanem csak akkor kell ehhez az eszközhöz nyúlnia, ha az eljárásban erre okot adó körülmény merül fel.
5. A Ket. 18. § (1) bekezdésének módosítását az Alaptörvény A) cikkében foglalt rendelkezés indokolja,
6. a módosítás továbbá a Ket. 18. § (1) és (2) bekezdése közötti szövegezésbeli koherenciát teremti meg azáltal, hogy az eltérést engedő jogforrási szintet egységesen határozza meg.
7. A Ket. 18. § (2) bekezdésének módosítását az Alaptörvény A) cikkében foglalt rendelkezés indokolja.
8. A Ket. 20. § (3) bekezdésének módosítása az eljárások gyorsítása és az ügyfelek védelme végett szükséges. Teljesen indokolatlan ugyanis a kijelölt hatóság számára az eredetileg irányadó ügyintézési határidőt biztosítani, hiszen amikor az ügy a kijelölt hatóság elé kerül, az már valamilyen mértékben előrehaladott állapotban van, a kijelölt hatóságnak nem előlről kell az ügyet kezdenie, másrészt nem méltányos az ügyféllel szemben sem, ha a hatóság mulasztása egy újabb ügyintézési határidőnyi időtartammal meghosszabbítja az ügyfél várakozási idejét.
9. A Ket. 27. § (1) bekezdésének módosítását az Alaptörvény A) cikkében foglalt rendelkezés indokolja.
10. A Ket. 28. § (1) bekezdés *a)* pontjának módosítását az Alaptörvény A) cikkében foglalt rendelkezés indokolja.

11. A módosítás célja a jogszabályi hivatkozás pontosítása a Ket. 29. § (10) bekezdésében.

12. A Ket. jelenleg hatályos rendelkezései következtlenül tartalmazzák a „nyomtatvány”, „formanyomtatvány”, „űrlap” kategóriákat. A Ket. 37. § (3) bekezdése módosításának célja annak egyértelművé tétele, hogy a „formanyomtatvány” kifejezés a papír alapú, míg az „elektronikus űrlap” terminológia a digitális formában megjelenő dokumentumot jelöli.

A módosítás emellett jogértelmezési problémát kezel, helyesen ugyanis kizárólag az arra vonatkozó hiánypótlási felhívás kibocsátása kizárt, amely a tartalmilag hiánytalan kérelmet benyújtó ügyfelet egyébként közzé nem tett formanyomtatvány kitöltésére, vagyis pusztán egy adminisztratív aktus pótlására kívánja kötelezni.

13. Tekintettel arra, hogy a személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény alapján a rendészetért felelős miniszter felhatalmazást kapott rendelet kiadására, indokolt a Ket. 48. § (3) bekezdésének olyan irányú módosítása, amely feloldja a törvény rendelkezésére vonatkozó előírást.

14. A Ket. 51. § (3) bekezdése a törvényen vagy kormányrendeleten alapuló adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozóan tartalmaz előírásokat. A (4) bekezdés a (3) bekezdésre reflektálva szabályozza azokat az eseteket, melyek alapján az adatszolgáltatási kötelezettség megtagadható. Mindezek alapján a (3) és (4) bekezdés alanyainak azonossága indokolt, a módosítás az ehhez szükséges pontosítást végzi el.

15. A Ket. 53. § (5) bekezdésének szövegpontosító jellegű módosítása a tanúvallomásra vonatkozó új rendelkezésekkel való összhang megteremtése érdekében szükséges.

16. A Ket. 63. § (1) bekezdés *b)* pontjának módosítását a Ket. 15. § (5) bekezdésének módosítása indokolja.

17. A Ket. 65. § (8) bekezdésének módosítását az indokolja, hogy bizonyos esetekben csak az adott ágazatok tudják megítélni, és ezt törvénykezdeményezéssel vagy kormányrendeletben szabályozni, hogy az üzemzavar ideje figyelmen kívül hagyható-e a határidők számítása során.

18. A Ket. 74. § (3) bekezdésének módosítását a végrehajtás elrendelésének megszűnése indokolja.

19. Tekintettel arra, hogy jelen rendelkezés az ügyfelek számára állapít meg kedvezőbb feltételeket, így e kedvezmények tekintetében indokolt utat nyitni az eltérő jogi szabályozásnak a Ket. 74. § (5) bekezdésének módosításával.

20. A Ket. 80. § (1) bekezdését illetően a speciális eljárási szabályozásra vonatkozóan a Ket.-ben rögzített jogforrási szint racionalizálása érdekében szükséges módosításról van szó, ehhez kapcsolódik a Ket. 80. § (3) bekezdésének egyszerűsítése. A 80. § (2) bekezdésének módosítása a szövegezésbeli összhang megteremtését szolgálja.

21. A Ket. 80/A. § (1) bekezdés *d)* pontjának módosítását a Ket. 15. § (5) bekezdésének módosítása indokolja.

22. A Ket. 81. § (2) és (4) bekezdésének módosítását két körülmény indokolja. Egyrészt szükséges megteremtteni a kézbesítésre vonatkozó szabályok összhangját, másrészt – az egységes és logikus szabályozás érdekében – biztosítani kell a naptári napban történő

határidő-számítás következetes érvényesítését. A rendelkezés összhangban van a Polgári Perrendtartás hasonló szabályaival is.

23. A Ket. jelenleg csak törvény vagy kormányrendelet vonatkozásában teszi szubszidiáriussá a hatósági nyilvántartásra vonatkozó szabályokat, azonban felveti a jogrendszeren belüli inkoherenca veszélyét tekintettel arra, hogy hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezéseket alacsonyabb szintű jogszabály is tartalmazhat. A Ket. 82. § (1) bekezdésének módosítása a Ket. hatósági nyilvántartásra vonatkozó rendelkezéseit teljes egészében szubszidiáriussá teszi, azok csak akkor alkalmazhatók, ha a hatósági nyilvántartásról szóló külön jogszabály másként nem rendelkezik.

24. A jogszabály megszővegezésének következetessége érdekében szükséges a Ket. 85. § (1) bekezdésének pontosítása, figyelemmel a Ket. 85. § (2) bekezdés módosítására.

25. A Ket. 86. § (4) bekezdés módosításának indoka, hogy a Ket. 82. § (1) bekezdése alapján a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban a Ket. szabályai szubszidiáriusak, így szükségtelen a jogszabály eltérő rendelkezésére való utalás.

26. A Ket. 86. § (5) bekezdés módosításának indoka, hogy a Ket. 82. § (1) bekezdése alapján a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban a Ket. szabályai szubszidiáriusak, így szükségtelen a jogszabály eltérő rendelkezésére való utalás.

27. A Ket. 94. § (2) bekezdésének módosítása a Ket. Alaptörvénnyel való összhangjának megteremtését szolgálja.

28. A Ket. 100. § (1) bekezdés *d)* pontjának módosítása a Ket. Alaptörvénnyel való összhangjának megteremtését szolgálja.

29. A Ket. 114. § (2) bekezdése, 114. § (5) bekezdése, valamint 148. § (2) bekezdés *d)* pontja módosításának célja az ügyészségről szóló sarkalatos törvénnyel való terminológiai összhang megteremtése.

30. A Ket. 115. § (1) bekezdés *b)* pontjának módosítása a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvénnyel (a továbbiakban: Ksztv.) való összhang megteremtését szolgálja, figyelemmel a Ksztv. 4. § (1) bekezdésére.

31. A Ket. 117. § (1) és (2) bekezdésének módosítása a Ket. Alaptörvénnyel való összhangjának megteremtését szolgálja.

32. A Ket. hatályos 121. § (1) bekezdés *e)* pontja értelmében meg kell semmisíteni a hatósági döntést akkor, ha a döntést hozó testületi szerv nem volt határozatképes, vagy nem volt meg a döntéshez szükséges szavazati arány. A gyakorlatban előfordulhat az, hogy a testületi szerv a döntés meghozatalakor határozatképes volt úgy, hogy közben nem volt jogszabályszerűen megalakítva (pl. nem a jogszabályoknak megfelelően lett a testület összehívva). Ennek alapján indokolt tehát a Ket. 121. § (1) bekezdés *e)* pontját akként kiegészíteni, hogy a testületi szerv döntése abban az esetben is semmis, ha a testületi szerv nem volt jogszabályszerűen megalakítva. Itt szükséges megjegyezni, hogy az ágazati szabályozás igen szerteágazó és specifikus szabályokat tartalmaz a hatósági jogkörrel felruházott testületi szervek létrehozására, megalakítására, felállítására vonatkozóan, ezért a „jogszabályszerű megalakítás” alatt a testületi szerv létrehozására vonatkozó összes jogszabályi rendelkezést érteni kell.

33. A Ket. 121. § (1) bekezdés *f)* pontjának módosítását indokolja egyfelől az, hogy a hivatkozott rendelkezés – a bírósági felülvizsgálat szabályainak átstrukturálásának következtében – a 109. § (3) bekezdésében lesz szabályozva. Másfelől kibővíti a szabály tartalmát azáltal, hogy a 109. § (4) bekezdés rendelkezéseivel ellentétes döntés is semmisnek tekintendő a jövőben.

34. A Ket. 174. § (1) bekezdés *g)* pontjának módosítását a Ket. 15. § (5) bekezdésének módosítása indokolja.

A 46. §-hoz

E módosítások célja – összhangban a Magyary Zoltán Közigazgatás-fejlesztési Programmal –, hogy az általános ügyintézési határidő 30 napról 21 napra csökkenjen. E módosítások 2014. január 1-jén lépnek hatályba.

A 47–48. §-hoz

1. A Ket. 4. § (2) bekezdése szövegrészének hatályon kívül helyezését az indokolja, hogy a hatóság által a nem jogszabályszerű eljárással okozott kárt a károsult ügyféli minőségétől függetlenül meg kell téríteni.

2. A Ket. 13. § (2) bekezdés *e)* pontja szövegrészének hatályon kívül helyezését az indokolja, hogy a Ket. szabályai főszabály szerint egyébként sem lennének alkalmazandók, mivel a bejelentési eljárás nem minősül a Ket. 12. § (2) bekezdés szerinti hatósági ügynek – annak kivételek között szerepeltetése ugyanakkor adott esetben vitatottá teheti ezt az értelmezést.

3. A Ket. 13. § (2) bekezdésében kodifikációs hiba javítása miatt szükséges a második *g)* pont deregulációja.

4. A Ket. 16. § (1) bekezdés *a)* pontjának pontosítása vált szükségessé arra figyelemmel, hogy a Javaslat az eljárás megindításának szabályai között egyértelművé teszi, hogy a hivatalból folytatott eljárásokra a hivatalból indított eljárás szabályai az irányadók.

5. A Ket. 19. § (1) bekezdésében a szervezeti egységre való hatáskör-telepítési tilalom deregulációjának indoka az, hogy nem a Ket.-ben mint eljárási kódexben szükséges szabályozni egy hatósági feladatokkal ellátott szerv feladatellátásával összefüggő szervezeti kérdéseket. Ha a jogalkotó egy adott szerv hatásköreinek megállapításakor azt tartja indokoltnak, hogy egy szerv szervezeti egysége is ellásson hatósági feladatokat, ez olyan közjogi, illetve szervezeti szabályozási kérdés, amely tekintetében az Alaptörvény, a Ksztv., továbbá az Alkotmánybíróság határozatai adta keretek között a szervezet működését szabályozó ágazati jogszabályban indokolt rögzíteni az alkotmányos működést és feladatellátást biztosító anyagi jogi szabályokat.

6. A Ket. 19. § (2) bekezdésében történő hatályon kívül helyezés szövegponosító jellegű, továbbá a helyi önkormányzatokról szóló új törvénnyel való összhang megteremtését is célozza.

7. Tekintettel arra, hogy a hatóság bármely eljárási cselekménye hivatalból vagy kérelemre történik, a Ket. 20. § (5) bekezdésében az ezt hangsúlyozó rendelkezés nem rendelkezik önálló normatartalommal, így deregulációja indokolt. A Ket. 20. § (5) bekezdésében a

deregulációt a helyi önkormányzatokról szóló új törvénnyel való összhang megteremtése is indokolja.

8. Tekintettel arra, hogy a hatóság bármely eljárási cselekménye hivatalból vagy kérelemre történik, a Ket. 23. § (1) bekezdésében az ezt hangsúlyozó rendelkezés nem rendelkezik önálló normatartalommal, így deregulációja indokolt.

9. A Ket. 26. § (3) bekezdésének pontosítása vált szükségessé arra figyelemmel, hogy a Javaslat az eljárás megindításának szabályai között egyértelművé teszi, hogy a hivatalból folytatott eljárásokra a hivatalból indított eljárás szabályai az irányadók.

10. A hatósági ellenőrzés szabályainak átfogó felülvizsgálatával összefüggésben a folyamatos ellenőrzéssel kapcsolatos speciális értesítési szabályt a VI. Fejezet tartalmazza, erre tekintettel indokolt a Ket. 29. § (4) bekezdés c) pontjának deregulációja.

11. A Javaslat a Ket. 29. § (9) bekezdésében indokolatlan törvényi hivatkozást töröl.

12. A Ket. 33. § (8) bekezdésében a dereguláció célja a 33. § (9) bekezdésének egyértelmű érvényesülése, a két rendelkezés közötti összhang megteremtése.

13. Az eljárás akadályozásának jogkövetkezményeként kiszabható eljárási bírságra, valamint az okozott többletköltségek megtérítésére vonatkozó szabályok megváltozására tekintettel szükséges a Ket. 48. § (2) bekezdését érintő dereguláció.

14. Az eljárás akadályozásának jogkövetkezményeként kiszabható eljárási bírságra, valamint az okozott többletköltségek megtérítésére vonatkozó szabályok megváltozására tekintettel szükséges a Ket. 48. § (6) bekezdését érintő dereguláció.

15. Tekintettel arra, hogy a hatóság bármely eljárási cselekménye hivatalból vagy kérelemre történik, a Ket. 50. § (1) bekezdésében az ezt hangsúlyozó rendelkezés nem rendelkezik önálló normatartalommal, így deregulációja indokolt.

16. A Ket. 61. § (1) bekezdésében a deregulációra irányuló javaslat célja az eljárási bírság kiszabására vonatkozó szabályok koherens rendszerbe illesztése, továbbá a jogalkalmazás egyszerűsítése oly módon, hogy a rendelkezésből az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője által okozott többletköltségek megtérítésére kötelezés átkerül a 61. § új (1a) bekezdésébe, amely egységesen szabályozza a többletköltségek megtérítését. Ennek eredményeként egyértelművé válik, hogy mikor van helye eljárási bírság kiszabásának, és mikor kell kötelezni az ügyfelet vagy az eljárás egyéb résztvevőjét az okozott többletköltségek megtérítésére.

17. A Ket. 63. § (4) bekezdésének pontosítása a jegyzőkönyv szabályainak módosítására tekintettel indokolt.

18. A Ket. 77. § (1) bekezdését érintő dereguláció a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvénnyel (a továbbiakban: Ptk.) való párhuzamosságok kiküszöbölése érdekében szükséges.

A Ptk.-beli keretszabályokhoz képest nem indokolt szigorúbb vagy kedvezőbb módosítási feltételek meghatározása a hatósági szerződés módosítása tekintetében azon túl, hogy a hatóság méltányosságot gyakorolhat, ha a szerződésben foglaltak ügyfél általi megszegése esetén a végrehajtási eljárás alkalmazása helyett a szerződés módosítását választja. Ezt a

speciális elemet az indokolja, hogy a hatóság a közérdek képviselőjeként jelenik meg, és az ügyfélhez képesti pozíciójánál fogva, a közigazgatási jogviszony alá-fölérendeltségi jellegét megjelenítve a közérdeket érvényesíti a hatósági szerződés módosítása során (ahogy egyébként a határozata meghozatalánál is).

19. Tekintettel arra, hogy a hatóság bármely eljárási cselekménye hivatalból vagy kérelemre történik, a Ket. 81/A. § (1) bekezdésében az ezt hangsúlyozó rendelkezés nem rendelkezik önálló normatartalommal, így deregulációja indokolt.

20. A Ket. 83. § (1) bekezdését érintő dereguláció indoka, hogy a Ket. 82. § (1) bekezdése alapján a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban a Ket.-hez képest szubszidiáriusak, így szükségtelen a jogszabály eltérő rendelkezésére való utalás.

21. A Javaslat deregulálja a Ket. 85. § (2) bekezdését az önálló normatartalom hiányára tekintettel.

22. A Ket. 86. § (2) bekezdését érintő dereguláció indoka, hogy a Ket. 82. § (1) bekezdése alapján a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban a Ket. szabályai szubszidiáriusak, így szükségtelen a jogszabály eltérő rendelkezésére való utalás.

23. A Ket. 107. § (3) bekezdését érintő deregulációt a bírósági felülvizsgálatról szóló rendelkezések újrastrukturálása indokolja.

24. A Ket. bírósági felülvizsgálatra vonatkozó előírásai több olyan rendelkezést tartalmaznak, amelyek párhuzamosak a Pp. és a Knp. rendelkezéseivel. A Ket. 110–111. §-ának deregulációja folytán ennek megfelelően a Pp.-be és a Knp.-be kerülnek át a bírósági eljárásra vonatkozó szabályok, a Ket. bírósági felülvizsgálatra vonatkozó szabályai pedig ezzel párhuzamosan átstrukturálásra kerülnek.

25. A Ket. 172. § *e)* pont szerinti értelmező rendelkezés hatályon kívül helyezését a jogalkalmazói gyakorlat visszajelzései teszik szükségessé: a hatásterület fogalma, kiterjedése és ennek megállapítása csak konkrét tevékenység- és létesítményfajtára értelmezhető, így azt az ágazati joganyagban kell részletesen szabályoznia. A Ket.-ben meghatározott definíció a gyakorlatban félreértésekhez és bizonytalan jogalkalmazáshoz vezetett, így a rendelkezés deregulálandó.

26. A helyi önkormányzatokról szóló törvényről szóló – jelenleg egyeztetés alatt álló – BM-KIM együttes előterjesztés (a továbbiakban: Ötv. tervezet) 17. § (1) bekezdése értelmében a polgármester, főpolgármester, a megyei képviselő-testület elnöke, a jegyző, az önkormányzati hivatal vagy a közös önkormányzati hivatal ügyintézője ruházható fel államigazgatási hatáskörrel, így szükséges a Ket. – hatósági ügy intézésére hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóságokat kijelölő – 12. § (3) bekezdés *c)* pontjának módosítása.

27. Az Ötv. tervezet 40. § (4) bekezdésével párhuzamos, illetve a részönkormányzatot illetően eltérő szabályozás elkerülése érdekében szükséges az önkormányzati hatósági ügyek delegálására vonatkozó rendelkezések Ket.-ben történő rendezése. Erre tekintettel indokolt a Ket. 19. § (2) bekezdésének módosítása.

28. Az Ötv. tervezet 40. § (4) bekezdésével párhuzamos, illetve a részönkormányzatot illetően eltérő szabályozás elkerülése érdekében szükséges az önkormányzati hatósági ügyek delegálására vonatkozó rendelkezések Ket.-ben történő rendezése. Erre tekintettel indokolt a Ket. 20. § (5) bekezdésének módosítása.

29. A jelenleg egyeztetés alatt álló Ötv. tervezet 17. § (1) bekezdése értelmében a polgármester, főpolgármester, a megyei képviselő-testület elnöke, a jegyző, az önkormányzati hivatal vagy a közös önkormányzati hivatal ügyintézője ruházható fel államigazgatási hatáskörrel, így szükséges a Ket. – illetékességi területen kívüli eljárást lehetővé tevő – 25. § (2) bekezdésének módosítása.

30. A jelenleg egyeztetés alatt álló Ötv. tervezet 17. § (1) bekezdése értelmében a polgármester, főpolgármester, a megyei képviselő-testület elnöke, a jegyző, az önkormányzati hivatal vagy a közös önkormányzati hivatal ügyintézője ruházható fel államigazgatási hatáskörrel, így szükséges a Ket. – idézésre vonatkozó – 47. § (3) bekezdésének módosítása.

A 49. §-hoz

A Ket. és a Knp. párhuzamosan tartalmaz – sok esetben azonos tartalommal – a végzések bírósági felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket. A módosítás arra irányul, hogy a párhuzamos rendelkezések felszámolása mellett a bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket a Pp. vagy a Knp. szabályozza.

Az 50–51 §-hoz

Az elektronikus ügyintézés szabályaival összefüggő módosítás.

Az 52. §-hoz

A jogharmonizációs elmaradások felszámolása érdekében szükséges a vasúti közlekedés területén az EU határozatokban megjelenő átjárhatósági műszaki előírásokban szereplő feladatok ellátását a vasúti közlekedési hatóságra telepíteni, illetve a miniszter feladatává tenni az Európai Bizottság értesítésével kapcsolatos feladatokat. A közlekedésért felelős miniszter és a vasúti közlekedési hatóság ágazati feladatait a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény (a továbbiakban: Vtv.) tartalmazza, ezért a jelzett feladatok telepítése érdekében módosítja a Javaslat a Vtv.-t.

Az 53–54. §-hoz

1. A miniszterek kijelölésének lehetőség szerinti mellőzése érdekében a Javaslat módosítja a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvényt (a továbbiakban: Ngt.) azzal összefüggésben, hogy a miniszteri hatáskör-gyakorlás ne következzen szükségszerűen a törvényi keretszabályokból. Ez hozzájárul a jogrendszer egységéhez, továbbá elkerülhetőek lesznek a hatásköri viták. A Ket. releváns rendelkezései [104. § (1) bekezdés és 106. § (3) bekezdés] alapján természetesen továbbra is biztosított a miniszter hatásköre a fellebbezési eljárások lefolytatására, erre tekintettel annak külön kiemelésére, hogy a felügyeleti jogkör gyakorlása a Ket. alapján történik, nincs szükség, mivel az a Ket. szabályaiból egyértelmű, azaz a miniszter ennek külön kimondása nélkül is a módosítást követően másodfokú hatóság marad, ha ő a felügyeleti szerv.

2. A dereguláció indoka, hogy az Ngt. 11. §-a szerinti értesítési forma – hivatalos irat *elsőbbségi* kézbesítése – a Magyar Posta Zrt. termékportfóliójában nem szerepel, és mind a nemzetgazdasági, mind társadalmi szempontból alapvető fontosságú „hivatalos irat” szolgáltatás továbbspecializálása szakmai szempontból nem indokolt.

Az 55–56 §-hoz

Az elektronikus ügyintézés szabályaival összefüggő módosítás.

Az 57. §-hoz

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény szerint az erdő rendeltetésének közérdekből történő megváltoztatását feladat- és hatáskörén belül több miniszter is kezdeményezheti; érintettségére tekintettel szükséges ezt a lehetőséget a vízügyi igazgatási szervek irányításáért felelős miniszternek is biztosítani szükséges.

Az 58–61. §-hoz

Az elektronikus ügyintézés szabályaival összefüggő módosítás.

A 62. §-hoz

Az Ebktv. 63/A. §-ának hatályon kívül helyezésére tekintettel szükséges a Magyar Köztársaság 2010. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2009. évi CLX. törvény 30. §-ának és az azt megelőző alcímnek, 50. § (8) bekezdésének és 51. § (10) bekezdésének a hatályon kívül helyezése is, tekintettel arra, hogy a hivatkozott rendelkezések az Ebktv. 63/A. §-a vonatkozásában fogalmazznak meg előírásokat.

A 63–64. §-hoz

A § a víztársulatokról szóló 2009. évi CXLIV. törvényben vezeti át az átalakításból fakadó elnevezésbeli pontosításokat és feladatkör-elhatárolásokat.

A 65–66. §-hoz

A minősített adat védelmével kapcsolatos hatósági eljárásokban a Nemzeti Biztonsági Felügyelet (a továbbiakban: NBF) tekintetében más hatóság kijelölése nem jöhet szóba tekintettel a nemzetbiztonsági érdekekre. Így a miniszterhez történő fellebbezés teljes körű kizárásával lehet megszüntetni a miniszteri hatósági hatáskört, ami az ügytípusra tekintettel az ügyfelek számára sem jelent joghátrányt. Ennek megfelelően módosul a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Mavtv.) 21. § (1) bekezdése. Ez alapján a jövőben az NBF közigazgatási hatósági eljárásban hozott döntése ellen közigazgatási úton nem lesz helye fellebbezésnek. Bírósági felülvizsgálat kezdeményezésére – a hatályos szabályozással egyezően – tizenöt napos határidő áll rendelkezésre az ügyfeleknek.

A Mavtv. esetében ugyanakkor felmerültek olyan kisebb módosítást igénylő javaslatok, amelyeket – a Mavtv. megnyitására és a módosítások 2012. január 1-jével történő hatálybalépésére figyelemmel – jelen Javaslatba indokolt beépíteni. Ezen módosítások a hatósági feladatellátással összefüggő technikai jellegű rendelkezéseket tartalmaznak, így például a Mavtv. szintjén rendezik azt a helyzetet, hogy egyes törvények a minősítő engedélye nélkül is lehetővé teszik egyes eljárások résztvevőinek, hogy hozzáférhessenek a minősített adathoz.

A 67. §-hoz

A megfelelőségértékelő szervezetek tevékenységéről szóló 2009. évi CXXXIII. törvény hatályos 3. §-a szerint a Kormány rendeletben határozza meg a kijelölő hatóságot. A megfelelőségértékelő szervezetek kijelöléséről, valamint a kijelölt szervezetek

tevékenységének részletes szabályairól szóló 315/2009. (XII. 28.) Korm. rendelet folyamatban lévő módosítására is tekintettel törvényben szükséges meghatározni, hogy megfelelőségértékelési tevékenységet nemcsak olyan megfelelőségértékelő szervezet végezhet, amely valamely kormányrendeletében meghatározott hatóság (kijelölő hatóság) engedélyével rendelkezik, hanem szükséges annak rögzítése – mint ahogy erre a jogrendszerben is akad példa –, hogy törvény is rendelkezhet a kijelölő hatóságról.

A 68–73. §-hoz

Az elektronikus ügyintézés szabályaival összefüggő módosítás.

A 74. §-hoz

A szakasz a törvény hatálybalépéséről rendelkezik.

A helyi önkormányzat, valamint a többcélú kistérségi társulás az államháztartás alrendszeréből, az európai uniós forrásokból, illetve a nemzetközi megállapodás alapján finanszírozott egyéb programokból származó, egyedi döntés alapján nyújtott, pályázati úton odaítélt támogatásban csak akkor részesülhet, ha az e törvény rendelkezéseinek megfelelő, hatályos helyi esélyegyenlőségi programmal rendelkezik. Ez jelenleg a 2011. december 31-ét követően meghirdetett pályázatokra vonatkozik, ami a tervezett törvénymódosításban 2012. november 1-jére módosul annak érdekében, hogy az „Esélyegyenlőség-elvű fejlesztéspolitika kapacitásának biztosítása” kiemelt projekt keretében sor kerülhessen az esélyegyenlőségi mentorhálózat felállítására és az önkormányzati tisztviselők felkészítésére. A Javaslat erre vonatkozó részeinek a kihirdetést követő nyolc napon belüli hatályba lépését ez indokolja.

2011. január 1-jén lépnek hatályba azok a módosítások, melyek az Alaptörvénnyel való összhang megteremtése, a miniszteri hatósági jogkörök felülvizsgálata, a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény módosítása, valamint a kutatást végző szervezetek tevékenységének K+F szempontú minősítése generál.

A jogalkalmazók számára megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében 2011. február 1-jén lép hatályba a Ket. módosítása, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása, az elektronikus ügyintézés átalakítására vonatkozó szabályozása és az Egyenlő Bánásmód Hatóság eljárására vonatkozó szabályoknak Ket.-ben történő elhelyezése miatt szükséges módosítás.

Az ügyintézési határidő jogtalan túllépésével az ügyfélnek okozott károk, hátrányok csökkentése érdekében a javaslat a hatályos szabályozás logikáját megfordítva általánosan a „hallgatás-beleegyezés” szabályának alkalmazását írja elő arra az esetre, ha a hatóság vagy a szakhatóság az ügyintézési határidőn belül nem hoz döntést, illetve nem ad ki állásfoglalást. Emellett a javaslat az általános ügyintézési határidőt 30-ról 21 napra csökkenti. A rendelkezést a javaslat a kellő jogalkotói és jogalkalmazói felkészülés érdekében 2014. január 1-jével lépteti hatályba.